

UNIVERZITET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET
INSTITUT ZA MATEMATIKU

Природно-математички факултет
Радна библиотека математичких предмета

17. XII. 1981			
Српска	Број	Листа	Листа
03	256/10		

TAKAČI A. ARPAD

KONVOLUCIONE JEDNAČINE NA NEKIM
PROSTORIMA UOPŠTENIH FUNKCIJA

DOKTORSKA DISERTACIJA

ОСНОВНА ОРГАНИЗАЦИЈА УДРУЖЕНОГ РАДА
ЗА МАТЕМАТИКУ, МЕХАНИКУ И АСТРОНОМИЈУ
БИБЛИОТЕКА

Број: Јокић: 119/1
Датум: 3.3.1982.

NOVI SAD, 1981.

S A D R Ź A J

**ОСНОВНА ОРГАНИЗАЦИЈА УДРУЖЕНОГ РАДА
ЗА МАТЕМАТИКУ, МЕХАНИКУ И АСТРОНОМИЈУ
БИБЛИОТЕКА**

OZNAKE	Б р о ј: _____	3
UVOD	Д а т у м: _____	5
PRVA GLAVA	KONVEKSNE FUNKCIJE	11
DRUGA GLAVA	PROSTORI TIPA $H^p(M_p)$	17
2.1	Prostori $H(M_p)$ i $H^p(M_p)$	18
2.2	Ekvivalentni nizovi funkcija	21
2.3	Reprezentacija funkcionala nad $H(M_p)$	24
2.4	Prostor $H^p(M_p)$ kao induktivna granica	26
2.5	Konvolutori na prostoru $H^p(M_p)$	29
2.6	Primeri prostora tipa $H^p(M_p)$	40
TREĆA GLAVA	FURIJEOVA TRANSFORMACIJA I PROSTOR $H^p(M_p)$	42
3.1	Furijeova transformacija prostora $H(M_p)$	42
3.2	Furijeova transformacija distribucija iz $H^p(M_p)$ i $O'_c(H^p(M_p))$	47
ČETVRTA GLAVA	REŠIVOST KONVOLUCIONIH JEDNAČINA U $H^p(M_p)$	53
4.1	Rešivost konvolucione jednačine u prostoru $K^p(M)$	55
4.2	Dovoljan uslov za rešivost konvolucione jednačine u $H^p(M_p)$	61
4.3	Rešivost konvolucione jednačine u prostoru $H^p(M_p)$	64

PETA GLAVA	HIPOELIPTIČNOST KONVOLUCIONIH JEDNAČINA U $H^{\infty}(M_p)$	68
5.1	Prostor $EH^{\infty}(M_p)$	72
5.2	(H_2) je potreban uslov za hipoeliptičnost	75
5.3	Implikacija $(H_2) \Rightarrow (H_3)$	79
5.4	Parametriksi	85
5.5	Uslov (H_3) je dovoljan za hipoeliptičnost	96
DODATAK		100
ŠESTA GLAVA	ASIMPTOTSKO PONAŠANJE DISTRIBUCIJA IZ K_1^{∞}	104
6.1	Neki pojmovi i rezultati iz rada [30]	104
6.2	Prostor K_1^{∞}	107
6.3	Asimptotsko ponašanje rešenja konvolucione jednačine u K_1^{∞}	110
LITERATURA		113

O Z N A K E

a) SKUPOVI BROJEVA

N, R, C - skup prirodnih, realnih i kompleksnih brojeva
 N_0, R_0^+, R^+ - skup nenegativnih celih, nenegativnih realnih
i pozitivnih realnih brojeva

b) PROSTORI FUNKCIJA

C^q - prostor q - puta ($1 \leq q \leq \infty$) neprekidno diferencijabilnih funkcija nad R
 L_1 - prostor Lebeg - integrabilnih funkcija nad R snabdeven sa topologijom datom sa $\|f\|_{L_1} := \int_R |f(x)| dx$
 L_∞ - prostor ograničenih funkcija nad R snabdeven sa topologijom datom sa $\|f\|_{L_\infty} := \text{es. sup. } \{|f(x)|, x \in R\}$
 D - prostor glatkih funkcija kompaktnog nosača nad R snabdeven induktivnom topologijom kao u [13]
 S - prostor brzo opadajućih funkcija nad R snabdeven topologijom kao u [13]
 E - prostor svih glatkih funkcija nad R snabdeven topologijom kao u [13]
 D_K^q - prostor q - puta neprekidno diferencijabilnih funkcija sa nosačem u kompaktnom skupu $K \subset R$
 D_K - prostor glatkih funkcija sa nosačem u kompaktnom skupu $K \subset R$
 U - prostor celih analitičkih funkcija nad C

c) PROSTORI DISTRIBUCIJA

- D' prostor distribucija = prostor neprekidnih linearnih funkcionala nad D
- D'_F distribucije konačnog reda
- S' prostor temperiranih distribucija = prostor neprekidnih linearnih funkcionala nad S
- E' prostor distribucija kompaktnog nosača = prostor neprekidnih linearnih funkcionala nad E

d) SIMBOLI

- $H(\cdot)$ Hevisajdova funkcija = karakteristična funkcija \mathbb{R}^+
- δ Dirakova delta funkcija
- δ_τ Dirakova delta funkcija sa nosačem u $\tau \in \mathbb{R}$
- χ_E karakteristična funkcija skupa E
- $M^*(\cdot)$ dualna funkcija po Jungu za $M(\cdot)$
- supp nosač distribucije ili funkcije
- D operator distribucionih izvoda
- $*$ konvolucija u smislu distribucija
- Δ kraj dokaza

U V O D

Teorija distribucija ima korene u većem broju radova iz matematike i fizike tokom prve polovine dvadesetog veka. P. Dirak (Dirac) je 1926. godine u svojim istraživanjima iz kvantne mehanike uveo tzv. "δ - funkciju" na sledeći način :

$$\delta(x) = 0, x \neq 0 \text{ i } \int_{R^n} \delta(x)\phi(x)dx = \phi(0)$$

za proizvoljnu neprekidnu funkciju $\phi(x)$. Ispitujući Košijev problem za hiperbolične jednačine S.L.Soboljev je tražeći način da proširi skup rešenja uveo tzv. "uopšteni izvod". Lokalno - integrabilna funkcija f_i je "uopšteni izvod" po promenljivoj x_i ($1 \leq i \leq n$) lokalno - integrabilne funkcije f ako za sve funkcije $\phi(x)$ koje su ograničenog nosača i imaju uobičajeni parcijalni izvod po x_i važi

$$\int_{R^n} (f \cdot \frac{\partial \phi}{\partial x_i} - f_i \cdot \phi) dx = 0$$

Jasno je da ako je f neprekidno diferencijabilna po x_i da se tada klasičan i uopšteni izvod poklapaju, međjutim, može se desiti da lokalno-integrabilna funkcija f ima uopšteni a nema klasičan izvod.

Već je samom Diraku bilo jasno da je "δ - funkcija" u stvari funkcionela nad prostorom neprekidnih funkcija. Ipak, trebalo je da prodju još dve i po decenije da se u čuvenoj monografiji L.Švarca (Schwartz) objedine ideje spomenutih i još mnogih drugih autora i lokalno konveksni prostori iskoriste za zasnivanje teorije distribucija. Tako su distribucije u [26] definisane kao neprekidne linearne funkcionele nad prostorom glatkih funkcija kompaktnog nosača snabde-

venog topologijom induktivnog limesa. Tek tada počinje intenzivan razvoj teorije distribucija koja ubrzo donosi veliki napredak u različitim oblastima, a naročito u onima iz kojih je potekla : parcijalnim diferencijalnim jednačinama i kvantnoj fizici.

Jedno od bitnih uopštenja koje je teorija L.Švarca donela bilo je proširenje klasične konvolucije, a odatle do konvolucionih jednačina nije bilo daleko.

Konvoluciona jednačina na nekom potprostoru distribucija X' je jednačina oblika

$$(1) \quad T * U = V$$

gde " $*$ " označava konvoluciju u smislu distribucija,

V je data distribucija iz X' , a rešenje U tražimo u X' . Distribucija T je konvolutor na X' , tj. preslikavanje $T * : U \rightarrow T * U$ je neprekidno preslikavanje prostora X' u sama sebe.

Značaj konvolucionih jednačina dovoljno ilustruju posebni slučajevi jednačine (1), odnosno konvolutora T :

a) Ako je

$$T(x) := \sum_{|k|=0}^m a_{k_1, k_2, \dots, k_n} \frac{\partial^{k_1+k_2+\dots+k_n} \delta(x)}{\partial x_1^{k_1} \partial x_2^{k_2} \dots \partial x_n^{k_n}}$$

gde je $x=(x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, $(k_1, k_2, \dots, k_n) \in \mathbb{N}_0^n$, $m \in \mathbb{N}$ i $|k|:=k_1+k_2+\dots+k_n$ i $a_{k_1, k_2, \dots, k_n} \in \mathbb{C}$, tada se (1) svodi za $n > 1$ na parcijalnu diferencijalnu jednačinu sa konstantnim koeficijentima.

b) Ako je

$$T(x) = \sum_{k=1}^m a_k \cdot \delta_{L_k}(x)$$

gde $m \in \mathbb{N}$, $a_k \in \mathbb{C}$ i $b_k \in \mathbb{R}$, tada jednačina (1) postaje diferentna jednačina.

c) Ako se posmatraju regularni elementi iz X' , tj. takvi da su U, V funkcije (npr. iz L_1), tada se za

$$T(x) := \lambda \cdot K(x) + \delta(x), \quad \lambda \in \mathbb{R}, K(x) \in L_1$$

dobija integralna jednačina

$$\lambda \int_{\mathbb{R}} K(x-t)U(t)dt + U(x) = V(x), \quad x \in \mathbb{R},$$

a ako se izostavi pretpostavka o regularnosti distribucija U, V i jezgra K , dobija se "uopštena" integralna jednačina.

d) Različitim kombinacijama prethodna tri slučaja dobijaju se diferencijalno - diferentne, integro - diferencijalne jednačine, itd.

Konvolucione jednačine na različitim prostorima distribucija i uopštenih funkcija se ispituju, kao što smo već primećivali, od početka pedesetih godina pa sve do današnjih dana. Prve duboke rezultate dali su L.Erenprajs (Ehrenpreis) u [5], L.Hermander (Hörmander) u [14], [15], [16] i B.Malgranz (Malgrange) u [19].

Ispitivanja spomenutih autora odnosila su se na rešivost i hipoeliptičnost konvolucione jednačine u prostoru D' svih distribucija i D'_k distribucija konačnog reda. Kasnije su ova ispitivanja proširena na neke druge poznate prostore distribucija (npr. temperirane u [37], [29]), a takodje i na neke nove prostore distribucija, kao što su eksponencijalne distribucije ([12]) i prostori $K'(M)$ ([34]) o kojima će biti govora malo kasnije. Smisao ovih ispitivanja je u činjenici da je potrebno poznavati uslova da konvoluciona jednačina (1) ima rešenje koje poseduje unapred zadano ponašanje u beskonačnosti. Pod ponašanjem distribucije u beskonačnosti podrazumeva se ponašanje neprekidne funkcije u beskonačnosti čiji je konačan distribucioni

izvod baš ta funkcija ; jasno, ova definicija ima smisla samo za distribucije konačnog reda.

U radu [21] S. Pilipović i ja smo definisali prostor $H^{\wedge}\{M_p\}$ koji je opštiji od prostora K^{\wedge}_s i $K^{\wedge}(M)$. Na taj način se ranije dobijeni rezultati dobijaju kao poseban slučaj naših. Prostor $H^{\wedge}\{M_p\}$ je prostor tipa $\mathcal{K}^{\wedge}\{\exp(M_p(x))\}$ iz [7], s tim što su funkcije $M_p(x)$ konačne za sve $p \in \mathbb{N}$ i pored ostalog zadovoljavaju uslov (A), gde je

$$(A) \quad \text{Za svako } p \in \mathbb{N} \text{ postoje } X_p > 0 \text{ i } p' \in \mathbb{N} \text{ tako da za } |x| \geq X_p \text{ važi } M_p(px) \leq M_{p'}(x)$$

Ovaj uslov koji daje brži rast funkcije $M_{p'}(x)$ od $M_p(x)$ ne mora biti zadovoljen u opštem slučaju prostora tipa $\mathcal{K}^{\wedge}\{\exp M_p(x)\}$ iz [7]. Sa druge strane on je zadovoljen u do sada ispitivanim slučajevima prostora $H^{\wedge}\{M_p\}$. Naime, prostori eksponencijalnih distribucija K^{\wedge}_s , $s \in \mathbb{N}$, koje je pored Hasumija u [12] najviše ispitivao Z. Żelezny (Zielezny) sa saradnicima u [37] [38], [27], [28], [24], [29], a takodje i J. Cioranescu (Cioranescu) u [2] i O. Grudziński u [9], [10], mogu se dobiti za $M_p(x) := p \cdot |x|^s$, $p \in \mathbb{N}$, i $|x| \geq 1$ kao prostor tipa $H^{\wedge}\{M_p\}$. Jasno je da je uslov (A) zadovoljen. Prostor $K^{\wedge}(M)$ koji su ispitivali J. Włoka (Włoka) u [34] i O. Grudziński u [11] u okvirima Berlingo-óvih distribucija, može se dobiti za $M_p(x) := M(px)$, $p \in \mathbb{N}$, $x \in \mathbb{R}$ kao prostor tipa $H^{\wedge}\{M_p\}$ u kome važi uslov (A).

Glavni deo ove teze (druga do peta glava) posvećen je ispitivanju konvolucionih jednačina na prostoru $H^{\wedge}\{M_p\}$; većina rezultata je iz [21], [22], [23] koje sam radio zajedno sa dr. S. Pilipovićem.

Doktorska disertacija sadrži šest glava. U prvoj glavi izložene su neke osobine konveksnih funkcija, pošto one igraju važnu ulogu u definiciji prostora $H^{\wedge}\{M_p\}$.

U drugoj glavi data je definicija prostora $H^{\wedge}\{M_p\}$ ([21]).

Prostor $H'(M_p)$ se dobija kao dualan prostor za prostor $H(M_p)$ gde se niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ definiše slično kao u [34]. Prostor $H'(M_p)$ je izomorfan sa jednim potprostorom distribucija D' , a sadrži prostor temperiranih distribucija S' . Pokazano je da se $H'(M_p)$ može dobiti kao induktivna granica prostora $K'(M_p)$ $p \in \mathbb{N}$, i to u skupovnom i topološkom smislu. Na osnovu karakterizacije konvolutora na $H'(M_p)$ pokazuje se da je prostor konvolutora na $H'(M_p)$ skupovno jednak sa presekom prostora konvolutora na $K'(M_p)$, $p=1,2,\dots$.

Treća glava je posvećena Furijeovoj transformaciji na prostoru $H'(M_p)$. Osnovni rezultat te glave je teorema koja daje potreban i dovoljan uslov da cela analitička funkcija bude Furijeova transformacija konvolutora na $H'(M_p)$.

U četvrtoj glavi razmatra se rešivost konvolucione jednačine na prostoru $H'(M_p)$, [22]. Glavna teorema iz [11] koja daje potreban i dovoljan uslov za rešivost konvolucione jednačine nad $K'(M)$ (a to je tzv. "M - sporo opadanje" Furijeove transformacije konvolutora T iz (1)) je dokazana na drugi način nego u [11]. Da je uslov potreban pokazuje se kao u [5] i [2], a dovoljnost tog uslova sledi iz jednog opštijeg tvrdjenja koje se oslanja na lemu Hermandera iz [18]. U poglavlju 4.3 dati su potrebni i dovoljni uslovi za rešivost konvolucione jednačine (1) nad $H'(M_p)$. Izmedju ostalog, dobija se jedno uopštenje jedne teoreme iz [10].

U petoj glavi dati su potrebni i dovoljni uslovi za hipoeliptičnost konvolucione jednačine nad $H'(M_p)$ ([23]). Teorema 5.5 je glavni rezultat te glave i u uvodu pete glave je detaljno izložena šema dokaza te teoreme. Napomenimo ovde da za razliku od prethodnih rezultata, koji se bez teškoća prevode na više dimenzionalan slučaj, leme 5.5 i 5.6 se u tom slučaju ne bi mogle dokazati na izloženi način.

U dodatku ilustrirani su na jednoj diferencijalno-diferentnoj jednačini pitanja rešivosti i hipoeliptičnosti konvolucione jednačine u prostoru H'_∞ , koji je ispitivan u [20].

Šesta glava se izdvaja od prethodnih u tom smislu što se posmatra tzv. "μ - asimptotika" distribucija iz [30] i [31] primenjene na prostor K_1' (eksponencijalnih distribucija definisanih u [12]). Dokazano je tvrdjenje koje daje asimptotiku distribucije $V:=T*U$ ako je poznato ponašanje T i U u spomenutom smislu. Obrnuto pitanje, tj. na osnovu ponašanja T i V dati asimptotsko ponašanje rešnja je važnije i (čini se) bez naknadnih uslova se to ne može rešiti. Delimičan odgovor je ponašanje Laplasove transformacije rešenja na osnovu ponašanja Laplasove transformacije T i V .

Prijatna mi je dužnost da se zahvalim akademiku dr Bogoljubu Stankoviću, prof. dr Endre Papu i dr Stevanu Pilipoviću na primeđbama i savetima u toku rada na ovoj tezi. Dr Stevanu Pilipoviću se zahvaljujem na saradnji iz koje su dobijeni neki rezultati ove teze.

GLAVA I

KONVEKSNE FUNKCIJE

Pošto konveksne funkcije imaju važnu ulogu u sledeće tri glave, u prvoj glavi ćemo izložiti one osobine konveksnih funkcija koje su neophodne za dalji rad. Tvrdjenja neće biti data u najopštijem obliku pre svega zbog posebnog oblika konveksne funkcije koji je nama potreban. Naglasak je na osobinama dualne funkcije po Jungu za datu konveksnu funkciju. Više o konveksnim funkcijama može se naći u [7] i [3] odakle su uglavnom i uzeta ova tvrdjenja.

U celoj glavi je $M : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ funkcija koja je parna, strogo rastuća za $x > 0$ i zadovoljava sledeće uslove :

$$(1) \quad M(0) = 0 ,$$

$$(2) \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{M(x)}{x} = \infty .$$

Definicija 1.1. Funkcija $M(x)$ je konveksna ako i samo ako za sve $x, y \in \mathbb{R}$ i $t \in [0, 1]$ važi

$$(3) \quad M(tx + (1-t)y) \leq t \cdot M(x) + (1-t) \cdot M(y) .$$

Neke jednostavne osobine konveksnih funkcija daje

Lema 1.1. Ako je $M(x)$ konveksna funkcija, za nju važe sledeće nejednakosti :

$$(4) \quad k \cdot M(x) \leq M(kx), \quad k \geq 1, x \in \mathbb{R}^+$$

$$(5) \quad M(x) + M(y) \leq M(x+y), \quad x, y \in \mathbb{R}^+$$

Dokaz. Relacija (4) sledi ako u (3) stavimo $t=1/k$, $y=0$ i zamenimo x/k sa x . Relaciju (5) ćemo dokazati za $x>y>0$; zbog parnosti M i simetričnosti (5) prema x i y ostali slučajevi tada slede. Ako u (4) stavimo $k=1+t$, $t=y/x$ dobijamo

$$(4') \quad (1+t)M(x) \leq M(x+tx) = M(x+y)$$

Relacija (3) daje $M(tx) \leq tM(x)$, i ako stavimo $t=y/x$ u ovu nejednakost, dobijamo

$$M\left(\frac{y}{x} \cdot x\right) \leq \frac{y}{x} \cdot M(x) = t \cdot M(x).$$

Sabiranjem ove nejednakosti sa (4') dobija se relacija (5). Δ

U daljem tekstu pretpostavljamo pored već spomenutih osobina da je $M(x)$ konveksna funkcija. Primetimo da je tada $M(x)$ ograničena odozgo, prema tome ograničena, na svakom ograničenom intervalu. U stvari, ako je (a,b) neki otvoreni interval u \mathbb{R} , tada za svaku tačku $x \in (a,b)$ postoji $t \in (0,1)$ tako da je $x = ta + (1-t)b$. Uslov (3) daje

$$M(x) \leq \max(M(a), M(b)) < \infty \quad \text{za sve } x \in (a,b).$$

Tvrđenje 1.1. Konveksna funkcija je neprekidna.

Dokaz. Dovoljno je ispitati tačku $x=0$. Prema prethodnom razmatranju, za svaku ograničenu okolinu nule V postoji konstanta $K=K(V)$ tako da važi $M(x) \leq K$ za sve $x \in V$. Ako tvrđenje nije tačno, postoji niz $\{x_k\}$ u V tako da je $\lim x_k = 0$, i $\lim M(x_k) = p > 0$. Izaberimo $q \in V$ tako da je $2^q \cdot p > K$. Na osnovu (4) je $\liminf M(2x_k) \geq 2p$ i induktivno $\liminf M(2^q x_k) \geq 2^q p$, što je kontradikcija. Δ

Primećba. Ako je neprekidna funkcija "centralno konveksna", tj. ako relacija (3) važi za $t=0,5$ i svako $x, y \in \mathbb{R}$, tada je ona

konveksna. △

Lako je videti da je zbir konačno mnogo konveksnih funkcija i supremum familije konveksnih funkcija (ako je konačan) konveksna funkcija.

Definicija 1.2. Funkcija $M^* : R \rightarrow R$ definisana sa

$$(6) \quad M^*(y) := \sup \{ |x||y| - M(x) ; x \in R \}$$

naziva se dualna funkcija za $M(x)$ po Jungu (Young).

Jasno je da je $M^*(y)$ parna i za $y \geq 0$ strogo monotono rastuća funkcija. Zbog relacije (1) je $M^*(0) = 0$, a zbog relacije (2) je $M^*(y)$ konačna za sve $y \in R$. (Uslov (2) je zapravo potreban i dovoljan da bi $M^*(y)$ bila konačna funkcija.) Pošto je za fiksirano x funkcija $|x||y| - M(x)$ linearna po y za $y \geq 0$, dakle konveksna, to je $M^*(y)$ konveksna funkcija kao supremum familije konveksnih funkcija. Prema tome, funkcija $M^*(y)$ zadovoljava iste uslove kao i $M(x)$. Pokažimo sada opravdanost naziva "dualna".

Tvrđenje 1.2. Dualna funkcija po Jungu za $M^*(y)$ je funkcija $M(x)$ ($M^*(y)$ je definisana relacijom (6)).

Dokaz. Neka je $C_M := \{(x, z) \in R^2 ; z \geq M(x)\}$. Očevidno je skup C_M konveksan, a pošto je po tvrdjenju 1.1 $M(x)$ neprekidna funkcija, to je skup C_M zatvoren skup u R^2 . Ako je data tačka $x_0, x_0 \in R$, tada je tačka $(x_0, z_0 - d)$ van C_M ako je $z_0 := M(x_0)$ i $d > 0$. Jedna od posledica teoreme Hana - Banaha je da postoji neprekidna linearna funkcionala $L(x, z)$ nad R^2 tako da je

$L(x_0, z_0 - d) < \inf \{L(x, z) ; (x, z) \in C_M\}$. Opšti oblik neprekidne linearne funkcionele nad R^2 je $L(x, z) = ax + bz$ za neke $a, b \in R$ nezavisne od $(x, z) \in R^2$. Dakle

$$(7) \quad ax_0 + b(z_0 - d) < ax + bz \quad \text{za sve } (x, z) \in C_M.$$

Ako stavimo $(x, z) := (x_0, z_0)$ u relaciju (7), dobijamo $b > 0$; posle deljenja sa b i smene $z := M(x)$, $c := -a/b$ dobijamo

$$c(x - x_0) < d + M(x) - M(x_0).$$

Pošto je $d > 0$ proizvoljno, to je $cx - M(x) \leq cx_0 - M(x_0)$ za sve $x \in R$. Dakle, po definiciji 1.2 je

$$M^*(c) = cx_0 - M(x_0) \quad \text{i} \quad M^{**}(x_0) \geq cx_0 - M^*(c) = M(x_0).$$

Budući da se nejednakost $M^{**}(x_0) < M(x_0)$ neposredno dobija iz definicije 1.2, to sledi $M^{**}(x_0) = M(x_0)$. Δ

Neposredna posledica definicije 1.2 je sledeća lema koju ćemo kasnije često koristiti.

Lema 1.2. Dualna funkcija po Jungu funkcije $aM(bx)$ je $aM^*(y/ab)$, $a, b > 0$.

O odnosu konveksnih i njihovih dualnih po Jungu funkcija govori

Lema 1.3 Ako su $M_1(x)$ i $M_2(x)$ dve konveksne funkcije za koje važe osobine (1) i (2) i ako je $M_1(x) \leq M_2(x)$ za $|x| > x_0$, tada je $M_1^*(y) \geq M_2^*(y)$ za dovoljno veliko $|y|$

Dokaz. Pretpostavićemo da je $x > x_0$ i $y > 0$. Na osnovu pretpostavke je $xy - M_1(x) \geq xy - M_2(x)$ i uzimajući supremum po x dobijamo $M_1^*(y) \geq M_2^*(y)$ za dovoljno veliko y . Ostali slučajevi se dokazuju na isti način. Δ

Može se pokazati da je konveksna funkcija diferencijabilna skoro svuda i da je njen prvi izvod neopadajuća funkcija za $x > 0$. Ako se pretpostavi da je funkcija $M(x)$ neprekidno diferencijabilna na R , tada je $m(x) := M'(x) > 0$ za $x > 0$.

Primetimo da je $m(0) = 0$ zbog parnosti funkcije $M(x)$ i $m(\infty) = \infty$ na osnovu uslova (2). Po osnovnoj teoremi integralnog računa i uslova (1) je

$$(8) \quad M(x) = \int_0^x m(t) dt, \quad x \geq 0.$$

Pretpostavimo još da da je funkcija $m(x)$ strogo rastuća za $x > 0$; njena inverzna funkcija $m^{-1} : R_0^+ \rightarrow R_0^+$ je u tom slučaju surjektivna funkcija. Njen značaj pokazuje sledeće

Tvrđenje 1.3. Ako je funkcija $M(x)$ neprekidno diferencijabilna na R , sa strogo rastućim izvodom $m(x)$ za $x > 0$, tada je

$$(9) \quad M^*(y) = \int_0^y m^{-1}(t) dt, \quad y > 0,$$

gde je $m^{-1}(x)$ inverzna funkcija za $m(x)$.

Dokaz. Neka je $y_0 > 0$ dato; tada je

$$(10) \quad xy_0 - M(x) \leq M^*(y_0) \quad \text{za sve } x > 0.$$

Posledica uslova (2) i monotonosti funkcije $M(x)$ je da postoji $x_0 = x_0(y_0) > 0$ tako da važi

$$(11) \quad x_0 y_0 = M(x_0) + M^*(y_0)$$

Sa druge strane, geometrijski je očevidno da važi

$$(12) \quad xy_0 \leq \int_0^x m(t) dt + \int_0^{y_0} m^{-1}(t) dt, \quad x > 0.$$

Relacije (11) i (12) za $x := x_0$ povlače $M^*(y_0) \leq \int_0^{y_0} m^{-1}(t) dt$

Surjektivnost funkcije $m^{-1}(x)$ daje egzistenciju broja $x'_0 > 0$ sa osobinom $m^{-1}(y_0) = x'_0$. Ako stavimo tu vrednost za x u (10) i (12), dobijamo:

$$\int_0^{y_0} m^{-1}(t) dt \leq M^*(y_0).$$

Prema tome važi (9) i mora biti $x_0 = x'_0$. △

Primedba. Lako je pokazati da ako je funkcija $m : R_0^+ \rightarrow R_0^+$, sa osobinama: $m(0) = 0$, $m(\infty) = \infty$, strogo rastuća za

$x > 0$, da je tada funkcija $M(x)$ definisana integralom (8) konvok-
sna i ako se parno proširi na ceo skup realnih brojeva zado-
voljava i uslove (1) i (2). Ovakav prilaz je korišćen u [7] i [24],
a i mi ćemo ga koristiti u sledećoj glavi.

U četvrtoj glavi ćemo koristiti funkciju $M^{*-1}(y)$, $y > 0$, tj.
inverznu funkciju dualne funkcije po Jungu za funkciju $M(x)$
(tačnije, njene restrikcije na R_0^+). Pretpostavićemo da je funkcija
 $M(x)$ pored ranije datih uslova još i neprekidno diferencijabilna.
Tada je prema tvrdjenju 1.3 funkcija $M^*(y)$ neprekidno diferenci-
jabilna za $y > 0$, i pošto je $M^*(y)$ strogo monotono rastuća za
 $y > 0$, to $M^{*-1}(y)$ postoji i monotono teži u beskonačnost.

Sledeća lema će se koristiti kod ispitivanja konvolucio-
nih jednačina.

Lema 1.4. Za $y > 0$ je

$$(13) \quad y/M^{-1}(y) \leq M^{*-1}(y) \leq 2y/M^{-1}(y) .$$

gde je $M^{-1}(x)$ inverzna funkcija za restrikciju funkcije $M(x)$
na R_0^+ .

Dokaz. Zbog monotonosti nad R^+ funkcija $M(x)$, $M^*(y)$ i
njihovih inverznih funkcija je prva nejednakost u (13) ekviva-
lentna sa

$$M^*(M(x)/x) \leq M(x) , \quad x := M^{-1}(y), \quad y > 0 ; \text{ ili}$$

$$(14) \quad tM(x)/x \leq M(t) + M(x) \quad \text{za sve } t \geq 0 .$$

Za $t \leq x$ relacija (14) je trivijalna, a za $t > x$ ona sledi
zbog monotonosti funkcije $M(x)/x$ za $x > 0$. (Ovo se može poka-
zati pomoću prvog izvoda te funkcije.)

Desna nejednakost u relaciji (13) je ekvivalentna sa

$$(15) \quad M(x) \leq \sup \left\{ t \frac{2M(x)}{x} - M(t) ; t \geq 0 \right\} .$$

Sa druge strane je $M(x) = x \cdot \frac{2M(x)}{x} - M(x)$, a to nije veće od
supremuma u relaciji (15). Δ

GLAVA II

PROSTORI TIPA $H^s(M_p)$

U ovoj glavi ćemo definisati prostor $H^s(M_p)$, koji je uveden u radu [21]. $H^s(M_p)$ je prostor tipa $\mathcal{C}^s(\exp(M_p(x)))$ (videti [7]), a način definicije je sličan kao u [34]. Posebni slučajevi prostora tipa $H^s(M_p)$ su ispitivani u [34], [27], [28], [11], [20] u svim tim prostorima je ispunjen uslov (A) (videti poglavlje 2.1), koji je glavna pretpostavka o nizu funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$. To znači da će rezultati ove glave sadržavati ranije dobijene rezultate, a sa druge strane oni mogu dovesti do novih prostora ovog tipa.

Naš zadatak je ispitivanje konvolucionih jednačina na prostoru $H^s(M_p)$, i u tom cilju ćemo u ovoj glavi definisati konvolucione operatore - konvolutore na prostoru $H^s(M_p)$ i dokazati njihove glavne osobine. Ti rezultati će nam omogućiti da u sledećoj glavi ispitamo Furijeovu transformaciju konvolutora, pomoću koje se daju uslovi za rešivost i hipoeliptičnost konvolucione jednačine (četvrta odnosno peta glava).

2.1. PROSTORI $H\{M_p\}$ I $H^*\{M_p\}$

Neka je $\{m_p(x)\}_{p \in N}$ niz strogo rastućih neprekidnih funkcija na R_0^+ sa sledećim osobinama

- (1) $m_p(0) = 0$, $m_p(\infty) = \infty$ za svako $p \in N$ i
 (2) $m_p(x) \leq m_{p+1}(x)$ za svako $p \in N$ i $x \in R_0^+$.

Definišimo funkcije $M_p(x)$ na sledeći način :

(3)
$$M_p(x) := \int_0^{|x|} m_p(t) dt, \quad p \in N, \quad x \in R.$$

Funkcija $M_p(x)$ za fiksirano $p \in N$ je konveksna, za $x > 0$ rastuća i teži beskonačnosti brže nego proizvoljna linearna funkcija. To znači da je uslov (2) prve glave ispunjen, a budući da je uslov (1) prve glave trivijalno ispunjen, to za funkciju $M_p(x)$ možemo primeniti rezultate prve glave. Pre svega je funkcija $M_p^*(y)$, dualna po Jungu za $M_p(x)$, konačna za svako $y \in R$.

Pretpostavimo da za niz funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in N}$ važi sledeći uslov :

- (A) Za svako $p \in N$ postoje $p' \in N$ i $X_p > 0$ tako da važi

$$M_p(px) \leq M_{p'}(x) \quad \text{za } |x| \geq X_p.$$

Kao što je već rečeno u uvodu glave, ovaj uslov je ispunjen u svim do sada ispitivanim slučajevima prostora tipa $H^*\{M_p\}$. Sa druge strane, pokazaćemo da uslov (A) povlači uslov (N), gde je

- (N) Za svako $p \in N$ postoji $p'' \in N$ tako da je funkcija

$$M_{pp''}(x) := \exp(M_p(x) - M_{p''}(x))$$
 sumabilna na realnoj pravoj R i funkcija $M_{pp''}(x)$ teži nuli kada $|x|$ teži u beskonačnost.

Lema 2.1. Ako za niz funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ definisanih relacijom (3) važi uslov (A), tada za njega važi uslov (N).

Dokaz. Neka je $p \in \mathbb{N}$ dato i uzmimo $X_p > 0$ i $p' \in \mathbb{N}$ kao u uslovu (A); specijalno za $p=1$ stavićemo $p'=2$. Za ovo p' postoje $X_{p'} \geq X_p$ i $p'' \in \mathbb{N}$ tako da važi $M_{p'}(p'x) \leq M_{p''}(x)$ za $|x| \geq X_{p'}'$. Na osnovu nejednakosti

$$2M_p(x) \leq M_{p'}(p'x) \leq M_{p''}(x) \leq M_{p''}(px) \quad \text{za } |x| \geq X_{p'}'$$

dobijamo

$$\begin{aligned} \int_{pX_p}^{\infty} \exp(M_p(x) - M_{p''}(x)) dx &= p \int_{X_{p'}}^{\infty} \exp(M_p(pt) - M_{p''}(pt)) dt \leq \\ &\leq p \int_{X_p}^{\infty} \exp(M_p(t) - 2M_{p''}(t)) dt \leq p \int_{X_p}^{\infty} \exp(-t) dt < \infty. \end{aligned}$$

Pošto je funkcija $\exp(M_p(x) - M_{p''}(x))$ parna i neprekidna na \mathbb{R} , to je na osnovu prethodnog i sumabilna na \mathbb{R} . Dalje, ta funkcija je pozitivna i monotono opadajuća nad \mathbb{R}^+ , jer je za $x > 0$ njen izvod negativan. Prema tome postoji $\lim_{x \rightarrow \infty} \exp(M_p(x) - M_{p''}(x))$ koji je zbog dokazane sumabilnosti na \mathbb{R} te funkcije jednak nuli. Δ

Zbog monotonosti niza $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ po p moguće je za dato p izabrati takav najmanji prirodan broj $r(p)$ (koji nije veći od maksimuma brojeva p' iz uslova (A) i p'' iz uslova (N)) da važe i uslov (A) i uslov (N) za to $r(p)$.

Definicija 2.1. Vektorski prostor glatkih funkcija $\phi(x)$ na \mathbb{R} takvih da za svako $p \in \mathbb{N}$ važi

$$(4) \quad \gamma_p(\phi) := \sup\{|\phi^{(j)}(x)| \exp(M_p(x)) ; x \in \mathbb{R}, 0 \leq j \leq p\} < \infty$$

zbeležimo sa $H(M_p)$. Topologija na $H(M_p)$ je definisana sa prebrojivom familijom normi $\{\gamma_p\}_{p \in \mathbb{N}}$.

Prostor $H(M_p)$ je tipa $\mathcal{K}(\exp(M_p(x)))$ iz [7], dakle pre svega je kompletan u odnosu na uvedenu topologiju. Dalje, uslov (N) povlači da je $H(M_p)$ nuklearan, a tim pre i perfektan (Montelov) prostor (videti [7]). Pošto su funkcije $M_p(x)$ po pretpostavci konačne, to nuklearnost $H(M_p)$ povlači da je prostor D svuda gust u $H(M_p)$. Jasno je da je topologija u D finija od inducirane topologije iz $H(M_p)$; prema tome je prostor $H'(M_p)$ (dualan prostor za $H(M_p)$) izomorfan sa jednim podskupom od D' . Primitimo da je sa druge strane $H(M_p) \subset S$ i da prostor $H'(M_p)$ sadrži prostor temperiranih distribucija S' . Kao što je uobičajeno, $H'(M_p)$ ćemo snabdeti sa jakom topologijom; zbog perfektnosti prostora $H(M_p)$ se slaba i jaka konvergencija u $H'(M_p)$ poklapaju. Pokažimo sada dve bitne osobine prostora $H(M_p)$; sada i ubuduće pretpostavljamo da uslov (A) važi.

Tvrđenje 2.1. Prostor $H(M_p)$ je zatvoren u odnosu na operaciju izvoda $D: \phi(x) \rightarrow \phi'(x)$ i operaciju translacije $\tau_y: \phi(x) \rightarrow \phi(x-y)$ za svaki realan broj y .

Dokaz. Neka je $\phi \in H(M_p)$. Ako je $p \in \mathbb{N}$ dato, tada je

$$\begin{aligned} \gamma_p(\phi') &= \sup \{ |\phi^{(j+1)}(x)| \exp(M_p(x)) ; x \in \mathbb{R}, 0 \leq j \leq p \} < \\ &\leq \gamma_{p+1}(\phi) < \infty. \end{aligned}$$

Neka je sada $(y, p) \in \mathbb{R} \times \mathbb{N}$ dato. Tada postoji $p_1 = p_1(y, p) \in \mathbb{N}$, tako da je $p_1 - 1 \geq \max\{|y|, p\}$ i obeležimo $p_2 := r(p_1) + 1$. Tada je

$$\begin{aligned} \gamma_p(\phi(x-y)) &\leq \sup \{ |\phi^{(j)}(x)| \exp(M_p(x+y)) ; x \in \mathbb{R}, 0 \leq j \leq p \} < \\ &\leq \sup \{ |\phi^{(j)}(x)| \exp(M_{p_2}(x)) ; x \in \mathbb{R}, 0 \leq j \leq p_2 \} \cdot \\ &\cdot \sup \{ \exp(M_p(x+y)) - M_{p_2}(x) ; x \in \mathbb{R} \} \leq \gamma_{p_2}(\phi). \end{aligned}$$

$$\left[\sup \{ \exp(M_p(x+y) - M_{p_2}(x)) ; |x| \leq X_{p_1} \} + \right. \\ \left. + \sup \{ \exp(M_p(x+y) - M_{p_2}(x)) ; |x| > X_{p_1} \} \right]$$

Pokažimo ograničenost drugog supremuma. Na osnovu uslova (A) je

$$\exp(M_p(x+y) - M_{p_2}(x)) \leq \exp(M_{p_1}(p_1 x) - M_{p_2}(x)) \leq \\ \leq \exp(M_{r(p_1)}(x) - M_{p_2}(x)) \leq 1, \text{ za sve } |x| \geq X_{p_1}.$$

Pošto se prvi supremum uzima po kompaktnom skupu, postoji $K=K(y,p)>0$ tako da važi

$$\gamma_p(\phi(x-y)) \leq K\gamma_{p_2}(\phi). \quad \Delta$$

Iz dokaza tvrdjenja 2.1 neposredno sledi da su operacije izvoda i translacije (naravno, pod pretpostavkom da važi uslov (A)) neprekidna preslikavanja prostora $H(M_p)$ u sama sebe.

2.2. EKVIVALENTNI NIZOVI FUNKCIJA

Funkcije $M_p(x)$ uvedene relacijom (3) su diferencijabilne, ali u opštem slučaju nisu glatke. Pokazaćemo da se niz $\{M_p(x)\}_{p \in N}$ može zameniti sa ekvivalentnim nizom glatkih funkcija $\{N_p(x)\}_{p \in N}$, koje inače zadovoljavaju iste uslove kao i funkcije $M_p(x)$. Ekvivalentnost nizova objašnjava

Definicija 2.2. Nizovi funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in N}$ i $\{N_p(x)\}_{p \in N}$ su ekvivalentni ako definišu isti prostor u smislu definicije 2.1.

Sledeća lema je očevidna.

Lema 2.2. Neka za svako $p \in \mathbb{N}$ postoje p_1 i p_2 iz skupa prirodnih brojeva, tako da važe nejednakosti :

$$(5) \quad M_p(x) \leq N_{p_1}(x) + K_{p_1}$$

$$(6) \quad N_p(x) \leq M_{p_2}(x) + K_{p_2}$$

za neke $K_{p_1}, K_{p_2} \geq 0$ i sve $x \in \mathbb{R}$. Tada su nizovi $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ i $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ ekvivalentni. Δ

Sada ćemo dati konstrukciju niza glatkih funkcija $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ koji je ekvivalentan sa zadanim nizom funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$. Neka je $w(x)$ glatka nenegativna funkcija na \mathbb{R} koja zadovoljava sledeće uslove : $\text{supp } w \subset [0,1]$,

$\int_{-\infty}^{\infty} w(x) dx = 1$ (poznato je da takva funkcija postoji). Neka je

$$(7) \quad \tilde{N}_p(x) := \int_{-\infty}^{\infty} M_p(t) w(x-t) dt, \quad x \geq 1 \text{ i}$$

$$(8) \quad N_p(x) := \tilde{N}_p(|x|) \text{ za } |x| \geq 1, \quad p \in \mathbb{N}.$$

Funkcija $N_p(x)$ je glatka za $|x| \geq 1$ i rastuća za $x \geq 1$. Poznato je da se ona može naknadno definisati na intervalu $[0,1]$ tako da bude parna, pozitivna i glatka na \mathbb{R} , i, najzad, rastuća na \mathbb{R}_0^+ . Ubuđuće će $N_p(x)$ uvek označavati funkciju definisanu sa relacijom (8) za $|x| \geq 1$ koja ima spomenute osobine.

Dokazaćemo sada dve leme i jedno tvrdjenje o odnosu nizova $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ i $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$.

Lema 2.3. Važe sledeće nejednakosti :

$$(9) \quad N_p(x) \leq M_p(x) \text{ za } |x| \geq 1;$$

$$(10) \quad M_p(x) \leq N_{p_1}(x) + K_p \text{ za neko } p_1 = p_1(p) \text{ i } K_p \geq 0, x \in \mathbb{R}.$$

Dokaz. Neka je $x \geq 1$. Tada je

$$\begin{aligned} N_p(x) &= \int_{-\infty}^{\infty} M_p(t)w(x-t)dt = \int_{-\infty}^{\infty} M_p(x-t)w(t)dt = \\ &= \int_0^1 M_p(x-t)w(t)dt \leq M_p(x) \cdot \int_0^1 w(t)dt = M_p(x), \end{aligned}$$

što dokazuje relaciju (9).

Za dovoljno veliko $x > 1$ i $p > 1$ koristeći uslov (A) dobijamo :

$$(11) M_p(x) \leq M_p(2(x-1)) \leq M_p(p(x-1)) \leq M_{r(p)}(x-1).$$

Ako pokažemo nejednakost

$$(12) M_p(x-1) \leq N_p(x) \quad \text{za } x \geq 1 \text{ i svako } p \in \mathbb{N}$$

relacija (10) sledi na osnovu relacija (11) i (12) (za $p := p_1 := r(p)$) za $p > 1$. Za $p = 1$ relacija (10) sledi iz $M_1(x) \leq M_2(x)$. Primitimo da egzistencija broja K_p sledi iz neprekidnosti funkcija $M_p(x)$ i $N_{r(p)}(x)$.

Ostaje da se dokaže relacija (12) :

$$M_p(x-1) = M_p(x-1) \cdot \int_0^1 w(t)dt \leq \int_{-\infty}^{\infty} M_p(x-t)w(t)dt = N_p(x). \Delta$$

Posledica ove leme je da uslov (A) (sa eventualno drugim p' i $K_{p'}$ za dato p) važi za niz funkcija $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$.

Zbog jednostavnosti ćemo u buduću za dato $p \in \mathbb{N}$ sa $r(p)$ ćemo označavati najmanji prirodan broj takav da uslov (A) važi za oba niza $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ i $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$. Leme 2.2 i 2.3 daju

Tvrđenje 2.2. Prostori $H\{M_p\}$ i $H\{N_p\}$ su ekvivalentni u smislu definicije 2.2.

Sledeća lema se koristi u dokazima nekih tvrdjenja.

Lema 2.4. Funkcija $N_p^{(k)}(x) \exp(-N_{r(p)}(x))$, $p \in \mathbb{N}$, $k \in \mathbb{N}_0$, teži nuli kada $|x| \rightarrow \infty$.

Dokaz. Neka je $x > 1$. Tada je

$$\begin{aligned} |N_p^{(k)}(x)| &\leq \int_{-\infty}^{\infty} M_p(t) |w^{(k)}(x-t)| dt < \\ &\leq M_p(x) \cdot \int_0^1 |w^{(k)}(t)| dt \quad \text{ili} \\ (13) \quad |N_p^{(k)}(x)| &\leq C_k M_p(x) \quad \text{za neko } C_k > 0 \text{ i } x \in \mathbb{R}. \end{aligned}$$

Na osnovu relacije (10) za $p_1 = r(p)$ (što je prema dokazu leme 2.3 moguće uzeti) dobijamo :

$$|N_p^{(k)}(x)| \exp(-N_{r(p)}(x)) \leq C_{k,p} M_p(x) \cdot \exp(-M_p(x))$$

za neko $C_{k,p} > 0$. Tvrdjenje leme 2.4 sada sledi iz činjenice da funkcija $M_p(x)$ monotono teži ka $+\infty$ kada $|x|$ teži ka $+\infty$. Δ

2.3 REPREZENTACIJA FUNKCIONELA NAD $H\{M_p\}$

Teorema 2.1. ([7], s. 142) Svaka neprekidna linearna funkcionala nad prostorom $H\{M_p\} = \mathcal{UC}(\exp(N_p(x)))$ ima reprezentaciju

$$(14) \quad \langle f, \phi \rangle = \sum_{k=0}^{p_1} (-1)^k \int_{-\infty}^{\infty} \phi^{(k)}(x) f_k(x) \exp(N_{p_1}(x)) dx$$

za neko $p_1 \in \mathbb{N}_0$ i ograničene merljive funkcije $f_k(x)$, $0 \leq k \leq p_1$, koje ne zavise od $\phi \in H\{M_p\}$.

Izraz (14) se može interpretirati kao

$$(15) \quad f(x) = \sum_{k=0}^{p_1} D^k (f_k(x) \cdot \exp(N_{p_1}(x)))$$

gde D predstavlja distribucijski izvod. Kada ćemo izraz

(15) uprostiti. Primetimo da je funkcija $\int_0^x f_k(t) \exp(N_p(t)) dt$ $0 \leq k \leq p_1$, neprekidna. Uslov (A) za niz funkcija $\{N_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ implicira da je funkcija

$$\begin{aligned} & \exp(-N_{r(p)}(x)) \cdot \int_0^x f_k(t) \exp(N_p(t)) dt \text{ ograničena, jer je} \\ & \sup \{ \exp(-N_{r(p)}(x)) \cdot \int_0^x f_k(t) \exp(N_p(t)) dt / ; x \in \mathbb{R} \} \leq \\ & \leq \sup \{ \exp(N_p(x) - N_{r(p)}(x)) \cdot |x| ; x \in \mathbb{R} \} \cdot \text{ess sup} \{ |f_k(t)| ; t \in \mathbb{R} \} < \infty. \end{aligned}$$

To znači da integraleći k -ti sabirak u (15) $p_1 - k + 1$ puta, $0 \leq k \leq p_1$, dobijamo

Tvrđenje 2.3. Svaka neprekidna linearna funkcionala nad $H\{N_p\}$ ima reprezentaciju

$$(16) \quad f(x) = D^{m_2} (F_2(x) \exp(N_{p_2}(x)))$$

za neko $m_2 \in \mathbb{N}_0$, $p_2 \in \mathbb{N}$ i ograničenu neprekidnu funkciju $F_2(x)$.

Tvrđenja 2.2 i 2.3 daju sledeću teoremu.

Teorema 2.2. Svaka neprekidna linearna funkcionala nad $H\{M_p\}$ ima reprezentaciju

$$(17) \quad f(x) = D^m (F(x) \exp(M_p(x)))$$

za neko $m \in \mathbb{N}_0$, $p \in \mathbb{N}$ i ograničenu neprekidnu funkciju $F(x)$.

2.4 PROSTOR $H^k(M_p)$ I NJEGOVE GRANICE NA GRANICA

U ovom poglavlju ćemo pokazati da je prostor $H^k(M_p)$ topološki izomorfan sa induktivnom granicom prostora $K^k(M_p)$. Prostor $K(M_p)$ je ispitivan u [30] i [11] pri čemu u ovom drugom za slučaj Berlingovih distribucija (videti [1]).

Definicija 2.3. Vektorski prostor glatkih funkcija $\phi(x)$ nad R takvih da za svako $k \in N_0$ važi

$$(18) \quad \rho_{p,k}(\phi) := \sup \{ |\phi^{(j)}(x)| \exp(M_p(kx)) ; x \in R, 0 \leq j \leq k \} < \infty$$

obeležićemo sa $K(M_p)$; p je fiksiran prirodan broj. Topologija na $K(M_p)$ je definisana sa prebrojivom familijom normi $\{\rho_{p,k}\}_{k \in N_0}$.

U navedenim radovima je pokazano da je $K(M_p)$ kompletan, prema tome Frešeov prostor. (Ovo se može dokazati i koristeći činjenicu da je $K(M_p)$ prostor tipa $\mathcal{UC}(\exp(M_p(kx)))_{k \in N_0}$. Dalje, prostor D je svuda gust u $K(M_p)$ za sve $p=1,2,\dots$ jer je funkcija $\exp(M_p(kx))$ konačna za sve $x \in R, p \in N$ i $k \in N_0$. Pokazaćemo da je $K(M_p)$ Švarcov prostor. To znači da za svaku okolinu nule U u $K(M_p)$ postoji okolina nule V u $K(M_p)$ tako da je V totalno ograničen u odnosu na U (tj. V je sadržan u linearnoj obvojnici od U i za svako $d > 0$ postoji konačan skup $A=A(d)$ sadržan u U tako da je $V \subset A+dU$). Prostor $K(M_p)$ je projekтивna granica spektra normiranih prostora $\{K_k(M_p)\}_{k \in N}$, gde je $K_k(M_p)$ skup glatkih funkcija $\phi(x)$ sa osobinom $\rho_{p,k}(\phi) < \infty$. Ako je taj spektar kompaktan tada je $K(M_p)$ Švarcov prostor ([29], 1.5), a dovoljan uslov za to je

$$(19) \quad \lim_{|x| \rightarrow \infty} \frac{\exp(M_p(kx))}{\exp(M_p((k+1)x))} = 0 \quad \text{za sve } k \in N_0.$$

U stvari, pošto je $M_p(x)$ konveksna funkcija, to je $M_p((k+1)x) \geq M_p(kx) + M_p(x)$, a iz ove nejednakosti sledi

relacija (19). Prema tome, $K(M_p)$ je Freše-Švarcov prostor za sve $p=1,2,\dots$.

Prostor $K(M_{p+1})$ je podskup od prostora $K(M_p)$, jer je

$$(20) \quad |\phi^{(j)}(x)|_{\exp(M_p(kx))} \leq |\phi^{(j)}(x)|_{\exp(M_{p+1}(kx))}$$

za sve $0 \leq j \leq k$ i $kc \in \mathbb{N}_0$. Nejednakost (20) pokazuje i da je konvergencija u $K(M_{p+1})$ finija od inducirane iz $K(M_p)$. Koristeći simbol \leftrightarrow za neprekidnu inkluziju možemo pisati $K(M_{p+1}) \leftrightarrow K(M_p)$ i ima smisla definisati $\text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p)$. Naravno, u skupovnom smislu je

$$\text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p) = \bigcap_{p=1}^{\infty} K(M_p). \text{ Pokažimo sada}$$

Tvrđenje 2.4. Prostori $H\{M_p\}$ i $\text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p)$ su topološki izomorfni.

Dokaz. Neka je $\phi \in \text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p)$. Tada je

$$\gamma_p(\phi) \leq \rho_{p,p}(\phi) \text{ za sve } p \in \mathbb{N}, \text{ dakle } \phi \in H\{M_p\}.$$

Obrnuto, ako je $\psi \in H\{M_p\}$, tada je

$$\rho_{p,k}(\psi) \leq C_{p,k} \cdot \gamma_{r(p+k)}(\psi) \text{ za sve } (p,k) \in \mathbb{N} \times \mathbb{N}_0, \text{ tj.}$$

$\psi \in \text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p)$. Međutim, ove nejednakosti pokazuju ne samo skupovnu, nego i topološku jednakost prostora $H\{M_p\}$ i $\text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p)$. Δ

Mnogo složenije pitanje je odnos prostora $H'\{M_p\}$ i $\text{ind}_{p \rightarrow \infty} K'(M_p)$, gde je $K'(M_p)$ dualan prostor za $K(M_p)$ snabdeven sa jakom topologijom. Na osnovu ranije rečenog je $K'(M_p) \leftrightarrow K'(M_{p+1})$. Važi

Teorema 2.3. Prostori $H'\{M_p\}$ i $\text{ind}_{p \rightarrow \infty} K'(M_p)$ su topološki izomorfni, ako su $H'\{M_p\}$ i $K'(M_p)$ snabdeveni sa jakom topologijom.

Dokaz. Koristićemo oznake i tvrdjenja 4.4.b) iz rada [39]. Neka je \mathcal{P} prebrojiva familija lokalno konveksnih prostora X_p , $p \in \mathbb{N}$, takvih da je $X_p \hookrightarrow X$ za sve $p \in \mathbb{N}$; X je fiksiran lokalno konveksan prostor. Neka je

$$\tilde{\mathcal{P}} := \bigcap_{p \in \mathbb{N}} X_p \quad \text{i} \quad \tilde{\mathcal{P}} := \text{lh}(\bigcup_{p \in \mathbb{N}} X_p)$$

gde lh označava linearnu obvojniciu. Ako u $\tilde{\mathcal{P}}$ ($\tilde{\mathcal{P}}$) uvedemo najslabiju (najjaču) lokalno konveksnu topologiju, tako da su inkluzije $\tilde{\mathcal{P}} \subset X_p$ ($\tilde{\mathcal{P}} \supset X_p$) neprekidne, tada ćemo odgovarajući lokalno konveksni prostor označiti sa

$$\bigwedge_{p=1}^{\infty} X_p \quad (\bigvee_{p=1}^{\infty} X_p) \quad . \text{ Ako su } X_p \text{ Freše - Švarcovi prostori}$$

tada važi prema tvrdjenju 4.4.b) iz [39]

$$(\bigwedge_{p=1}^{\infty} X_p)' = \bigvee_{p=1}^{\infty} X_p' \quad \text{gde } X' \text{ označava jaki dual lo-}$$

kalno konveksnog prostora X .

Ako ovu skupovnu i topološku jednakost primenimo na prostore $X_p := K(M_p)$, dobijamo

$$H^1(M_p) = (\text{proj}_{p \rightarrow \infty} K(M_p))' = (\bigwedge_{p=1}^{\infty} K(M_p))' = \bigvee_{p=1}^{\infty} K'(M_p) = \text{ind}_{p \rightarrow \infty} K'(M_p) \quad \Delta$$

Posledica teorema 2.3 je da ne može postojati distribucija iz $H^1(M_p)$ koja nije istovremeno neprekidna linearna funkcionala nad prostorom $K(M_p)$ za sve $p \geq p_0$, za neko $p_0 \in \mathbb{N}$.

Jasno je da je prostor D_p^1 distribucija konačnog reda nadskup za svaki prostor $H^1(M_p)$. U [11] je pokazano da važi

$$(21) \quad D_p^1 = \bigcup X'(M)$$

gde se unija pravi po svim konveksnim funkcijama oblika (3). Postavlja se pitanje da li je moguće konstruisati niz funkcija koji bi bio dovoljno "brz" tako da se neprebrojiva unija u (21) zameni sa prebrojivom, tj. prema teoremi 2.3 sa $H^1(M_p)$. Odgovor je negativan, kao što pokazuje sledeća

Lema 2.5. Neka je dat niz funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ koje zadovoljavaju uslove poglavlja 2.1. i neka je $M(x)$ neprekidna neopadajuća funkcija nad \mathbb{R} tako da važi

$$M(x) := M_p(x) \quad \text{za} \quad p-1 \leq x \leq p-0,5, \quad p=1,2,\dots \quad \text{i} \quad M(x) := 0$$

za $x < 0$. Tada regularna distribucija definisana funkcijom $M(x)$ ne pripada prostoru $H'(M_p)$, ako za niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ važi uslov (A).

Dokaz. Ako bi funkcija $M(x)$ posmatrana kao regularna distribucija pripadala nekom prostoru \mathcal{M}_{p_0} , tada bi moralo biti

(21a) $M(x) \leq M_{p_0}(kx)$ za neko $k \in \mathbb{N}_0$ i $|x|$ dovoljno veliko. Medjutim, prema uslovu (A) postoji p_1 tako da je

$M_{p_0}(kx) \leq M_{p_1}(x)$ (npr. za $p_1 := r(p_0+k)$) za dovoljno veliko $|x|$, a to je kontradikcija sa nejednakosti (21a).

Prema tome $M(x) \notin \bigcup_{p \in \mathbb{N}} \mathcal{K}(M_p)$, pa na osnovu teoreme 2.3 sledi tvrdjenje leme. Δ

2.5 KONVOLUTORI NA PROSTORU $H'(M_p)$

Cilj ovog poglavlja je da se da karakterizacija konvolutora na prostoru $H'(M_p)$. Pre toga moramo definisati konvoluciju izmedju $T \in H'(M_p)$ i $\phi \in H(M_p)$.

Definicija 2.4. Neka je $T \in H'(M_p)$ i $\phi \in H(M_p)$. Konvoluciju izmedju T i ϕ definišemo relacijom

$$(22) \quad (T * \phi)(x) := \langle T(y), \phi(x-y) \rangle, \quad x \in \mathbb{R}.$$

Na osnovu tvrdjenja 2.1 (se primenjenic slučajna sa x i y) izraz na desnoj strani jednakosti (21) ima smisla za sve $x \in R$. U stvari, može se pokazati mnogo više.

Tvrdjenje 2.3. Neka je $f \in H(M_p)$ i $\phi \in H(M_p)$. Tada je konvolucija $(T*\phi)(x)$ glatka funkcija nad R za koju važi

$$(23) \quad |(T*\phi)^{(j)}(x)| \leq C \cdot \exp(M_{p_1}(x))$$

za $j=0,1,\dots$, $C = C(j) > 0$ i $p_1 \in N$ koje ne zavisi od j .

Dokaz. Na osnovu teoreme 2.2 postoje $m \in N$, $p \in N$ i neprekidna funkcija $F(x)$ koja je ograničena nad R i važi $T(x) = D^m(F(x) \exp(M_p(x)))$. Prema relaciji (22) je

$$(T*\phi)(x) = (-1)^m \cdot \int_R F(y) \exp(M_p(y)) \cdot \phi^{(m)}(x-y) \cdot dy.$$

Pokažimo da integral

$$(24) \quad \int_R F(y) \cdot \exp(M_p(y)) \cdot \phi^{(m+j)}(x-y) \cdot dy$$

uniformno konvergira po x dok x pripada proizvoljnom kompaktnom skupu K za sve $j=0,1,\dots$.

Neka je $p_1 := r(p)$ i $p_2 := r(p_1) + m + j$. Tada je prema uslovu (A)

$$(25) \quad M_p(y) \leq M_{p_1}(y/2) + k \leq M_{p_1}(x) + M_{p_1}(x-y) + c'$$

gde je $c' = c'(p) \geq 0$. Pošto po pretpostavci $\phi \in H(M_p)$, to je

$$(26) \quad |\phi^{(m+j)}(x)| \leq c'' \exp(-M_{p_2}(x)), \quad c'' = c''(p, m, j) > 0.$$

Na osnovu (25) i (26) sledi da je integral u (24) po apsolutnoj vrednosti manji od

$$(27) \quad c'' \cdot \exp(M_{p_1}(x)) \cdot \int_R \exp(M_{p_2}(y) - M_{p_2}(y)) \cdot dy \leq \\ \leq c \cdot \exp(M_{p_1}(x)), \quad c > 0.$$

Konstanta c prema prethodnom zavisi od p, m, j , tj. u krajnjoj liniji od T, ϕ i j . Oдавде sledi uniformna konvergencija po x za sve $j=0,1,\dots$ integrala u (24) dok je $x \in K$. Pošto je K proizvoljan kompaktan skup, na osnovu poznate teoreme o diferenciranju po parametru pod znakom integrala je

$$(T*\phi)^{(j)}(x) = (-1)^m \int_R F(y) \cdot \exp(M_p(y)) \cdot \phi^{(m+j)}(x-y) \cdot dy.$$

Relacija (23) sledi sada iz (27), naime funkcija u (27) majorira integral u (24). Δ

Tvrđenje 2.5 se može formulisati i na sledeći način:

Preslikavanje

$$(26) \quad T*: \phi \rightarrow T*\phi$$

definisano relacijom (26) prevodi prostor $H\{M_p\}$ u skup $H'\{M_p\} \cap C^\infty$. Iz skupa preslikavanja (26) posebno ćemo istaknuti ona koja preslikavaju prostor $H\{M_p\}$ u sama sebe, iz razloga koji će ubrzo biti jasni.

Definicija 2.5. Distribucija $T \in H'\{M_p\}$ je konvolucionni operator - konvolutor nad $H'\{M_p\}$ ako i samo ako je preslikavanje (26) neprekidno preslikavanje prostora $H\{M_p\}$ u sama sebe.

Skup konvolutora nad $H'\{M_p\}$ obeležimo sa $O'_c(H'\{M_p\})$. Očevidno je da je skup konvolutora vektorski potprostor u $H'\{M_p\}$. Sam izraz "konvolutor" opravdava

Tvrđenje 2.6. Neka je $S \in H'\{M_p\}$ i $T \in O'_c(H'\{M_p\})$. Tada konvolucija $S*T$ (definisana na uobičajeni način u teoriji distribucija) postoji i definiše element iz $H'\{M_p\}$.

Dokaz. Po definiciji konvolucije (1.3) važi da je

$$\begin{aligned} \langle S * T, \phi \rangle &:= \langle S(x), \langle T(y), \phi(x+y) \rangle \rangle = \\ &= \langle S(x), \langle T(-y), \phi(x-y) \rangle \rangle = \langle S(x), \psi(x) \rangle \end{aligned}$$

gde je stavljeno $\psi(x) := \langle T(-y), \phi(x-y) \rangle$. Jasno je da je distribucija $T(-y)$ (definisana na uobičajen način) takođe konvolutor, te prema definiciji 1.3 sledi da je $\psi(x) \in \mathcal{S}'(M_p)$. To znači da izraz $\langle S, \psi \rangle$ ima smisla, odnosno $S * T$ je funkcionala nad $\mathcal{S}'(M_p)$. Linearnost te funkcionala je očevidna, a neprekidnost sledi iz pretpostavki o S i T . \triangle

Iz dokaza ovog tvrdjenja sledi da je preslikavanje $T^* : \mathcal{S}' \rightarrow \mathcal{S}' * T$ neprekidno preslikavanje prostora $\mathcal{S}'(M_p)$ u sama sebe.

Ako su S i T kao u tvrdjenju 2.3, lako se pokazuje da je

$$(2.6 \text{ a}) \quad D^n S * T = S * D^n T = D^n (S * T), \quad n \in \mathbb{N}$$

Karakterizaciju konvolutora daje

Teorema 2.4. Neka je $T \in \mathcal{S}'(M_p)$. Distribucija T je konvolutor na $\mathcal{S}'(M_p)$ ako i samo ako za svako $p \in \mathbb{N}$ postoje $m \in \mathbb{N}_0$ i neprekidna funkcija $F(x)$ sa osobinom $F(x) = O(\exp(-M_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$, tako da je $T(x) = D^m F(x)$.

Dokaz. Uslov je potreban. Koristićemo ideju Hasumija iz rada [12]. Ako je $\phi \in \mathcal{S}'(M_p)$ tada je za $y \in \mathbb{R}$

$$\langle T(y+x), \phi(y) \rangle = \langle T(y), \phi(x-y) \rangle = (T * \phi)(x) \in \mathcal{S}'(M_p)$$

te prema tvrdjenju 2.2 važi $\langle T(y+x), \phi(y) \rangle \in \mathcal{S}'(N_p)$. Na osnovu teoreme XXII u [26] sledi da je skup distribucija

$$\{\exp(N_p(x)) \cdot T(y+x) ; x \in \mathbb{R}\}$$

ograničen u D' za svako $p \in \mathbb{N}$. Sa druge strane, ovo je ekvivalentno sa postojanjem kompaktne okoline nule K u \mathbb{R} , tako da za sve $\phi \in \mathcal{S}'(N_p)$, $n=0,1,\dots$, važi da je funkcija $(T * \phi)(x) \cdot \exp(N_p(x))$ neprekidna i ograničena.

Posmatrajmo sada jednačinu

$$(27) \quad D^m E = \delta, \quad m \in \mathbb{N}.$$

Distribucija E naziva se fundamentalnim rešenjem jednačine (27), i poznato je da E postoji za proizvoljno $m \in \mathbb{N}$. Na primer za $m=2$ opšte rešenje jednačine (27) je $E(x) = xH(x) - xH(-x) + C_1 x + C_2$, gde su C_1 i C_2 proizvoljne konstante. Integraljenjem ove neprekidne funkcije dovoljno mnogo puta, vidimo da se za dato $n \in \mathbb{N}$ može odrediti $m \in \mathbb{N}$ tako da je rešenje jednačine (27) klase C^n . Ako je sada $g \in D_K^n$ (tj. g je glatka funkcija sa nosačem u kompaktnom skupu K) i $g \equiv 1$ u nekoj okolini nule, tada je $gE \in D_K^n$ i važi

$$D^m(gE) = \sum_{j=0}^m \binom{m}{j} \cdot D^j g \cdot D^{m-j} E = \delta - h$$

gde je $h \in D_K \subset D_K^n$. Ovo povlači

$$T = \delta * T = (h + D^m(gE)) * T = h * T + D^m((gE) * T).$$

Obe konvolucije postoje po konstrukciji i zapravo su funkcije klase C^n ; pošto je $\{h, gE\} \subset D_K^n$, to su prema ranije rečenom $h * T$ i $gE * T$ funkcije sa osobinom da su $O(\exp(-N_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za svako $p=1,2,\dots$. Da je uslov potreban sada sledi iz sledeće leme tehničke prirode i tvrdjenja 2.2.

Lema 2.6. Neka je $\phi(x)$ neprekidna funkcija za $x \geq x_0$ i neka je $\phi(x) = O(\exp(-N_p(x)))$ kada $x \rightarrow \infty$ za svako $p=1,2,\dots$. Tada za funkciju

$$\psi(x) := - \int_x^{\infty} \phi(t) dt$$

važi da je $O(\exp(-N_p(x)))$ kada $x \rightarrow \infty$ za $p=1,2,\dots$.

Dokaz Leme 2.6. Neka je $p \in \mathbb{N}$ dato. Tada je za $x \geq X_p$ i neko $K_p > 0$

$$\begin{aligned} \exp(N_p(x))|\phi(x)| &\leq \exp(N_p(x)) \cdot \int_x^\infty |\phi(t)| dt \leq \\ &\leq K_p \cdot \int_x^\infty \exp(N_p(t)) \exp(-N_{r(p)}(t)) dt \leq K_p \cdot \int_{K_p}^\infty \exp(N_p(t) - N_{r(p)}(t)) dt \end{aligned}$$

Prema lemi 2.1 poslednji integral konvergira, tj. $\phi(x) = O(\exp(-N_p(x)))$ kada $x \rightarrow \infty$. Δ

Uslov teorеме 2.4 je dovoljan. Neka za svako $p \in \mathbb{N}$ postoje m_p i neprekidna funkcija $F(x)$ sa osobinom da je $L_p := \sup \{ |F(x)| \exp(M_p(x)) ; x \in \mathbb{R} \} < \infty$ i $D^m F = F$. Neka je $\phi \in \mathcal{H}(M_p)$. Na osnovu očevidne nejednakosti

$$-M_{r(p)}(x-t) \leq -M_{r(p)}(x/2) + M_{r(p)}(t) \quad \text{za } x, t \in \mathbb{R}$$

dobijamo za svako $j, 0 \leq j \leq p$:

$$\begin{aligned} |(T*\phi)^{(j)}(x)| &= \left| \int_{-\infty}^\infty F(x-t) \phi^{(m+j)}(t) dt \right| \leq \\ &\leq L_p \int_{-\infty}^\infty \exp(-M_{p_1}(x-t)) |\phi^{(m+j)}(t)| dt \leq L_p \exp(-M_{r(p)}(x/2)) \cdot \\ &\cdot \int_{-\infty}^\infty |\phi^{(m+j)}(t)| \exp(M_{r(p)}(t)) dt \leq \\ &\leq L' \cdot \exp(-M_p(x)) \cdot \gamma_{p_1}(\phi) \cdot \int_{-\infty}^\infty \exp(M_{r(p)}(t) - M_{p_1}(t)) dt \end{aligned}$$

gde je $p_1 := r(r(p)) + m$. Prema tome je $\gamma_p(T*\phi) \leq L \cdot \gamma_{p_1}(\phi)$, $L = L(p) > 0$

što znači da je $(T*\phi)^{(j)}(x) = O(\exp(-M_p(x)))$, $j \leq p$ za svako $p \in \mathbb{N}$ i preslikavanje $T* : \phi \rightarrow T*\phi$ je neprekidno preslikavanje prostora $\mathcal{H}(M_p)$ u sama sebe. Δ

U [11] data je karakterizacija konvolutora na prostoru $\mathcal{K}(M)$, gde je $M(x)$ fiksirana konveksna funkcija tipa (3) (videti definiciju 2.3). Obeležimo sa $E(M)$ skup glatkih funkcija $\phi(x)$ na \mathbb{R} sa osobinom da postoji $k \in \mathbb{N}_0$ tako da je

$$\phi^{(j)}(x) = O(\exp(M(kx))) \quad \text{kada } |x| \rightarrow \infty \text{ za svako } j \in \mathbb{N}_0.$$

Tvrđenje 2.2. ([11], s.2) Dualni prostor $E'(M)$ prostora $E(M)$ poklapa se sa skupom konvolutora prostora $K'(M)$. Δ

Na osnovu poznatih tvrdjenja o reprezentaciji funkcionala ([7]), važi da je $E'(M_1) \supset E'(M_2)$ ako je $M_1(x) \leq M_2(x)$ i naravno, funkcije $M_1(x)$ i $M_2(x)$ su tipa (3). Imajući ovo u vidu, tvrdjenje 2.7 zajedno sa teoremom 2.3 daje

$$(28) \quad \bigcap_{p=1}^{\infty} E'(M_p) \subset O_c'(H'(M_p))$$

Teorema 2.4 implicira da se inkluzija u (28) može zameniti sa jednakošću, tj. da važi

Teorema 2.5. Važi skupovna jednakost :

$$O_c'(H'(M_p)) = \bigcap_{p=1}^{\infty} O_c'(K'(M_p)) .$$

Dalja karakterizacija konvolutora može se dati povezivanjem sa temperiranim distribucijama. Važi

Tvrđenje 2.7. Ako je $T \in O'(H^r(M_p))$, tada su distribucije $T(x)\exp(N_p(x))$ temperirane za svako $p=1,2,\dots$.

Dokaz. Prema teoremi 2.4 za svako $p_1 \in \mathbb{N}$, postoje me εN_0 , neprekidna funkcija $F(x)$, $F(x) = O(\exp(-N_{p_1}(x)))$ kada $|x| \rightarrow +\infty$ tako da važi $T(x) = D^m F(x)$. Ako je $p > 1$ dato, uzmimo da je $p_1 = r(r(p))$. Na osnovu Laibnicove formule za distribucioni izvod (koja važi jer $\exp(N_p(x)) \in C^\infty$) dobijamo:

$$\begin{aligned} T(x)\exp(N_p(x)) &= D^m F(x) \cdot \exp(N_p(x)) = D^m (F(x)\exp(N_p(x))) - \\ &- \sum_{i=1}^m \binom{m}{i} D^i (\exp(N_p(x))) D^{m-i} F(x) = D^m (F(x)\exp(N_p(x))) - \\ &- \sum_{i=0}^m D^i \left(\sum_{j=0}^i c_{i,j} F(x) D^j (\exp(N_p(x))) \right) \text{ za neke konstante } c_{i,j}. \end{aligned}$$

Primitimo da je $D^j (\exp(N_p(x))) = (\exp(N_p(x)))^{(j)} =$

$$= \sum_n c'_{k,1} \binom{k_1}{n} \binom{l_1}{n} \dots \binom{k_n}{n} \binom{l_n}{n} \exp(N_p(x)),$$

$j=0,1,\dots,m$, gde se sumira po svim mogućim nenegativnim brojevima n tako da postoje $k=(k_1, k_2, \dots, k_n)$, $l=(l_1, l_2, \dots, l_n)$ iz \mathbb{N}_0^n i $k_1 l_1 + \dots + k_n l_n = j$; $c'_{k,1}$ su konstante. Na osnovu leme 2.4 dobijamo

$$|D^j (\exp(N_p(x)))| \leq \sum_n c'_{k,1} (M_p(x))^j \cdot \exp(N_p(x))$$

za neke $c'_{k,1} \geq 0$. Prema tome je

$$|D^j (\exp(N_p(x)))| \leq C_j \cdot \exp(N_{p_1}(x)) \text{ za neko } C_j \geq 0, j=0,$$

$1, 2, \dots, m$. To znači da je distribucija $T(x)\exp(N_p(x))$ konačan zbir distribucionih izvoda ograničenih funkcija jer je po pretpostavci $F(x) = O(\exp(-N_{p_1}(x)))$ kada $|x| \rightarrow +\infty$.

a to je dovoljan uslov uslov da distribucija bude temperirana. Za $p=1$ tvrdjenje važi jer važi za (na primer) $p=2$. i

Obrnuto tvrdjenje nije tačno u opštem slučaju. Jedan dovoljan uslov daje sledeće

Tvrdjenje 2.8. Ako je zadovoljen uslov

(E) Za dato $q \in \mathbb{N}$ postoji $d_q \in (0,1)$ tako da za dovoljno veliko $|x|$ važi $(M_p(x))^q \leq \exp(M_p((1-d_q)x))$ za $p=1,2,\dots$ (d_q ne zavise od p);

i ako su distribucije $T(x)\exp(N_p(x))$ temperirane za svako $p=1,2,\dots$, tada je $T \in \mathcal{O}_c^*(H^*(M_p))$.

Primedba. Uslov (E) u suštini ograničava suviše brz rast funkcije $M_p(x)$ za fiksirano $p \in \mathbb{N}$. Videćemo u sedmom poglavlju ove glave da je taj uslov ispunjen u slučaju tzv. eksponencijalnih distribucija.

Dokaz tvrdjenja 2.8. Neka je $p \in \mathbb{N}$ dato i neka je $p_1 := r(p) + \lceil 1/d_q \rceil + 1$, gde je $0 < d_q < d_q$. Pošto je $T(x)\exp(N_{p_1}(x))$ temperirana distribucija, postoji neprekidna funkcija sporog rasta $G(x)$ tako da je $T(x) = \exp(-N_{p_1}(x)) \cdot D^m G(x)$ za neko $m \in \mathbb{N}_0$. Prema tome

$$\begin{aligned} T(x) &= D^m(G(x)\exp(-N_{p_1}(x))) - \sum_{i=1}^m \binom{m}{i} D^i(\exp(-N_{p_1}(x))) D^{m-i}(G(x)) \\ (29) \quad &= D^m(G(x)\exp(-N_{p_1}(x))) - \sum_{i=1}^m D^i\left(\sum_{n=0}^i c_{n,i} G(x)\right) D^{m-i}(\exp(-N_{p_1}(x))) \end{aligned}$$

Nadjimo sada majoraciju za $\int_{|x|}^{\infty} (\exp(-N_{p_1}(t)))^{(n)} G(t) dt$

za fiksirano $n \in \mathbb{N}_0$ i $x \in \mathbb{R}$:

$$\begin{aligned}
& \left| \int_{|x|}^{\infty} (\exp(-N_{P_1}(t)))^{(n)} G(t) dt \right| = \\
& = \left| \int_{|x|}^{\infty} \left(\sum_{j,k} c_{j,k}^{(j_1)} (N_{P_1}(t))^{k_1} \dots (N_{P_1}^{(j_1)}(t))^{k_{j_1}} \exp(-N_{P_1}(t)) G(t) \right) dt \right| \leq \\
& \leq \sum_{j,k} |c_{j,k}^{(j_1)}| \int_{|x|}^{\infty} |N_{P_1}(t)|^n \exp(-N_{P_1}(t)) |G(t)| dt \leq \\
& \leq C_n^{(M_{P_1}(x))} \int_{|x|}^{\infty} \exp(-N_{P_1}(t)) dt \leq C_n^{(M_{P_1}(x))} \exp(-N_{P_1}(x))
\end{aligned}$$

za neko $C_n' > 0$ i $q_n' \in \mathbb{N}$. U navedenim sumama se sabira kao u sličnoj sumi u dokazu tvrdjenja 2.7, Pretposlednja majoracija sledi na osnovu pretpostavke o funkciji $|G(x)|$ da je funkcija sporog rasta, te se može majorirati sa $C(M_{P_1}(x))^{q'}$ za neko $C > 0$ i $q' \in \mathbb{N}$ koji zavise od $p \in \mathbb{N}$. Najzad, poslednja majoracija sledi na osnovu granične vrednosti

$$\lim_{|x| \rightarrow \infty} \frac{\int_{|x|}^{\infty} \exp(-N_P(t)) dt}{(M_P(x))^q \exp(-N_P(x))} = 0 \quad \text{za dovoljno veliko } |x| \in \mathbb{N},$$

koja se lako dokazuje. Prema tome, integraleći svaki od sabiraka u izrazu (29) dovoljno mnogo puta, dobijamo koristeći prethodno razmatranje

$$(30) \quad T(x) = D^m(\exp(-N_{P_1}(x)) \cdot K(x))$$

gde je $K(x)$ neprekidna funkcija za koju važi

$$|K(x)| \leq C(M_{P_1}(x))^q \quad \text{za neko } C > 0 \text{ i } q \in \mathbb{N}.$$

Dalje, za dovoljno veliko $|x|$ je

$$\begin{aligned}
\exp(M_P(x) - N_{P_1}(x)) \cdot |K(x)| & \leq \exp(M_P(x) - M_{P_1}(|x|-1)) \cdot C \cdot (M_{P_1}(x))^q \leq \\
& \leq C \cdot \exp(-M_{P_1}((1-d_q)x) - M_{P_1}(d_q x) + M_P(x)) (M_{P_1}(x))^q
\end{aligned}$$

$$\text{jer je } N_{P_1}(x) \geq M_{P_1}(|x|-1) \geq M_{P_1}((1-d_q)x) + M_{P_1}(d_q x)$$

Uslov (E) daje

$$\exp(M_p(x) - N_{p_1}(x)) \cdot |K(x)| \leq C \cdot \exp(M_p(x) - M_{p_1}(d^1 x)) .$$

$$\text{Pošto je } M_p(t/d^1) \leq M_{r(p)+[1/d^1]+1}(t) = M_{p_1}(t)$$

za dovoljno veliko $|t|$, to je za dovoljno veliko $|x|$

$$M_p(x) \leq M_{p_1}(d^1 x) . \text{ Prema tome je}$$

$$\exp(-N_{p_1}(x)) \cdot |K(x)| = O(\exp(-M_p(x))) \text{ kada } |x| \rightarrow \infty \text{ za } p=1,2,\dots$$

tj. imajući u vidu relaciju (30) i teoremu 2.4 dobijamo da je T konvolutor na prostoru $H^p\{M_p\}$. Δ

Navedene osobine konvolutora će nam omogućiti da u trećoj glavi damo karakterizaciju Furijeove transformacije konvolutora. Pošto je naš cilj ispitivanje konvolucione jednačine

$$T*U = V, \quad T \in \mathcal{D}'(H^p\{M_p\}), \quad U, V \in H^p\{M_p\}$$

to se prelaskom na Furijeovu transformaciju (naravno, sada samo formalno) dobija jednačina

$$\hat{T} \cdot \hat{U} = \hat{V}$$

što pokazuje značaj ponašanja Furijeove transformacije \hat{T} konvolutora T ; videćemo da je \hat{T} zapravo cela analitička funkcija.

Za kraj ove glave ostavili smo neke primere prostora tipa $H^p\{M_p\}$.

2.6 PRIMERI PROSTORA TIPIA $H^p(M_p)$ Primer 1. ([34],[11]) $K'(M)$

Prostor $K'(M)$ je uveo J. Wloka (Joseph Wloka) 1955. godine, a njegove rezultate je produčio i prebacio na Berlingove distribucije O. Grudziński u većem broju radova, koji čine sadržaj njegovog habilitacionog rada iz 1980. godine.

Neka je $M(x)$ fiksirana konveksna funkcija oblika (3) i neka je $K(M)$ prostor osnovnih funkcija dat u definiciji 2.3. Ako stavimo $M_p(x) := M(px)$, $p=1,2,\dots$ vidimo da je $K(M)$ prostor tipa $H^p(M_p)$. Uslov (A) je ispunjen, jer možemo uzeti $p' := p^2$. Uslov (E) dobija oblik

$$(E') \quad M^q(x) \leq C_q \cdot \exp(M((1-d_q)x)) \quad \text{za dovoljno veliko } |x|.$$

Za razliku od uslova (A), uslov (E') nije ispunjen u opštem sučaju.

U poglavlju 2.4 pokazana je veza izmedju prostora $K'(M)$ (tj. dualnog prostora za $K(M)$) i prostora $H^p(M_p)$. Primetimo još samo da teorema 2.4 daje potreban i dovoljan uslov da distribucija $T \in K'(M)$ bude konvolutor na prostoru $K'(M)$, i taj kriterijum ne sledi iz inače dubokih ispitivanja dvojice spomenutih autora.

Primer 2. ([27],[28],[24]) K'_s

U radovima Z. Żeleznog (Zbigniew Żelezny) i njegovih saradnika u prvoj polovini sedamdesetih godina ispitivani su prostori eksponencijalnih distribucija K'_s , $s \in \mathbb{N}$. Prostor K'_s se može dobiti kao konačan distribicioni izvod neprekidne funkcije koja je $O(\exp(k|x|^s))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za neko $k \in \mathbb{N}_0$. Ako stavimo $M_p(x) := p|x|^s$, vidimo da odgova-

rajući prostor $H\{M_p\}$ postaje baš K'_s , tj. prostor osnovnih funkcija za K'_s . Uslov (A) je zadovoljen, jer možemo uzeti $p' := p^{s+1}$, a uslov (E) se svodi na

$$p^c \cdot |x|^{s+1} \leq \exp(p(1-d_q)^s |x|^s) \quad \text{za dovoljno veliko } |x|$$

što je tačno na primer za $d_q := 0,5$ za sve $q \in \mathbb{N}_0$.

Primer 3. ([20]) H'_∞

U spomenutom radu S. Pilipović i A. Takači su ispitivali prostor H'_∞ , koji je u stvari prostor tipa $H'\{M_p\}$ za $M_p(x) := |x|^p$, $p \in \mathbb{N}$. Jasno je da su uslovi (A) i (E) ispunjeni.

GLAVA III

FURIJEOVA TRANSFORMACIJA I PROSTOR $H^p(M_p)$

U teoriji distribucija, a naročito u njenoj primeni na parcijalne diferencijalne jednačine, Furijeova transformacija igra nezamenjivu ulogu. Velika je zasluga L.švarca (Laurent Schwartz) da je klasičnu Furijeovu transformaciju preneo u teoriju distribucija ; svakako su u pravu autori koji tu uopštenu integralnu transformaciju nazivaju "transformacija Furije - švarca".

Kao što je poznato, Furijeova transformacija distribucije sa kompaktnim nosačem je cela analitička funkcija. Videćemo da to važi i za Furijeovu transformaciju konvolutora na prostoru $H^p(M_p)$. Imajući to u vidu, sasvim je prirodno da ćemo potrebne i dovoljne uslove za različite osobine konvolucione jednačine dati za spomenutu analitičku funkciju. Za početak, moramo ispitati Furijeovu transformaciju osnovnih funkcija. Za niz funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ stalno pretpostavljamo da važi uslov (A).

3.1 FURIJEOVA TRANSFORMACIJA PROSTORA $H(M_p)$

Furijeova transformacija funkcije $\phi \in H(M_p)$ se definiše integralom

$$(1) \quad \psi(\zeta) := F(\phi(x))(\zeta) := \int_{-\infty}^{\infty} \exp(-ix\zeta)\phi(x)dx, \quad \zeta = \xi + i\eta \in C$$

Za $\zeta := \xi \in R$, $\psi(\xi)$ je glatka funkcija nad R jer je $\phi(x) = O(\exp(-M_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za $p=1,2,\dots$. Pokažimo sada

Tvrđenje 3.1. Funkcija $\psi(\zeta)$ definisana integralom (1) je cela analitička funkcija.

Dokaz. Pre svega, važi majoracija

$$\left| \frac{\partial^j}{\partial \zeta^j} \exp(-ix\zeta) \cdot \phi(x) \right| \leq |x|^j \exp(|x| \cdot |\eta|) \cdot |\phi(x)| \leq C_p \cdot |x|^j \cdot \exp(|x| \cdot |\eta| - M_p(x)) \quad \text{za } j=0,1,\dots$$

Pretpostavke o nizu funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in N}$ pokazuju da je funkcija na kraju ove produžene nejednakosti integrabilna nad R za sve $p=1,2,\dots$. Na osnovu poznate teoreme o regularnosti funkcije definisane nesvojstvenim integralom, sledi da je funkcija $\psi(\xi + i\eta)$ cela analitička funkcija i važi

$$\frac{d^j}{d\zeta^j} \psi(\zeta) = \int_{-\infty}^{\infty} \exp(-ix\zeta) (-ix)^j \phi(x) dx, \quad j=0,1,2,\dots \quad \Delta$$

Pošto iz $\phi \in H\{M_p\}$ sledi da je $\phi \in S$, to važi ([3], s.140)

$$(2) \quad (F\phi)(x) = 2\pi\phi(-x), \quad x \in R.$$

Obeležimo sa $H\{M_p\}$ skup celih analitičkih funkcija $\psi(\zeta)$ nad C za koje postoji funkcija $\phi \in H\{M_p\}$, tako da je $F\phi = \psi$. Skup $H\{M_p\}$ ćemo okarakterisati u teoremi 3.1; pre toga moramo definisati neke prostore tipa W ([8]), dokazati dve leme i jedno tvrdjenje.

Obeležimo sa $H(M_p)$, p fiksiran prirodan broj, skup glatkih funkcija $\phi(x)$ nad R sa osobinom da je $\gamma_p(\phi) < \infty$. $H(M_p)$ je normiran prostor koji nije Banahov. U radu [34] definisani su sledeći normirani prostori:

$$W_{M,A}^q := \{\phi \in C^\infty \mid \sup\{|\phi^{(j)}(x)| \exp(M(x/A)) ; x \in \mathbb{R}, 0 \leq j \leq q\} < \infty\}$$

$$W_k^{N,B} := \{\psi \in U \mid \sup\{(1+|x|)^k |\psi(x+iy)| \exp(-N(By)); x+iy \in \mathbb{C}\} < \infty\}$$

gde je $M(x)$ konveksna funkcija oblika (3) iz glave 1, $N(x)$ je dualna funkcija po Jungu neke konveksne funkcije spomenutog oblika, q i k su nenegativni celi brojevi, a A i B su pozitivni brojevi. Primetimo da je

$$(3) \quad H(M_p) = W_{M_p,1}^p, \text{ za sve } p=1,2,\dots$$

U [8] je pokazano da važi

$$(4) \quad F(W_{M,A}^q) \subset W_q^{M^*,A+d} \quad \text{i}$$

$$(5) \quad F(W_{k+2}) \subset W_{N^*,B+d}^k \quad \text{za svako } d>0.$$

Sledeće dve leme će biti korišćene u dokazu tvrdjenja 3.2.

Lema 3.1 Za svako $d \in (0,1)$ važi u skupovnom smislu

$$(6) \quad \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M^*,1+d} = \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M^*,1}$$

Dokaz. Jasno je da je $W_p^{M^*,1} \subset W_p^{M^*,1+d}$, te odmah sledi $\bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M^*,1} \subset \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M^*,1+d}$. Obrnuto, za dato $p \in \mathbb{N}$ postoji

$p_1 = p_1(p,d) \in \mathbb{N}$ i $x_0 = x_0(p,d) > 0$ tako da je za $|x| \geq x_0$

$$M_p((1+d)x) \leq M_{p_1}(x) \quad (\text{ovo je posledica uslova (A)})$$

Ako sada iskoristimo osobine dualnih funkcija po Jungu (videti glavu 1) dobijamo :

$$M_p^*(x/(1+d)) \geq M_{p_1}^*(x) \quad \text{ili} \quad M_p^*(y) \geq M_{p_1}^*((1+d)y) \quad \text{za do-}$$

voljno veliko $|y|$. Neka je $\psi \in \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M^*,1+d}$. Tada je

$$(1+|x|)^k |\psi(x+iy)| \exp(-M_p^*(y)) \leq (1+|x|)^k |\psi(x+iy)| \exp(-M_p^*((1+d)y))$$

i uzimanjem supremuma po $x+iy$ sledi $\psi \in \bigcap_{p=1}^{\infty} W_{M_p^*,1}^p \Delta$

Sličnom metodom se može pokazati

Lema 3.2. Za svako $d \in (0,1)$ važi u skupovnom smislu

$$(7) \quad \bigcap_{p=1}^{\infty} W_{M_{p+2},1+2d}^p = \bigcap_{p=1}^{\infty} W_{M_p,1}^p$$

Priredba. U lemapa 3.1 i 3.2 bez teškoća se može pokazati da jednakosti (6) i (7) važe i u topološkom smislu, ako se sva četiri spomenuta prostora snabdeju sa projektivnom topologijom. Primitimo da zbog pretpostavke o monotonosti po p niza $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ sledé inkluzije

$$W_{p+1}^{M_{p+1}^*,B} \subset W_p^{M_p^*,B} \quad \text{i} \quad W_{p+1}^{M_{p+1}^{p+1},A} \subset W_p^{M_p^p,A} \quad \text{za} \quad A, B > 1$$

pa ima smisla definisati projektivne topologije u spomenutim prostorima.

Pošto je u skupovnom smislu $H\{M_p\} = \bigcap_{p=1}^{\infty} H(M_p)$ to neposredno dobijamo :

$$(8) \quad H\{M_p\} = F\left(\bigcap_{p=1}^{\infty} H(M_p)\right) \subset \bigcap_{p=1}^{\infty} F(H(M_p))$$

Pokazaćemo da se u (8) inkluzija može zameniti sa jednakošću.

$$\text{Tvrđenje 3.2.} \quad \bigcap_{p=1}^{\infty} F(H(M_p)) = F(H\{M_p\})$$

Dokaz. Neka je $\psi(\xi+in) \in \bigcap_{p=1}^{\infty} F(H(M_p))$; prema relaciji (4) znamo da je $\psi(\zeta)$ cela analitička funkcija i da po ζ -osi opada brže nego bilo koji stepen od $1/|\xi|$. Inverzna Furijeova transformacija funkcije $\psi(\xi)$

$$(9) \quad \phi(x) := F^{-1}(\psi(\xi))(x) := \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \cdot \int_{-\infty}^{\infty} \exp(ix\xi) \psi(\xi) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}$$

je glatka funkcija na \mathbb{R} . Primitimo da opravdanost naziva inverzna sledi iz relacije (2). Prema relacijama (2) i (5) sledi

$$2\pi \cdot \phi(x) = F(\psi(-\xi))(x) \in \bigcap_{p=1}^{\infty} W_{M_{p+2}, 1+2d}^p$$

Familija normi $\{\gamma_p'\}_{p \in \mathbb{N}}$, gde je

$$\gamma_p'(\phi) := \sup \{ |\phi^{(j)}(x)| \exp(M_{p+2}(x)) ; 0 \leq j \leq p, x \in \mathbb{R} \}, \quad p \in \mathbb{N},$$

je ekvivalentna familiji normi $\{\gamma_p\}_{p \in \mathbb{N}}$ (videti relaciju

$$(4) \text{ druge glave}), \text{ jer je } \gamma_p(\phi) \leq \gamma_p'(\phi) \text{ i } \gamma_p'(\phi) \leq \gamma_{(p+2)}(\phi),$$

$\phi(x) \in H\{M_p\}$, što se lako proverava. Koristeći lemu 3.2 i ekvivalentnost navedenih familija normi, dobijamo

$$2\pi \cdot \phi(x) \in \bigcap_{p=1}^{\infty} W_{M_p, 1}^p = H\{M_p\}, \text{ odnosno}$$

$$F(\phi(x))(\xi+i\eta) = \psi(\xi+i\eta) \in F(H\{M_p\}). \quad \Delta$$

Skup $H\{M_p\} := F(H\{M_p\})$ je očevidno vektorski prostor u odnosu na uobičajene operacije; topologiju na prostoru $H\{M_p\}$ ćemo definisati pomoću prebrojive familije normi

$$(10) \quad h_p(\psi) := \sup \{ (1+|\xi|)^p |\psi(\xi+i\eta)| \exp(-M_p^*(\eta)) ; \xi+i\eta \in \mathcal{C} \},$$

gde je $p=1, 2, \dots$ a $M_p^*(\eta)$ je dualna funkcija po Jungu za $M_p(x)$.

Teorema 3.1. a) Cela analitička funkcija $\psi(\xi+i\eta)$ pripada prostoru $H\{M_p\}$ ako i samo ako je $h_p(\psi) < \infty$, za sve $p=1, 2, \dots$.

b) Furijeova transformacija je topološki izomorfizam prostora $H\{M_p\}$ na $H\{M_p\}$.

Dokaz. a) Prema tvrdjenju 3.2 je

$$H\{M_p\} = \bigcap_{p=1}^{\infty} F(H\{M_p\}) \text{ te je na osnovu relacije (4)}$$

$H\{M_p\} \subset \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M_p^*, 1+d}$. Koristeći lemu 3.1 dobijamo $H\{M_p\} \subset$

$\bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M_p^*, 1}$, tj. $\psi(\zeta) \in H\{M_p\}$ povlači

$$|\psi(\xi+in)| \leq C_p \cdot (1+|\xi|)^{-p} \cdot \exp(M_p^*(n)), \xi+in \in \sigma \text{ ili } h_p(\psi) < \infty$$

za sve $p=1,2,\dots$.

Obrnuto, ako je $h_p(\psi) < \infty$, za $p=1,2,\dots$, tj. $\psi(\zeta) \in \bigcap_{p=1}^{\infty} W_p^{M_p^*, 1}$

tada prema dokazu tvrdjenja 3.2 postoji glatka funkcija $\phi(x) \in H\{M_p\}$ tako da je $F(\phi(x))(\zeta) = \psi(\zeta)$.

b) Na osnovu prvog dela teoreme 3.1 prostor $H\{M_p\}$ je prostor tipa $Z\{(1+|\xi|)^p \cdot \exp(-M_p^*(n))\}$ (videti [7]) te, između ostalog, on je Freševov prostor. Pošto je po samoj definiciji prostora $H\{M_p\}$ Furijeova transformacija surjektivna, a oba prostora $H\{M_p\}$ i $H\{M_p\}$ kompletna, ispunjeni su uslovi teoreme o otvorenom preslikavanju. Prema toj teoremi i sledi da je Furijeova transformacija topološki izomorfizam (homeomorfizam) prostora $H\{M_p\}$ na prostor $H\{M_p\}$. Δ

3.2 FURIJEOVA TRANSFORMACIJA DISTRIBUCIJA

$$\underline{IZ H'(M_p) \text{ I } O'(H'(M_p))}$$

Sa $H'(M_p)$ ćemo obeležiti dualan prostor za $H\{M_p\}$. Na osnovu teoreme 3.1.b sledi da je preslikavanje

$$F_1 : H'(M_p) \rightarrow H'(M_p),$$

definisano tzv. Parsevalovom formulom

$$(11) \quad \langle F_1(f), F(\phi) \rangle := 2\pi \langle f, \phi \rangle \text{ gde je } f \in H'(M_p)$$

$\phi \in H\{M_p\}$ i $\check{\phi}(x) := \phi(-x)$, topološki izomorfizam prostora $H\{M_p\}$ na prostor $H\{M_p\}$. (Preslikavanje F_1 je inverzno preslikavanje adjungovanog preslikavanja za Furijeovu transformaciju.) Ako je $f \in S' (\subset H\{M_p\})$, tada formula (11) daje uobičajenu definiciju Furijeove transformacije temperirane distribucije; iz tog razloga ćemo ubuduće preslikavanje F_1 takodje zvati Furijeovom transformacijom i pisaćemo prosto F umesto F_1 .

Ovako definisana Furijeova transformacija zadržava neke poznate osobine Furijeove transformacije, na primer

$$(12) \quad F(D^m f(x))(\xi) = (i\xi)^m \cdot F(f(x))(\xi)$$

$$(13) \quad D_\xi^m F(f(x))(\xi) = F((-ix)^m f(x))(\xi)$$

gde je $f \in H\{M_p\}$, $\xi \in \mathbb{R}$ i $m \in \mathbb{N}$.

Iz same definicije prostora $H\{M_p\}$ sledi da su njegovi elementi ultradistribucije u smislu S:Silve, tj. Furijeova transformacija proizvoljne distribucije iz $H\{M_p\}$ nije distribucija. Međutim, kao što smo već rekli, o Furijeovoj transformaciji konvolutora se može reći mnogo više.

Tvrđenje 3.3. Furijeova transformacija konvolutora $T \in O'_c(H\{M_p\})$ je funkcija $\hat{T}(\xi)$, $\xi \in \mathbb{R}$, koja se može analitički produžiti na celu kompleksnu ravan.

Dokaz. Prema teoremi 2.4 za dato $p \in \mathbb{N}$ postoje $m \in \mathbb{N}_0$ i neprekidna funkcija nad \mathbb{R} sa osobinom $F(x) = O(\exp(-M_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ tako da je $T(x) = D^m F(x)$. Na osnovu relacije (12) je

$$(14) \quad \hat{T}(\xi) = (i\xi)^m \hat{F}(\xi); \quad \hat{F}(\xi) := F(F(x))(\xi),$$

ponašanje funkcije $F(x)$ u beskonačnosti pokazuje da je $\hat{F}(\xi)$ glatka funkcija realne promenljive ξ . Ako sada u relaciji (14) zamenimo ξ sa kompleksnom promenljivom $\zeta = \xi + i\eta$, analognim razmatranjem kao u dokazu tvrdjenja 3.1 dobijamo da je funkcija $\hat{T}(\zeta) := (i\zeta)^m \cdot F(F(x))(\zeta)$ cela analitička funkcija. Δ

Sledeća teorema daje fundamentalnu karakterizaciju Furijeove transformacije konvolutora.

Teorema 3.2. Cela analitička funkcija $\hat{T}(\zeta)$ je Furijeova transformacija distribucije $T \in O'_c(H^s(M_p))$ ako i samo ako za svako $\bar{p} \in \mathbb{N}$ postoje $\bar{N} > 0$ i $\bar{C} > 0$ tako da važi

$$(15) \quad |\hat{T}(\xi + i\eta)| \leq \bar{C} \cdot (1 + |\xi|)^{\bar{N}} \cdot \exp(M_{\bar{p}}^*(\eta))$$

Dokaz. Uslov je potreban. Pokažimo prvo da za dato $d \in (0, 1)$ i $p \in \mathbb{N}$ postoji $\bar{p} \in \mathbb{N}$ tako da je

$$(16) \quad M_{\bar{p}}^*((1+d)\eta) \leq d \cdot M_p^*(\eta) \quad \text{za dovoljno veliko } |\eta|$$

Stavimo $p_1 := \max\{[1/d] + 2, p\}$ i $\bar{p} := r(p_1)$. Tada je

$$d \cdot M_{\bar{p}}^*((1+d)\eta/d) \leq M_{p_1}^*((\eta/d) + \eta) \leq M_{p_1}^*(p_1 \eta)$$

i prema uslovu (A) je

$$(17) \quad d \cdot M_{\bar{p}}^*((1+d)\eta/d) \leq M_{\bar{p}}^*(\eta) \quad \text{za dovoljno veliko } |\eta|$$

Ako sada η zamenimo sa $\eta/(1+d)$ i predjemo na dualne funkcije po Jungu, dobijamo relaciju (16).

Neka je $d \in (0, 1)$ utvrđeno. Kada p prolazi skup prirodnih brojeva, \bar{p} prolazi jedan skup $N_1 \subset \mathbb{N}$. Uslov (A) pokazuje da skup N_1 ima osobinu da za svaki prirodan broj postoji element iz N_1 koji je od njega veći. (Skup N_1 se tada naziva konfinalan za skup \mathbb{N} .) Vidimo da između skupova \mathbb{N} i N_1 postoji korespondencija u tom smislu da ako je \bar{p} dato i zadovoljava uslov $\bar{p} \geq \min N_1$, postoji $p \in \mathbb{N}$ tako da važi relacija (16) za dovoljno veliko $|\eta|$.

Neka je sada $T \in O'_c(H^s(M_p))$ i neka je \bar{p} dato, tako da je $\bar{p} \geq \min N_1$ (videti prethodno razmatranje). Ako je p prirodan broj koji odgovara broju \bar{p} , za to p postoje $m \in \mathbb{N}_0$ i neprekidna funkcija $F(x)$, $F(x) = O(\exp(-M_p(x)))$

kada $|x| \rightarrow \infty$ sa osobinom $T(x) = D^m F(x)$. Relacije (12) prelaskom na kompleksnu promenljivu ζ daje

$$(18) \quad \hat{T}(\zeta) = (i\zeta)^m \cdot \hat{F}(\zeta), \quad \hat{F}(\zeta) := \mathcal{F}(F(x))(\zeta).$$

Poznato je da važi ([6], s.28)

$$|\hat{F}(\xi + in)| \leq C_1 \cdot \exp(M_p^*(1+d)\eta) \quad , \quad d \in (0,1)$$

za neko $C_1 = C_1(d,p) > 0$. Prema izboru broja p i relaciji (16) je

$$(19) \quad |\hat{F}(\xi + in)| \leq C_2 \cdot \exp(d \cdot M_p^*(\eta) + K)$$

za sve $\xi + in \in \mathcal{C}$, a $K = K(d,p) \geq 0$ je konstanta. Dakle, prema relacijama (18) i (19) je

$$\begin{aligned} |\hat{T}(\zeta)| &\leq C_3 \cdot (1+|\zeta|)^m \cdot \exp(d \cdot M_p^*(\eta)) \leq \\ &\leq C_3 \cdot (1+|\xi|)^m \cdot (1+|n|)^m \cdot \exp(d \cdot M_p^*(\eta)) \end{aligned}$$

za neko $C_3 > 0$. Ako je d_1 takvo da je $d < d_1 \leq 1$, tada je

$$(20) \quad |\hat{T}(\zeta)| \leq \bar{C} \cdot (1+|\xi|)^m \cdot \exp(d_1 \cdot M_p^*(\eta))$$

što za $\bar{N} := m$ i $d_1 := 1$ daje relaciju (15).

Ako primetimo da ako (15) važi za neki prirodan broj \bar{p} tada važi i za sve $p < \bar{p}$, to sledi neophodnost uslova (15).

Uslov je dovoljan. Ako cela analitička funkcija $\hat{T}(\zeta)$ zadovoljava relaciju (15), tada ista nejednakost važi i za $\hat{T}(-\zeta)$. U radu [34], Bemerkung IV.2 pokazano je da je distribucija

$$T(x) := \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \mathcal{F}(\hat{T}(-\xi))(x) \quad \text{oblika}$$

$$(21) \quad T(x) = \sum_{j=1}^m D^j F_j(x) \quad \text{gde su } F_j(x), j=1,2,\dots,m$$

neprekidne funkcije nad \mathbb{R} za koje važi $F_j(x) = O(\exp(-M_p^*(kx)))$

kada $|x| \rightarrow \infty$ za $k > 0$ koje ne zavisi od j . Na osnovu uslova (A) postoji prirodan broj $p_1 \leq \bar{p}$ tako da je

$$F_j(x) = O(\exp(-M_{p_1}(x))) \text{ kada } |x| \rightarrow \infty.$$

Integraleći, ako je potrebno, svaku od funkcija $F_j(x)$ dovoljno mnogo puta, možemo svesti izraz (21) na

$$T(x) = D^m F(x), \text{ gde je } F(x) \text{ neprekidna funkcija}$$

nad R za koju važi $F(x) = O(\exp(-M(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ i $p \leq p_1$. Isto kao u prvoj polovini dokaza ove teoreme, možemo izabrati prirodne brojeve \bar{p} tako da odgovarajući prirodni brojevi p prolaze konfinalnim skupom za skup prirodnih brojeva. Δ

Pokazaćemo sada da važi tzv. "exchange formula", tj. da Furijeova transformacija konvolucije prelazi u proizvod odgovarajućih Furijeovih transformacija, ako u konvoluciji učestvuje bar jedan konvolutor.

Lema 3.3. Neka je $T \in O_c^s(H^s(M_p))$ i $\hat{T}(\zeta)$ njegova Furijeova transformacija. Tada je preslikavanje

$$\hat{T} : \psi \rightarrow \hat{T} \cdot \psi \text{ linearno i neprekidno preslikavanje}$$

prostora $H(M_p)$ u sama sebe.

Dokaz. Neka je $p \in \mathbb{N}$ dato; pokazaćemo da je $h_p(\hat{T} \cdot \psi) \leq C_p \cdot h_{p_1}(\psi)$ za pogodno izabrano $p_1 = p_1(p, T) \in \mathbb{N}$ i $C_p = C_p(p, T) > 0$. Neka je $\bar{p} := r(p)$, \bar{N} prirodan broj čija egzistencija sledi iz teoreme 3.2 i najzad neka je $p_1 := \bar{p} + p + \bar{N}$. Koristeći relaciju (15) i definiciju seminorme h_p (relacija (10)) dobijamo

$$\begin{aligned} (1 + |\xi|)^p \cdot |\psi(\xi + i\eta)| \cdot |\hat{T}(\xi + i\eta)| \cdot \exp(-M_p^*(\eta)) &\leq \\ &\leq \bar{C} \cdot (1 + |\xi|)^{p + \bar{N}} \cdot |\psi(\xi + i\eta)| \cdot \exp(M_{p_1}^*(\eta) - M_p^*(\eta)) \end{aligned}$$

Uslov (A) daje

$$M_p^{\#}(x/p) \geq M_{r(p)}^{\#}(x) \quad \text{ili} \quad M_p^{\#}(\eta) \geq M_{r(p)}^{\#}(p\eta) \geq p \cdot M_{r(p)}^{\#}(\eta)$$

za dovoljno veliko $|x|$ odnosno $|\eta|$. Zbog toga je

$$\begin{aligned} & \sup \{ 2 \cdot M_p^{\#}(\eta) + M_{p_1}^{\#}(\eta) - M_p^{\#}(\eta) ; \eta \in R \} \leq \\ & \leq \sup \{ p \cdot M_{r(p)}^{\#}(\eta) - M_p^{\#}(\eta) ; \eta \in R \} < \infty. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Dakle, } h_p(\hat{T} \cdot \psi) & \leq C_p \cdot h_{p_1}(\psi) \cdot \sup \{ \exp(M_p^{\#}(\eta) - M_p^{\#}(\eta) + M_{p_1}^{\#}(\eta)) ; \\ \eta \in R \} & \leq C_p \cdot h_{p_1}(\psi) \quad \Delta \end{aligned}$$

Ako je $T \in O_c'(H'(M_p))$ i $S \in H'(M_p)$, tada se proizvod $\hat{S} \cdot \hat{T}$, gde je $FS := \hat{S}$, $FT := \hat{T}$ definiše formulom:

$$(22) \quad \langle \hat{S} \cdot \hat{T}, \psi \rangle := \langle \hat{S}, \hat{T} \cdot \psi \rangle, \quad \psi \in H(M_p).$$

Lema 3.3 pokazuje da izraz na desnoj strani ove jednakosti ima smisla, tj. da je ova definicija korektna. Relacijom (22) smo definisali jedan elemenat prostora $H'(M_p)$; sledeće tvrdjenje pokazuje da je to baš $F(S * T)$.

Tvrdjenje 3.4. Neka je $S \in H'(M_p)$ i $T \in O_c'(H'(M_p))$. Tada je

$$(23) \quad F(S * T) = FS \cdot FT.$$

Dokaz. Na osnovu Parsevalove formule je

$$\begin{aligned} \langle F(S * T), F\phi \rangle &= 2\pi \cdot \langle S * T, \check{\phi} \rangle = 2\pi \cdot \langle S(x), \langle T(y), \phi(x-y) \rangle \rangle = \\ &= 2\pi \cdot \langle S, T * \phi \rangle = \langle FS, F(T * \phi) \rangle. \end{aligned}$$

Ako dokažemo da je

$$(24) \quad F(T * \phi) = FT \cdot F\phi$$

na osnovu definicije (22) slediće odmah relacija (23). Medjutim, relacija (24) očevidno važi za $T(x) = F(x)$, ako je $F(x)$ neprekidna funkcija nad R za koju važi $F(x) = O(\exp(-M_p(x)))$ kada $|x|$ teži u beskonačnost. Ako primenimo teoremu 2.4 i relaciju (26'a) druge glave, dobijamo relaciju (24). Δ

GLAVA IV

REŠIVOST KONVOLUCIONIH JEDNAČINA NA $\mathbb{R}^1(M_p)$

Rešivost konvolucione jednačine

$$(1) \quad T * U = V$$

gde je $T \in \mathcal{O}'(X')$, $U, V \in X'$, gde je X' neki prostor distribucija ili uopštenih funkcija, prvi su ispitali L.Erenprajs u [5], L.Hermander u [14] i B.Malgranž u [19] krajem pedesetih godina. Oni su ispitali slučaj $X' = \mathcal{D}'$ i $X' = \mathcal{D}'_F$ tj. $T \in \mathcal{E}'$, jer je skup konvolutora na \mathcal{D}' i \mathcal{D}'_F baš prostor distribucija sa kompaktnim nosačem. Za navedene slučajeve potreban i dovoljan uslov za rešivost jednačine (1) jeste da je $\hat{T} := \mathcal{F}T$ (koja je cela analitička funkcija) "veoma sporo opadajuća" (very slowly decreasing). To znači da postoji neprekidna funkcija $\rho : \mathbb{R}_0^+ \rightarrow \mathbb{R}_0^+$ sa osobinom $\rho(x) = o(x)$ kada $x \rightarrow \infty$ i pozitivne konstante C i N tako daje

$$(2) \quad \sup \{ |\hat{T}(x+w)| ; |w| \leq \rho(\log(1+|x|)) \} \geq C(1+|x|)^{-N} \text{ za sve } x \in \mathbb{R}$$

Ovaj uslov je ekvivalentan sa postojanjem fundamentalnog rešenja u prostoru \mathcal{D}' , odnosno \mathcal{D}'_F (rešenje jednačine (1) za $V := \delta$ naziva se fundamentalnim za jednačinu (1) i konvolutor T).

Ako je funkcija $\rho(x) = o(x)$ kada $x \rightarrow \infty$, tada je uslov (2)

ekvivalentan sa rešivosti jednačine (1) u prostoru E ; u tom se slučaju \hat{T} naziva "sporo opadajuća" (slowly decreasing).

Razumljivo, od interesa su uslovi za rešivost jednačine tipa (1) u užim prostorima od D' i D'_F . To se može i ovako formulirati: ako poznamo "brzinu rasta" distribucije ili uopštene funkcije V , pod kojim uslovima na konvolutor T (odnosno njegovu Furijeovu transformaciju) se za rešenje U može tvrditi da postoji i da poseduje istu brzinu rasta kao i V . Pod "brzinom rasta" jedne distribucije ili uopštene funkcije podrazumeva se ponašanje u beskonačnosti neprekidne funkcije čiji je konačan distribucionni izvod baš ta distribucija ili uopštena funkcija; jasno, ovde se podrazumeva da je spomenuta distribucija ili uopštena funkcija konačnog reda.

Prve rezultate u važnom slučaju tzv. eksponencijalnih distribucija (videti primer 2 poglavlja 2.6) dali su Z. Železni sa saradnicima ([27], [28], [29]), O. Grudziński ([9]), J. Čoranescu (Ioana Cioranescu) ([2]). U svim ovim radovima pojavljuju se neke verzije sporog opadanja funkcije \hat{T} , odnosno uslov tipa (2) za različito ponašanje u beskonačnosti funkcije $p(x)$. Još dalje je otišao O. Grudziński u [11], gde je dotadašnje rezultate proširio na prostore koje je uveo i ispitivao J. Vloka (Joseph Wloka) u [34], dakle i na prostor $K'(M)$ (videti primer 1 poglavlja 2.6). O. Grudziński je svoje rezultate dobio u okvirima tzv. Berlingovih distribucija, koje je 1960. godine uveo Berling (Beurling), a prvi sistematski ispitao G. Björk (Göran Björck) u [1]. U stvari, Björk je gotovo celu knjigu [17] o parcijalnim diferencijalnim jednačinama "preveo" sa jezika distribucija na jezik Berlingovih distribucija.

U prvom poglavlju ove glave ćemo izložiti najvažniji rezultat O. Grudzińskog o rešivosti jednačine (1) u slučaju $X'=K'(M)$ a u drugom i trećem poglavlju ćemo dati dovoljne i potrebne uslove za rešivost (1) u prostoru $H'(M_p)$. Teoreme 2.3 i 2.4 će imati fundamentalnu ulogu u tom poglavlju, zapravo one će nam omogućiti da pokažemo da je jednačina (1) rešiva po U u $H'(M_p)$ ako i samo ako je rešiva u svakom prostoru $K'(M_p)$, ili, što je isto, za sve $p \in p_0(V)$.

Pecimo još na kraju ovog uvoda glava da je u važnom slučaju $X'=S'$ pitanje rešivosti jednačine (1) otvoreno. Postoji

samo hipoteza Z. Železnog data u [29].

Hipoteza. Ako je distribucija $T \in O'_0(S')$ i ako je red nula njene Furijeove transformacije \hat{T} ograničen, tada su sledeći uslovi ekvivalentni:

a) Za svako $k \in \mathbb{N}_0$ postoje $m \in \mathbb{N}_0$ i pozitivne konstante N i N' tako da važi

$$\sup \{ |\hat{T}^{(j)}(w)| ; 0 \leq j \leq m, |w-x| \leq (1+|x|)^{-k} \} \geq |x|^{-N} \text{ za } |x| \geq N'.$$

b) $T * \xi' = S'$.

4.1 REŠIVOST KONVOLUCIONE JEDNAČINE U PROSTORU $K'(M)$

U celom poglavlju $M(x)$ je fiksirana, parna, neprekidno diferencijabilna, konveksna funkcija sa osobinom da je monotono rastuća za $x > 0$ i $M(0) = 0$, $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{M(x)}{x} = \infty$. $K(M)$ je prostor osnovnih funkcija iz definicije 2.3, a $K'(M)$ njegov jaki dual. U primeru 1. poglavlja 2.6 pokazano je da za prostor $K(M)$ uslov (A) važi, ako se uzme $M_p(x) := M(px)$, $p=1,2,\dots$.

U [11] data je sledeća

Definicija 4.1. Funkcija $\hat{T} : C + C$ naziva se M -sporo opadajuća funkcija, ako relacija (2) važi za

$$(3) \quad \rho(x) = A \cdot \frac{|x|}{M^{-1}(x)} \quad \text{za neko } A > 0.$$

Funkcija $\hat{T} : C + C$ se naziva ekstremno sporo opadajuća, ako relacija (2) važi za $\rho(x) = \text{const}$.

Funkcija $M^{-1}(x)$ u relaciji (3) je inverzna funkcija restrikcije $M(x)$ na E_0^+ .

Sada ćemo formulisati i dokazati glavni rezultat G. Grudzin-
skog iz [11]. Dokaz implikacije (b) \Rightarrow (c) je kao u [5], a im-
plikacija (c) \Rightarrow (a) sledi iz opštiјeg tvrdjenja 4.1.

Teorema 4.1. Neka je $T \in \mathcal{O}'(K(M))$. Tada su sledeći uslovi
ekvivalentni:

- (a) Preslikavanje $T^* : K'(M) \rightarrow K'(M)$ je surjektivno;
- (b) T^* ima fundamentalno rešenje u $K'(M)$;
- (c) T je M -sporo opadajuća funkcija.

Drugim rečima, jednačina (1) ima rešenje u $K'(M)$ za sve
 $V \in K'(M)$ ako i samo ako je T M -sporo opadajuća.

Dokaz. Jasno je da (a) \Rightarrow (b) jer je dovoljno staviti
 $V := \delta \in K'(M)$ i zbog surjektivnosti sledi postojanje distribu-
cije $U \in K'(M)$ tako da je $T^*U = \delta$. Distribucija U i jeste
traženo fundamentalno rešenje.

Implikacija (c) \Rightarrow (a) će slediti iz tvrdjenja 4.1 ko-
je ćemo dokazati u drugom poglavlju ove glave. U stvari, kao
što će se videti, to tvrdjenje je uopštenje implikacije
(c) \Rightarrow (a) ali sa zamenom prostora $K'(M)$ sa $H^s(M_p)$.

Dokažimo sada implikaciju (b) \Rightarrow (c); ovaj dokaz po
ideji sledi iz [5]. Neka je $E \in K'(M)$ fundamentalno reše-
nje za konvolutor T , ali neka funkcija $\hat{T}(\xi + i\eta)$ nije M -
sporo opadajuća. To znači da za svaki par $(A, N) \in \mathbb{R} \times \mathbb{N}$ postoi-
niz $\{\xi_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ sa osobinom da $|\xi_n| \rightarrow \infty$ i

$$(4) \sup \{ |\hat{T}(\xi_n + w)| ; |w| \leq A \frac{|\xi_n|}{M^{-1}(\xi_n)}, w \in \mathbb{C} \} \leq \frac{1}{(1 + |\xi_n|)^N}$$

Sa druge strane, prema Poasonovoj sumacionoj formuli
([16], s. 69, relacija (52)), važi za $c \in D_{K_d}$, gde je K_d
krug poluprečnika $d > 0$ sa centrom u koordinatnom početku:

$$(5) \phi(c) = \frac{1}{2\pi d} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{\phi}\left(\xi + \frac{k}{d}\right), \quad c \in \mathbb{C},$$

gdje je $\hat{\phi} := F\phi$ cela analitička funkcija. Konvergencija re-
da na desnoj strani jednakosti (5) sledi iz teoreme Peli - Vi-
nera (videti npr. teoremu 1.7.7. u [17]).

Ako je ϕ izabrano tako da je $\hat{\phi}(\xi) \geq 0$ za $\xi \in \mathbb{R}$, tada pos-
toji $\xi_0 \in \mathbb{R}$ tako da je

$$\|\hat{\phi}\|_{L_\infty} := \sup \{|\hat{\phi}(\xi)|, \xi \in \mathbb{R}\} = \hat{\phi}(\xi_0)$$

Na osnovu (5) i poslednje jednakosti je

$$(6) \quad \|\hat{\phi}\|_{L_\infty} \leq \sum_{k=-\infty}^{\infty} \hat{\phi}\left(\xi_0 + \frac{k}{d}\right) \leq 2\pi d \cdot \phi(0)$$

Ako je $\hat{E} := FE$, tada prema tvrdjenju 3.4 važi $\hat{E} \cdot \hat{T} = 1$.
Pošto je

$$2\pi \cdot \phi(0) = 2\pi \langle \delta(x), \phi(-x) \rangle = \langle \hat{E} \cdot \hat{T}, \hat{\phi} \rangle = \langle \hat{E}, \hat{T} \cdot \hat{\phi} \rangle$$

to relacija (6) daje

$$(7) \quad \|\hat{\phi}\|_{L_\infty} \leq d \cdot |\langle \hat{E}, \hat{T} \cdot \hat{\phi} \rangle|$$

Funkcionela E pripada prostoru $K'(M) := F(K'(M))$. Pre-
ma teoremi 3.1 ako je topologija na $K(M) := F(K(M))$ data preb-
roživom familijom inormi $\{k_p\}_{p \in \mathbb{N}}$, gde je za $\psi \in U$

$$(8) \quad k_p(\psi) := \sup \{(1+|\xi|)^p \cdot \exp(-M_p^*(\eta/p)) \cdot |\psi(\xi+i\eta)|; \xi+i\eta \in \mathbb{C}\}$$

tada je Furijeova transformacija topološki izomorfizam pros-
tora $K(M)$ na $K(M)$. Primitimo da prema lemi 3.3 izraz na des-
noj strani (7) ima smisla. Medjutuim, iz $\hat{E} \in K'(M)$ sledi pos-
tojanje $p \in \mathbb{N}$ sa osobinom

$$(9) \quad |\langle \hat{E}, \hat{T} \cdot \hat{\phi} \rangle| \leq C \cdot k_p(\hat{T} \cdot \hat{\phi})$$

za sve $\hat{\phi}$ sa navedenim osobinama i neko $C = C(p) > 0$. Re-
lacije (7) i (9) daju

$$\|\hat{\phi}\|_{L_\infty} \leq C \cdot d \cdot k_p(\hat{T} \cdot \hat{\phi}) \quad \text{ili}$$

$$(10) \quad \|\hat{\phi}\|_{L_\infty} \leq C \cdot d \cdot \sup_{\xi + i\eta \in \mathbb{C}} \{(1+|\xi|)^p \exp(-M^*(n/p)) \cdot |\hat{T}(\xi) \cdot \hat{\phi}(\xi)|\};$$

Sledeća etapa dokaza je konstrukcija niza funkcija

$$\{\phi_{\xi_n}(x)\}_{n \in \mathbb{N}} \subset D_{K_d} \quad \text{sa osobinom} \quad \lim_{n \rightarrow \infty} k_p(\hat{T} \cdot \hat{\phi}_{\xi_n}) = 0, \quad \text{ali}$$

$$\hat{\phi}_{\xi_n}(\xi_n) = 1, \quad \text{što će biti u kontradikciji sa (10).}$$

Neka je $\phi \in D_{K_1}$ sa osobinom $\int_R \phi(x) dx = 1$... Očito je $\text{supp}(\phi^*)^k \subset D_{K_k}$, $(\phi^*)^k := \underbrace{\phi * \phi * \dots * \phi}_k$ i $\int_R (\phi^*(x))^k dx = 1$ za $k=1, 2, \dots$. Na osnovu toga je $\|\phi^{*k}\|_{L_\infty} \geq 1$.

Neka je $\xi \in \mathbb{R}$ i uzmimo $k_\xi := [\log(1+|\xi|)] \in \mathbb{N}_0$ i neka je $\alpha_\xi := M^{k_\xi - 1} (k_\xi / p)$. Uzmimo dalje

$$\psi_\xi(x) := \exp(ix\xi) \cdot ((\alpha_\xi \cdot \phi(\alpha_\xi x))^*)^{k_\xi},$$

pa je $\text{supp} \psi_\xi(x) \subset K_{(k_\xi/\alpha_\xi)}$. Prelaskom na Furijeovu transformaciju je

$$(11) \quad \hat{\psi}_\xi(\xi+w) = (\hat{\phi}(w/\alpha_\xi))^{k_\xi}$$

i lako se dobija

$$(12) \quad |\hat{\psi}_\xi(w)| \leq 1, \quad w \in \mathbb{R}$$

Ako iskoristimo (4) i konstrukciju funkcije $\psi_\xi(w)$ dobijamo

$$\begin{aligned} & \sup \{ |\hat{T}(w+\xi)| \cdot |\hat{\psi}_\xi(w+\xi)| \cdot (1+|w+\xi|)^p; |w| \leq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \leq \\ & \leq \sup \{ |\hat{T}(w+\xi)|; |w| \leq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \cdot (1+|\xi|)^p \cdot (1+\rho_1(\xi))^p \leq \\ & \leq (1+|\xi|)^{p-N} \cdot (1+\rho_1(\xi))^p \end{aligned}$$

gde je stavljeno $\rho_1(\xi) := A \cdot \frac{\log(1+|\xi|)}{M^{-1}(\log(1+|\xi|))}$

Prema lemi 1.4 funkcija $\rho_1(\xi)$ se može majorirati sa funkcijom $A \cdot M^{*-1}(\log(1+|\xi|))$, a pošto funkcija $M^{*-1}(x)$ raste sporije od linearne funkcije, to je

$$(13) \quad \sup \{ |\hat{T}(w+\xi)| \cdot |\psi_\xi(w+\xi)| \cdot (1+|w+\xi|)^P ; |w| \leq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \leq C_1 \cdot (1+|\xi|)^{2P-N}.$$

Ocenimo sada supremum na levoj strani relacije (13), ali za $|w| \geq \rho_1(\xi)$ i $w \in \mathbb{R}$:

$$(14) \quad \begin{aligned} & \sup \{ |\hat{T}(w+\xi)| \cdot |\psi_\xi(w+\xi)| \cdot (1+|w+\xi|)^P, |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \leq \\ & \leq C_2 \cdot (1+|\xi|)^{N_1} \cdot \sup \{ (1+|w|)^P \cdot |\psi_\xi(w+\xi)| ; |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \cdot \\ & \cdot (1+|\xi|)^P \leq C_2 \cdot (1+|\xi|)^{P+N_1} \cdot \sup \{ (1+|w|)^{P+N_1} \cdot |\hat{\phi}(w/\alpha_\xi)|^{k_\xi}, \\ & \quad |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \end{aligned}$$

U prvoj nejednakosti je korišćena teorema 3.2, jer za dato p postoje C_2 i N_1 tako da važi relacija (15) treće glave, a u drugoj nejednakosti je korišćena relacija (11). Ostaje da se majorira poslednji supremum. Pošto je $\phi \in \mathcal{D}_{K_1}$, prema teoremi Peli - Vinera je

$$\begin{aligned} & \sup \{ (1+|w|)^{P+N_1} \cdot |\hat{\phi}(w/\alpha_\xi)|^{k_\xi} ; |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \leq \\ & \leq C_3 \cdot \sup \{ (1+|w|)^{P+N_1} \cdot (1+|w|/\alpha_\xi)^{-k_\xi} ; |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \leq \\ & \leq C_4 \cdot \sup \{ \alpha_\xi^{P+N_1} \cdot (1+|w|/\alpha_\xi)^{P+N_1-k_\xi} ; |w| \geq \rho_1(\xi), w \in \mathbb{R} \} \end{aligned}$$

Ako je $k_\xi > p+N_1$ (što je za veliko $|\xi|$ moguće postići), tada je na osnovu leme 1.4 poslednji supremum manji od

$$\begin{aligned} & C_5 \cdot (M^{*-1}(\frac{\log(1+|\xi|)+1}{p}))^{P+N_1} \times \\ & \times (1 + A \cdot \frac{\log(1+|\xi|)}{M^{-1}(\log(1+|\xi|)) \cdot (M^{*-1}(\frac{\log(1+|\xi|)+1}{p}))})^{P+N_1+k_\xi} \leq \end{aligned}$$

$$\leq C_5 (M^{*-1} (\log(1+|\xi|)+1))^{p+N_1+1} \cdot (2/A)^{\log(1+|\xi|)-p-N_1}$$

Ako je sada $A > 2e$, tada iz (14) sledi

$$\sup \{ (1+|w|)^{p+N_1} \cdot |\hat{\phi}(w/\alpha_\xi)|^k ; |w| \geq \rho_1(\xi), w \in R \} \leq \\ \leq C_7 \cdot (1+|\xi|)^{-p-N_1-1} \quad \text{gde je } C_7 = C_7(A, N, p, N_1) > 0. \text{ Prema}$$

tome je

$$\sup \{ |\hat{T}(w+\xi)| \cdot |\hat{\psi}_\xi(w+\xi)| \cdot (1+|w+\xi|)^p, |w| \geq \rho_1(\xi), w \in R \} \leq \\ (15) \leq C_8 \cdot (1+|\xi|)^{-1}, \quad C_8 = C_8(A, N, p, N_1) > 0.$$

Primetimo da ako je p dato možemo uzeti $N > 2p+1$, te je prema (13) i (15)

$$(16) \quad \sup \{ |\hat{T}(w)| \cdot |\hat{\psi}_\xi(w)| ; w \in R \} \leq C_9 \cdot (1+|\xi|)^{-1}$$

Ako je $\phi_{\xi_n}(x) := \psi_{\xi_n}(x)$, to je na osnovu (10) i (16) (za $n=0$)

$$(17) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \|\hat{\phi}_{\xi_n}\|_{L_\infty} = 0.$$

Sa druge strane je po konstrukciji

$$\hat{\phi}_{\xi_n}(\xi_n) = \hat{\psi}_{\xi_n}(\xi_n) = \left(\hat{\phi}\left(\frac{\xi_n - \xi_n}{\alpha_{\xi_n}}\right) \right)^{k_{\xi_n}} = (\hat{\phi}(0))^{k_{\xi_n}} = 1$$

pa je $\liminf_{n \rightarrow \infty} \|\hat{\psi}_{\xi_n}(\xi)\|_{L_\infty} \geq 1$, što je u kontradikciji sa relacijom (17). Δ

4.2 DOVOLJAN USLOV ZA REŠIVOST KONVOLUCIONE JEDNAČINE

$$U \in H^{\wedge}\{M_p\}$$

U ovom poglavlju ćemo dokazati tvrdjenje 4.1 koje uopštava odgovarajuće rezultate iz [28] i [11]. Između ostalog, iz tvrdjenja 4.1 sledi implikacija (c) \Rightarrow (a) u teoremi 4.1, i time u stvari završavamo dokaz te teoreme. Važnije od toga je to što ovo tvrdjenje daje dovoljan uslov za rešivost konvolucione jednačine u prostoru $H^{\wedge}\{M_p\}$. Videćemo kasnije da je spomenuti uslov i potreban za rešivost jednačine (1) u $H^{\wedge}\{M_p\}$.

Tvrdjenje 4.1. Neka je $T \in O_{\sigma}^{\wedge}(H^{\wedge}\{M_p\})$ i neka je $\hat{T} := \text{FT } M_{p_0}$ - sporo opadajuća funkcija za neko $p_0 \in \mathbb{N}$. Tada je preslikavanje $T^* : U \rightarrow T^*U$ prostora $H^{\wedge}\{M_p\}$ u sama sebe surjektivno.

Dokaz. Neka je $S := T^{\vee}$, tj. $\langle S, \phi \rangle := \langle T, \phi(-x) \rangle$ za $\phi \in H\{M_p\}$. Jasno je da je S takodje konvolutor na $H^{\wedge}\{M_p\}$ i da za $\hat{S} := \text{FS } M_{p_0}$ važi da je M_{p_0} - sporo opadajuća funkcija. Preslikavanje S^* prostora $H\{M_p\}$ u sama sebe je transponovano preslikavanje za preslikavanje T^* , ako je $S^* : \phi \rightarrow S^*\phi$. Tvrdjenje će biti dokazano ako pokažemo da je S^* izomorfizam prostora $H\{M_p\}$ na $S^*(H\{M_p\})$, što sledi iz [32], strana 49, Cor. 4. Preslikavanje S^* neprekidno jer je S konvolutor, i injektivno, na osnovu relacije (24) koja se koristila u dokazu tvrdjenja 3.4. (T treba zameniti sa S). Na osnovu leme 3.3 dovoljno je dokazati da je preslikavanje $\hat{S} \cdot \hat{\phi} \rightarrow \hat{\phi}$ neprekidno. Suština dokaza je lema 3.2 iz rada [16] L.Hermendera.

Lema 4.1. Ako su F, G i F/G cele analitičke funkcije i $d > 0$, tada je za $z, \zeta \in C$

$$(18) \quad \begin{aligned} |F(z)/G(z)| &\leq \sup \{ |F(\zeta)| ; |\zeta - z| < 4d \} \\ &\times \sup \{ |G(\zeta)| ; |\zeta - z| < 4d \} / (\sup \{ |G(\zeta)| ; |\zeta - z| < d \})^2 \end{aligned}$$

Neka je dat prirodan broj p , $p > p_0$; uzmimo p_1 tako da je $p_1 > p$ i odredimo p_2 tako da je $p_2 > r(p_1 (|4A_1| + 1))$ i $p_2 > r(5p_1)$. Najzad, neka je $p_3 := r(p_2)$ i $\bar{p} := r(p_3)$ i stavimo

$$(19) \quad d := |y| + A \cdot M_{p_0}^{* - 1}(\log(1 + |x|)).$$

(A) je iz relacije (3); primetimo da je na osnovu leme 1.4 $\rho(x) \leq A \cdot M_{p_0}^{* - 1}(x)$ za $x > 0$.

Ocenimo prvo $\sup \{ |\hat{S}(\zeta)| ; |\zeta - z| < 4d \} = \sup \{ |\hat{S}(\zeta + z)| ; |\zeta| < 4d \}$. Pošto je $S \in O_{\sigma}^r(H^r(M_p))$, za dato \bar{p} postoje pozitivni brojevi \bar{c}, \bar{N} tako da je

$$\sup \{ |\hat{S}(\zeta)| ; |\zeta - z| < 4d \} \leq \bar{c} \cdot (1 + |x| + 4d)^{\bar{N}} \cdot \exp(M_{\bar{p}}^*(|y| + 4d)).$$

Koristeći ovu nejednakost, zatim (18), (19) osobine dualnih funkcija po Jungu i najzad uslov (A), dobijamo da je zadnji izraz manji od

$$\begin{aligned} &C_1 \cdot (1 + |x|)^{\bar{N} + 1} \cdot (1 + |y|)^{4\bar{N}} \cdot (1 + 4A \cdot M_{p_0}^{* - 1}(\log(1 + |x|)))^{\bar{N}} \times \\ &\times \exp(M_{\bar{p}}^*(5|y| + 4A \cdot M_{p_0}^{* - 1}(\log(1 + |x|)))) \leq \\ &\leq C_2 \cdot (1 + |x|)^{\bar{N} + 1} \cdot (1 + |y|)^{4\bar{N}} \cdot \exp(M_{p_3}^*(5y) + M_{p_3}^*(4A \cdot M_{p_0}^{* - 1}(\log(1 + |x|)))) \leq \\ &\leq C_3 \cdot (1 + |x|)^{\bar{N} + 1} \cdot (1 + |y|)^{4\bar{N}} \cdot \exp(M_{p_2}^*(5y)) \cdot \exp(M_{p_2}^*(M_{p_0}^{* - 1}(\log(1 + |x|)))) \end{aligned}$$

odnosno za neko $C_4 > 0$ važi

$$(20) \quad \sup \{ |\hat{S}(\zeta)| ; |\zeta - z| < 4d \} \leq C_4 \cdot (1 + |x|)^{\bar{N} + 2} \cdot \exp(M_{p_1}^*(y))$$

Uslov tvrdjenja daje

$$(21) \quad \begin{aligned} \sup \{ |\hat{S}(z)| ; |z-z| < d \} &= \sup \{ |\hat{S}(z+z)| ; |z| < d \} \geq \\ &\geq \sup \{ |\hat{S}(z+z)| ; |z| \leq A \cdot M_{P_0}^{*N-1}(\log(1+|x|)) \} \geq C' \cdot (1+|x|)^{-N'} \end{aligned}$$

za neke $C', N' > 0$. Ako sada primenimo lemu 4.1 tako što stavimo $F := \hat{S} \cdot \hat{\phi}$, $G := \hat{S}$ i iskoristimo relacije (20) i (21) dobijamo

$$\begin{aligned} |\hat{\phi}(z)| &\leq \sup \{ |\hat{S}(z) \cdot \hat{\phi}(z)| ; |z-z| < 4d \} \times \sup \{ |\hat{S}(z)| ; \\ &|z-z| < 4d \} / (\sup \{ |\hat{S}(z)| ; |z-z| < d \})^2 \leq \\ &\leq \sup \{ |\hat{S}(z) \cdot \hat{\phi}(z)| ; |z-z| < 4d \} \cdot C_5 \cdot (1+|x|)^{2N'+\bar{N}+2} \cdot \exp(M_{P_1}^*(y)) . \end{aligned}$$

Dalje je

$$\begin{aligned} h_P(\hat{\phi}) &= \sup \{ (1+|x|)^P \exp(-M_P^*(y)) \cdot |\hat{\phi}(x+iy)| ; x+iy \in C \} \\ &\leq \sup \{ |\hat{S}(z) \cdot \hat{\phi}(z)| ; |z-z| < 4d \} \cdot (1+|x|)^P \cdot \exp(-M_P^*(y)) \times \\ &\times C_5 \cdot (1+|x|)^{2N'+\bar{N}+2} \cdot \exp(M_{P_1}^*(y)) . \end{aligned}$$

Neka je sada q priodan broj sa osobinama $q > r(P_1)$, $q > 2N'+\bar{N}+2$. Na osnovu prethodnog je

$$\begin{aligned} h_P(\hat{\phi}) &\leq C_5 \cdot h_q(\hat{S} \cdot \hat{\phi}) \cdot (1+|\xi+x|)^q \cdot \exp(M_q^*(\eta+y)) \cdot (1+|x|)^{2N'+\bar{N}+2} \times \\ &\times \exp(M_{P_1}^*(y) - M_P^*(y)) \leq C_6 \cdot h_q(\hat{S} \cdot \hat{\phi}) \cdot (1+|\xi|)^q \cdot (1+|x|)^{2N'+\bar{N}+2-q} \times \\ &\times \exp(M_{P_1}^*(\eta) + 2M_{P_1}^*(y)) \cdot \exp(-M_P^*(y)) \end{aligned}$$

Ako $|\xi|$ i $|\eta|$ majoriramo sa d iz relacije (19), dobijamo

$$(22) \quad h_P(\hat{\phi}) \leq C_7 \cdot h_q(\hat{S} \cdot \hat{\phi}) \quad \text{za neko } C_7 > 0 \quad \text{koje ne zavisi}$$

od $\hat{\phi}$. Medjutim (22) i znači da je preslikavanje $\hat{S} \cdot \hat{\phi} \rightarrow \hat{\phi}$ neprekidno. Δ

4.3 REŠIVOST KONVOLUCIONE JEDNAČINE U PROSTORU $H^s(M_p)$

Pod rešivosti konvolucione jednačine (1) u nekom prostoru podrazumevamo postojanje rešenja U za svako V iz tog prostora. Glavni rezultat ovog poglavlja glasi

Teorema 4.2. Neka je T konvolutor na prostoru $H^s(M_p)$. Konvoluciona jednačina (1) je rešiva u prostoru $H^s(M_p)$ ako i samo ako je rešiva u svakom prostoru $K(M_p)$.

Ova teorema je posledica sledeće.

Teorema 4.3. Neka je $T \in O'_c(H^s(M_p))$. Sledeći uslovi su ekvivalentni :

- (a) Preslikavanje $T^* : H^s(M_p) \rightarrow H^s(M_p)$ je surjektivno;
- (b) T ima fundamentalno rešenje u $H^s(M_p)$;
- (c) $\hat{T} := FT$ je M_p - sporo opadajuća funkcija.

Dokaz teoreme 4.3. Jasno je da (a) \implies (b) jer $\delta(x) \in H^s(M_p)$. Ako T ima fundamentalno rešenje E u $H^s(M_p)$, tada prema teoremi 2.3 postoji prirodan broj p_1 tako da je E u prostoru $K(M_{p_1})$. Na osnovu teoreme 2.5 je $T \in O'_c(K(M_{p_1}))$ a prema teoremi 4.1 je $\hat{T} M_{p_1}$ - sporo opadajuća, tj. važi (b) \implies (c). Implikacija (c) \implies (a) je zapravo sadržaj tvrdjenja 4.1. Međutim, pošto je ono korišćeno u dokazu teoreme 4.1, važno je dati nezavistan dokaz implikacije (c) \implies (a). U tu svrhu ćemo prvo dokazati dva tvrdjenja.

Tvrdjenje 4.2. Neka je $F(x+iy)$ cela analitička funkcija koja zadovoljava sledeće uslove :

- (i) F je M_q - sporo opadajuća funkcija za neko $q \in \mathbb{N}$ tj. važi

$$(23) \quad \sup \{ |F(x+w)| ; |w| \leq \rho(\log(1+|x|)) \}, \text{ wef} \geq \\ \geq C \cdot (1+|x|)^{-\nu}$$

za neke konstante $C, N > 0$ i

$$(24) \quad \rho(x) := A \cdot \frac{x}{M^{-1}(x)}, \quad x > 0 ;$$

(25) Za neko $p \in \mathbb{N}$ sa osobinom $p > r(\max\{[A], q\})$ važi

$$(25) \quad |F(x+iy)| \leq c(1+|x|)^n \cdot \exp(M_p^*(y))$$

za neke konstante $c, n > 0$.

Tada je $F(x+iy)$ ekstremno sporo opadajuća funkcija.

Dokaz. Posmatrajmo broj

$$A_1 := \sup \left\{ \frac{M_p^*(x)}{M_q^*(x/A)} ; x \geq L_1 \right\} + 1 .$$

Na osnovu osobine p taj broj je konačan. Uzmimo $L \geq L_1$

tako veliko da važi $\rho(\log(1+|x|)) > 1$ za sve $|x| \geq L$.

Uzmimo sada x takvo da je $|x| > L$ i definišimo

$$(26) \quad \beta := \frac{\log \rho}{\log(M_p^{*-1}(A_1, M_q^*(\rho/A))) - \log \rho}$$

gde je $\rho := \rho(\log(1+|x|)) > 1$. Definicija broja A_1 implicira da je $\beta > 0$; stavimo najzad

$$(27) \quad R := \rho^{\frac{\beta+1}{\beta}}$$

Kao u radu [10], primenićemo Adamarovu teoremu o tri kruga ([3], str.19) na funkciju $F(x+\lambda w)$, λ - kompleksna promenljiva i krugove poluprečnika $1, \rho, R$ (prema konstrukciji je $1 < \rho < R$) za $\gamma := \log(R/\rho) / \log R = 1/(\beta+1)$. Tako dobijamo

$$(28) \quad \sup\{|F(x+w)|; |w| \leq 1\} \geq \\ \geq (\sup\{|F(x+pw)|; |w| \leq 1\})^{1+\beta} / (\sup\{|F(x+pw)|; |w| \leq 1\})^\beta$$

Na osnovu (25) je

$$|F(x+Rw)| = |F(x+R \cdot Rew + i \cdot R \cdot Imw)| \leq \\ \leq c \cdot (1+|x|)^n \cdot (1+R)^N \cdot \exp(M_p^*(R)) \leq c' \cdot c \cdot (1+|x|)^n \cdot \exp(2 \cdot M_p^*(R))$$

gde je stavljeno $c' := \sup\{(1+R)^N \cdot \exp(-M_p^*(R)); R \in \mathbb{R}\} < \infty$

Po konstrukciji je $M_p^*(R) = A_1 \cdot M_q^*(\rho/A)$, što daje

$$(29) \quad \sup\{|F(x+Rw)|; |w| \leq 1\} \leq C_1 \cdot (1+|x|)^{n+A_1}$$

za neko $C_1 > 0$. Na osnovu (23) i (28) sada sledi tvrdjenje za sve x sa osobinom $|x| \geq L$. Sa druge strane, za $|x| \leq L$ je na osnovu principa maksimuma

$$\sup\{|F(x+w)|; |w| \leq 1\} \geq C_2 > 0,$$

što zajedno sa (29) daje tvrdjenje, jer dobijamo

$$\sup\{|F(x+w)|; |w| \leq 1\} \geq C_3 \cdot (1+|x|)^{-(N+n+2A_1)} \quad \Delta$$

Ovo tvrdjenje je uopštenje teoreme 3 u radu [10]. Ono u suštini pokazuje koji uslovi su dovoljni da cela analitička funkcija bude M_p -sporo opadajuća ako je M_q -sporo opadajuća, $p > q$. (Obrnuto tvrdjenje je uvek tačno, tj. M_p -sporo opadajuća funkcija je uvek M_q -sporo opadajuća za $p > q$.) Sledeće tvrdjenje pokazuje da iz prethodnog tvrdjenja sledi da ako je Furijeova transformacija konvolutora M_p -sporo opadajuća funkcija za neko $p > 1$, tada je nužno i ekstremno sporo opadajuća funkcija.

Tvrdjenje 4.3. Ako je $T \in O_c'(H^{\wedge}(M_p))$ i ako je $\hat{T} := FT$ M_p -sporo opadajuća funkcija za neko $p \in \mathbb{N}$, tada je \hat{T} M_p -sporo opadajuća funkcija za sve $p \in \mathbb{N}$.

Dokaz. Ako je T konvolutor na prostoru $H^{\wedge}(M_p)$, prema teoremi 3.2 važi relacija (15) treće glave za svako $p \in \mathbb{N}$ pa i za dovoljno veliko da zadovolji nejednakost u (ii) tvrdjenja 4.2. Prema tom tvrdjenju je \hat{T} ekstremno sporo opadajuća funkcija, pa je tim pre M_p - sporo opadajuća. Δ

Završetak dokaza teoreme 4.3. Ostala je da se dokaže implikacija (c) \Rightarrow (a). Ako važi uslov (c), prema tvrdjenju 4.3 je $\hat{T} M_p$ - sporo opadajuća funkcija za svako $p=1,2,\dots$, pa je prema teoremi 4.1 4.1 preslikavanje $T^* : U \rightarrow T^*U$ surjektivno preslikavanje na svakom od prostora $K^{\wedge}(M_p)$. Medjutim prema teoremi 2.3 unija prostora $K^{\wedge}(M_p)$ po $p=1,2,\dots$ je baš $H^{\wedge}(M_p)$, tj. T^* je surjektivno preslikavanje prostora $H^{\wedge}(M_p)$ na sama sebe. Δ

HIPOELIPTIČNOST KONVOLUCIONIH JEDNAČINA NA $\mathbb{R}^n(M_p)$

Analiza diferencijalnih i drugih jednačina podrazumeva da treba dati odgovor na neka uobičajena pitanja. Jedno od najvažnijih problema koji se ispituje je glatkost rešenja. Analiziraćemo to na primeru konvolucione jednačine

$$(1) \quad T * U = V$$

gde je $T \in \mathcal{O}'_c(X')$ (skup konvolutora na X'), $U, V \in X'$ i X' jedan normalan prostor distribucija. Pretpostavićemo da je T surjektivan konvolutor (očito da bez te pretpostavke dalje ispitivanje u ovom smeru nema smisla). Sledeća definicija potiče od Z. Železnog ([37]).

Definicija 5.1. EX' je skup glatkih funkcija $U \in X'$ sa osobinom da za svako $T \in \mathcal{O}'_c(X')$ važi da je $T * U$ takodje glatka funkcija.

Lako je pokazati da je pod navedenim pretpostavkama $T * U \in EX'$ (videti tvrdjenje 5.2). Medjutim, obrnuto pitanje je daleko teže i ujedno važnije : pod kojim uslovima na T (tačnije na $\hat{T} := FT$) važi da je svako rešenje $U \in X'$ u EX' pod uslovom da je $V \in EX'$. Ako konvolutor T ima osobinu da za svako $V \in EX'$ sledi da je svako rešenje jednačine (1) u EX' , tada se T i (1) nazivaju hipoeliptični . Primitimo da T ne može biti glatka funkcija. Problem hipoeliptičnosti je problem regularnosti rešenja, i, dalje posmatrano, odnosa

klasičnih i uopštenih (distribucionih) rešenja date jednačine.

Prvi rezultati o hipoeliptičnosti jednačine (1) su bili dati u slučaju

$$(2) \quad T(x) := P(D)\delta(x)$$

gde je $P(D)$ parcijalni diferencijalni operator sa konstantnim koeficijentima, tj. na parcijalnu diferencijalnu jednačinu sa konstantnim koeficijentima (ako je x n -dimenzionalna promenljiva).

Teorema 5.1. ([14]) Ako je $T \in E'$ oblika (2), tada je on hipoeliptičan u D' ako i samo ako važi

$$(3) \quad |\operatorname{Im} \zeta| \rightarrow \infty \text{ kada } |\zeta| \rightarrow \infty \text{ na površi } \hat{T}(\zeta) = 0.$$

U slučaju proizvoljne konvolucione jednačine u prostoru D' , važi

Teorema 5.2. ([5]) $T \in E'$ i jednačina (1) su hipoeliptični u D' ako i samo ako postoje konstante $a, A > 0$ tako da važe uslovi

$$(4) \quad |\hat{T}(\xi)| \geq |\xi|^a \text{ za } \xi \in \mathbb{R}^n \text{ i } |\xi| \geq A \text{ i}$$

$$(5) \quad |\operatorname{Im} \zeta| / \log |\zeta| \rightarrow \infty \text{ kada } |\zeta| \rightarrow \infty \text{ na površi } \hat{T}(\zeta) = 0.$$

Za prostor temperiranih distribucija važi

Teorema 5.3. ([37]) Ako je $T \in O'_0(S')$ (= prostor brzo opadajućih distribucija), tada je uslov (4) za neke konstante $a, A > 0$ potreban i dovoljan za hipoeliptičnost T i jednačine (1) u prostoru S' .

U radovima [38] i [29] data je karakterizacija hipoeliptičnih konvolutora na prostoru K'_1 odnosno K'_p , za $p > 1$.

Teorema 5.4. a) Neka je $T \in O'_C(K^d)$. Uslov

$$(6) \quad \begin{aligned} &\text{Za svako } \varepsilon > 0, \text{ postoje konstante } a, A > 0 \text{ tako} \\ &\text{da važi } |\hat{T}(\zeta)| \geq |\zeta|^a \text{ za } \zeta = \xi + i\eta \in C \text{ i } |\xi| \geq A, \\ &|\eta| \leq B \end{aligned}$$

je potreban i dovoljan za hipoeliptičnost T i jednačine (1) u prostoru K^d .

b) Neka je $T \in O'_C(K^d_p)$, $p > 1$. Uslovi (i) i (ii) su potrebni i dovoljni za hipoeliptičnost T i jednačine (1):

$$(i) \quad |\hat{T}(\xi)| \geq |\xi|^{-B} \quad \text{za } \xi \in R \text{ i } |\xi| \geq M;$$

$$(ii) \quad |Im \zeta|^q / \log |\zeta| \rightarrow \infty \quad \text{kada } |\zeta| \rightarrow \infty \text{ na površi } \hat{T}(\zeta) = 0,$$

ovde je $q := p/(p-1)$.

U ovoj glavi ćemo uopštiti poslednji rezultat za prostor $H^s(M^d_p)$, odnosno daćemo potreban i dovoljan uslov za hipoeliptičnost konvolutora T i jednačine u prostoru $H^s(M^d_p)$. Formulisaćemo taj rezultat na ovom mestu:

Teorema 5.5. Neka je $T \in O'_C(H^s(M^d_p))$. Sledeći uslovi (H_1) , (H_2) i (H_3) su ekvivalentni:

- (H_1) T je hipoeliptičan u $H^s(M^d_p)$;
- (H_2) Furijeova transformacija \hat{T} konvolutora T zadovoljava uslove (a) i (b):

(a) Postoje konstante $B, M > 0$ tako da važi:

$$|\hat{T}(\xi)| \geq |\xi|^{-B} \quad \text{za } |\xi| \geq M, \xi \in R;$$

(b) $\lim (M^s_p(\eta) / \log |\zeta|) = \infty$ kada $|\zeta| \rightarrow \infty$ na površi

$$\hat{T}(\zeta) = 0, \quad \zeta = \xi + i\eta \in C, p \in N;$$

- (H_3) Za svako $p \in N$ i $d > 0$ postoji konstanta $\bar{B} > 0$, (koja zavisi samo od p), tako da za svako $m \in N$

postoji konstanta $C_m > 0$ i važi :

$$|1/\hat{T}(\zeta)| \leq |\zeta|^B \cdot \exp(d \cdot M_p^*(\eta)) \quad \text{za} \quad M_p^*(\eta) \leq m \cdot \log|\zeta|$$

$$|\zeta| \geq C_m, \quad \zeta = \xi + i\eta \in C \dots$$

Radi preglednosti daćemo kratak sadržaj ove glave. U prvom poglavlju ćemo okarakterisati prostor $\mathcal{H}'\{M_p\}$ kao prostor glatkih funkcija $U(x)$ koje zajedno sa svojim izvodima $U^{(j)}(x)$ ne rastu brže nego funkcija $\exp(M_{p_0}(x))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za neko p_0 koje ne zavisi od j , $j=0,1,2,\dots$

U drugom poglavlju pokazujemo da su uslovi (H_2a) i (H_2b) potrebni za hipoeliptičnost konvolutora T i (1) u $\mathcal{H}'\{M_p\}$. Prvi deo se pokazuje na isti način kao odgovarajuće tvrdjenje u [29], gde je dato za temperirane distribucije. Drugi deo implikacije $(H_1) \Rightarrow (H_2)$, tj. $(H_1) \Rightarrow (H_2b)$ se dobija iz jednog opštijeg tvrdjenja. Naime, umesto jednačine (1) posmatra se homogena jednačina

$$T * U = 0$$

i pokazuje da ako su sva neprekidna rešenja $U(x)$ ove jednačine sa osobinom $U(x) = O(\exp(M_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$, za neko p, u stvari neprekidno diferencijabilne funkcije, tada uslov (H_2b) mora biti zadovoljen. Međutim, iz hipoeliptičnosti sledi da sva rešenja homogene jednačine moraju zadovoljavati uslov $U^{(j)}(x) = O(\exp(M_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za neko $p \in \mathbb{N}$ i, naravno, biti glatke funkcije.

U trećem poglavlju ćemo pokazati kako iz uslova (H_2) sledi (H_3) . Jedna lema Hermandera, data u [16], koja se odnosi na harmonijske funkcije, se modifikuje tako da se dobija analogno tvrdjenje. U tom cilju smo niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ zamenili sa ekvivalentnim koji se "bolje" ponaša u okolini nule. Primena te modifikovane leme Hermandera i daje uslov (H_3) pod pretpostavkom da važi uslov (H_2) .

U poglavlju 5.4 definišemo tzv. "(p,q)-parametriks" za T , dakle distribuciju $P \in \mathcal{H}'\{M_p\}$ za koju važi da je konačan distribucionni izvod neprekidne funkcije koja se ponaša kao

$O(\exp(-N_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ i važi da je distribucija $W(x) := \delta(x) - T * P$ u stvari funkcija klase C^q nad R i zadovoljava uslov $W^{(j)}(x) = O(\exp(-N_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ za sve $j=0,1,\dots,q$. (Funkcije $N_p(x)$ su glatke funkcije definirane u drugoj glavi.) Uslov (H_3) je ekvivalentan uslovu (H_3^*) , koji se dobija kada se u uslovu (H_3) $M_p^*(x)$ zameni sa $N_p^*(x)$ koja je glatka funkcija i ponaša se u beskonačnosti kao odgovarajuća funkcija $M_p^*(x)$. Posle ove pripreme pokazuje se da iz uslova (H_3^*) sledi postojanje parametrikusa za konvolutor T i na osnovu toga se u poglavlju 5.5 pokazuje hipoeliptičnost T i jednačine (1). Primitimo još da je poglavlje 5.4 jedini deo ove teze gde više - dimenzionalan slučaj nije prosta generalizacija jednodimenzionalnog slučaja. U stvari, leme 5.5 i 5.6 bi (npr.) u dvodimenzionalnom slučaju imale neuporedivo komplikovaniji dokaz.

5.1. PROSTOR $EH^s\{M_p\}$

Prema definiciji 5.1 prostor $EH^s\{M_p\}$ je vektorski potprostor prostora $H^s\{M_p\}$ čiji su elementi glatke funkcije. Sada ćemo taj prostor bliže okarakterisati.

Teorema 5.6. Glatka funkcija U pripada prostoru $EH^s\{M_p\}$ ako i samo ako postoji prirodan broj p_0 sa osobinom

$$(7) \quad |U^{(j)}(x)| \leq C_j \cdot \exp(M_{p_0}(x)) \quad \text{za } j=0,1,2,\dots$$

(Dakle broj p_0 ne zavisi od j .)

Ova teorema sledi iz sledećeg tvrdjenja, koje je od interesa za sebe.

Tvrđenje 5.1. Dualan prostor $O_c(H^*(M_p))$ za prostor konvolutora $O_c'(H^*(M_p))$ je prostor glatkih funkcija koje zadovoljavaju relaciju (7) za neko $p_0 \in N$.

Dokaz. Prema korolaru 4, str. 139 u [25], postoji algebarski izomorfizam tenzorskog proizvoda $H(M_p) \times H^*(M_p)$ i duala $L_s'(H(M_p))$ za prostor $L_s(H(M_p))$ koji je prostor neprekidnih kidnih linearnih preslikavanja prostora $H(M_p)$ u sama sebe snabdeven običnom konvergencijom. Prema tome svakom elementu $\sum_{j=1}^N \phi_j \otimes S_j \in H(M_p) \otimes H^*(M_p)$ odgovara tačno jedan element $Z \in L_s'(H^*(M_p))$ tako da važi

$$(8) \quad Z(u) = \sum_{j=1}^N \langle S_j, u(\phi_j) \rangle \quad \text{za sve } u \in L_s(H(M_p)) \text{ i}$$

neki prirodan broj N . Medjutim, za $u := T \in O_c'(H^*(M_p))$ važi $u(\phi_j) = T * \phi_j$, tj. (8) daje

$$Z(T) = \sum_{j=1}^N \langle S_j, T * \phi_j \rangle \quad . \text{ Prema definiciji konvolutora ,}$$

dobijamo

$$Z(T) = \sum_{j=1}^N \langle T, S_j * \phi_j \rangle = \sum_{j=1}^N \langle T, \overbrace{S_j * \phi_j}^v \rangle$$

što znači da je restrikcija preslikavanja Z na prostor

$O_c'(H^*(M_p))$ konačna suma $\sum_{j=1}^N (S_j * \phi_j)^v$. Tvrđenje 2.5 po-

kazuje da je svaka od funkcija $(S_j * \phi_j)^v$ glatka i da zadovoljava uslov (7) za neko $p_{0,j}$. Ako uzmemo $p_0 :=$

$= \max\{p_{0,j} ; j=1,2,\dots,N\}$, vidimo da je svaki element duala prostora $O_c'(H^*(M_p))$ glatka funkcija koja zadovoljava (7) za neko $p_0 \in N$.

Obrnuto tvrđenje, tj. da je glatka funkcija $U(x)$ koja zadovoljava (7) za neko $p_0 \in N$ element duala prostora

$O'_c(H^r(M_p))$ sledi iz činjenice da je preslikavanje

$U_c : T \rightarrow (T(x)*U(-x))(0)$ prostora $O'_c(H^r(M_p))$ u skup kompleksnih brojeva neprekidno. To preslikavanje je, u stvari kompozicija dva neprekidna preslikavanja : $U^* : U(x) \rightarrow T(x)*U(-x)$ prostora $O'_c(H^r(M_p))$ u prostor $H^r(M_p) \cap C^\infty$ i preslikavanja $T(x)*U(-x) \rightarrow (T(x)*U(-x))(0)$ prostora $H^r(M_p) \cap C^\infty$ u skup kompleksnih brojeva. Δ

Pokažimo sada da je $T * EH^r(M_p) \subset EH^r(M_p)$, ako je $T \in O'_c(H^r(M_p))$.

Tvrđenje 5.2. Neka je $T \in O'_c(H^r(M_p))$ i $U \in EH^r(M_p)$. Tada glatka funkcija $V := T*U$ takodje pripada prostoru $EH^r(M_p)$.

Dokaz. Prema teoremi 5.1 postoji $p_0 \in \mathbb{N}$ tako da važi (7). Izaberimo $p_1 := r(r(p_0))$. Prema teoremi 2.4 za dato p_1 postoje $m \in \mathbb{N}_0$ i neprekidna funkcija $F(x)$ nad \mathbb{R} sa osobinom $|F(x)| \leq C \cdot \exp(-M_{p_1}(x))$, $x \in \mathbb{R}$, za neko $C > 0$, tako da važi $T(x) = D^m F(x)$. Dakle

$$\begin{aligned} |(T*U)^{(j)}(x)| &= \left| \int_{\mathbb{R}} F(y) \cdot U^{(m+j)}(x-y) \cdot dy \right| \leq \\ &\leq \int_{\mathbb{R}} C \cdot \exp(-M_{p_1}(y)) \cdot C_{m+j} \cdot \exp(M_{p_0}(x-y)) \cdot dy \leq \\ &\leq C_j^{(1)} \int_{\mathbb{R}} \exp(-M_{p_1}(x-y) + M_{p_0}(y)) \cdot dy . \end{aligned}$$

Na osnovu nejednakosti $M_{p_0}(y) \leq M_{r(p_0)}(y/2) + K \leq M_{r(p_0)}(x) + M_{r(p_0)}(x-y) + K$, $x, y \in \mathbb{R}$ i neko $K = K(p_0) > 0$ dobijamo

$$|(T*U)^{(j)}(x)| \leq C_j^{(2)} \cdot \exp(M_{r(p_0)}(x)) \times$$

$$\int_{\mathbb{R}^n} \exp(M_{r(p_0)}(x-y) - M_{p_1}(x-y)) \cdot dy \leq C_j^{(3)} \cdot \exp(M_{r(p_0)}(x)). \Delta$$

U uvodu ove glave je data definicija hipoeliptičnosti u prostoru $H^s(M_p)$. Na osnovu teoreme 5.1 i tvrdjenja 5.2 možemo dati ekvivalentnu definiciju hipoeliptičnosti koja je pogodnija za dalji rad.

Definicija 5.2. Distribucija $T \in O'_c(H^s(M_p))$ i jednačina (1) su hipoeliptični u $H^s(M_p)$ ako i samo ako je svako rešenje jednačine (1) glatka funkcija koja zadovoljava (7) pod uslovom da je V glatka funkcija za koju važi (7) (naravno, ne obavezno za isto $p_0 \in N$).

U sledećim poglavljima ove glave dokazaćemo teoremu 5.5 u više etapa.

5.2 (H₂) JE POTREBAN USLOV ZA HIPOELIPTIČNOST

U uvodu smo već rekli da se nužnost uslova (H₂a) za hipoeliptičnost (1) i T pokazuje na isti način kao u [29] gde se dokazuje analogno tvrdjenje za prostor temperiranih distribucija. Ponovićemo taj dokaz.

Neka je $\{\xi_j\}_{j \in \mathbb{N}}$ niz realnih brojeva sa osobinom

$$(9) \quad |\xi_j| \geq 2 \cdot |\xi_{j-1}| \geq 2^j, \quad j=1,2,\dots \quad \text{Ako za niz}$$

kompleksnih brojeva $\{a_j\}_{j \in \mathbb{N}}$ važi asimptotsko ponašanje

$$(10) \quad a_j = O(|\xi_j|^\mu) \quad \text{kada } j \rightarrow \infty \quad \text{za neko } \mu \in \mathbb{N}$$

tada red

$$(11) \quad \sum_{j=1}^{\infty} a_j \cdot \delta_{\xi_j}$$

prema poznatoj teoremi konvergira u S' . Distribucija (11) za različite a_j poslužiće za kontraprimer koji će dati nužnost uslova (H_2a) . Sledeća lema se odnosi na slučaj kada niz $\{a_j\}_{j \in \mathbb{N}}$ veoma brzo teži nuli.

Lema 5.1. Neka je S temperirana distribucija čija je Furijeova transformacija \hat{S} baš distribucija (11). Ako za svako $\nu \in \mathbb{N}$ važi

$$(12) \quad a_j = O(|\xi_j|^{-\nu}) \text{ kada } j \rightarrow \infty$$

tada je S ograničena glatka funkcija nad \mathbb{R} čiji su i svi izvodi ograničeni. Obrnuto, ako (12) ne važi, S ne može biti glatka funkcija.

Dokaz. Prvi deo leme sledi iz jednakosti $S(x) = \frac{1}{2\pi} \cdot \sum_{j=1}^{\infty} a_j \cdot \exp(ix\xi_j)$ i pretpostavke (12). Obrnuto, ako je $S(x)$ glatka funkcija, tada na osnovu Riman - Lebegove leme i Parsevalove jednakosti važi za svako $\nu \geq 0$ i $\phi \in D$:

$$(13) \quad \langle \exp(-ixh) \cdot S^{(2\nu)}(x), \phi(-x) \rangle = \sum_{j=1}^{\infty} a_j |\xi_j|^{2\nu} \hat{\phi}(\xi_j - h) + 0$$

kada $|h| \rightarrow \infty$, $h \in \mathbb{R}$. Ako uslov (10) nije zadovoljen, postoji $\rho > 0$ i $\nu_0 \in \mathbb{N}$ tako da važi

$$(14) \quad |\xi_j|^{2\nu_0} \cdot |a_j| \geq \rho$$

za neki podniz niza $\{a_j\}_{j \in \mathbb{N}}$; da ne komplikujemo suviše oznake, uzećemo da (14) važi za ceo niz $\{a_j\}_{j \in \mathbb{N}}$.

Pošto je $\hat{\phi} \in S$, to je

$$\hat{\phi}(\xi) = O(|\xi|^{-\mu-2\nu_0-1}) \text{ kada } |\xi| \rightarrow \infty, \xi \in \mathbb{R}$$

a ova relacija i relacije (9) i (10) daju

$$\sum_{\substack{j=1 \\ j \neq k}}^{\infty} a_j \cdot |\xi_j|^{2\nu} \cdot \hat{\phi}(\xi_j - h_k) = O(2^{-k}) \quad \text{kada } k \rightarrow \infty,$$

gde je $h_k := \xi_k$, $k=1,2,\dots$. Sa druge strane, možemo uzeti $\phi \in D$ tako da je $|\hat{\phi}(0)| \geq 1$, a ovo zajedno sa (14) je u kontradikciji sa (13). Δ

Posledica ove leme je

Tvrđenje 5.3. Ako je $T \in \mathcal{O}'(H^s(M_p))$ hipoeliptičan u $H^s(M_p)$, za $\hat{T} := FT$ važi uslov (H_2a) .

Dokaz. Ako uslov (H_2a) ne važi, postoji niz $\{\xi_j\}_{j \in \mathbb{N}}$ sa osobinom (9) tako da je

$$(15) \quad |\hat{T}(\xi_j)| < |\xi_j|^{-j}.$$

Distribucija $\hat{U} := \sum_{j=1}^{\infty} \delta_{\xi_j}$ je temperirana, ali prema lemi 5.1 nije glatka funkcija. Sa druge strane

$$F(T * U) = \hat{T} \cdot \hat{U} = \sum_{j=1}^{\infty} \hat{T}(\xi_j) \cdot \delta_{\xi_j}, \quad U := F^{-1}\hat{U}$$

a na osnovu (15) i leme 5.1 $T*U$ je u $\mathcal{E}H^s(M_p)$, tj. T nije hipoeliptičan u $H^s(M_p)$. Δ

Da bi dokazali implikaciju $(H_1) \Rightarrow (H_2)$, ostaje da se dokaže $(H_1) \Rightarrow (H_2b)$. Pokažimo prvo sledeće tvrdjenje, koje je od sopstvenog interesa.; videćemo kasnije da ono povlači poslednju implikaciju.

Tvrđenje 5.4. Ako je svako neprekidno rešenje homogene jednačine

$$(16) \quad T * U = 0$$

koje zadovoljava uslov

$$(17) \quad U(x) = O(\exp(M_p(x))) \quad \text{kada} \quad |x| \rightarrow \infty$$

za neko $p \in \mathbb{N}$ u stvari neprekidno diferencijabilna funkcija u nekoj okolini nule, tada za T važi uslov (H_2b) .

Dokaz. Neka je $B := \{x \in \mathbb{R}, |x| \leq 1\}$ spomenuta okolina nule (to očevidno nije restrikcija). Obeležimo sa τ_p prostor neprekidnih rešenja jednačine (16) koje zadovoljavaju uslov (17) i neka je $\tau_p^* := \tau_p \cap C^1(B)$. Prostori τ_p i τ_p^* postaju Banahovi ako se normiraju sa normama $\|\cdot\|_p$ i $\|\cdot\|_p^*$

$$\|U\|_p := \sup\{|U(x)| \exp(-M_p(x)); x \in \mathbb{R}\}, \text{ odnosno}$$

$$\|U\|_p^* := \sup\{|U'(x)|; x \in B\} + \|U\|_p.$$

Pošto je identičko preslikavanje $I : \tau_p \rightarrow \tau_p^*$ po definiciji prostora τ_p i τ_p^* surjektivno, iz teoreme o zatvorenom grafiku sledi da je I neprekidno. To znači da postoji konstanta C_p tako da je

$$(17^*) \quad \|U\|_p^* \leq C_p \cdot \|U\|_p \quad \text{za sve } U \in \tau_p; \text{ možemo uzeti da}$$

je $C_p > 1$. Ako je $\hat{T}(\zeta) = 0$, $\zeta = \xi + i\eta \in \mathbb{C}$, tada je funkcija $U_0(x) := \exp(ix\zeta) \in \tau_p^*$. Izračunajmo normu funkcije $U_0(x)$.

$$\|U_0\|_p = \sup\{\exp(-nx - M_p(x)); x \in \mathbb{R}\} =$$

$$= \sup\{\exp(|\eta|x - M_p(x)); x \geq 0\} = \exp(M_p^*(\eta)) \quad (\text{videti definiciju 1.2}).$$

Na osnovu relacije (17^{*}) je

$$(C_p - 1) \cdot \exp(M_p^*(\eta)) \geq |\zeta| \quad \text{za sve } \zeta \in \mathbb{C} \text{ za koje važi}$$

$\hat{T}(\eta) = 0$. Poslednju nejednakost možemo napisati u obliku

$$(18) \quad M_p^*(\eta) / \log|\zeta| \geq 1 \quad \text{za dovoljno veliko } |\zeta| \text{ i}$$

$\hat{T}(\zeta) = 0$. Izaberimo prirodan broj $p' > p$, i uzmimo $p'' \in \mathbb{N}$ tako da važi $M_p(p' \cdot x) \leq M_{p'}(p' \cdot x) \leq M_{p''}(x)$ za dovoljno veliko $|x|$ (uslov (A) nam garantuje egzistenciju broja p'' za dato p' sa tom osobinom). Na osnovu lema 1.2 i 1.3 sledi $M_p^*(x/p') \geq M_{p''}^*(x)$, tj.

$$(19) \quad M_p^*(x) \geq M_{p''}^*(p' \cdot x) \quad \text{za dovoljno veliko } |x|.$$

Relacije (18) (za $p := p''$) i (19) nam daju

$$(20) \quad \frac{M_p^*(\eta)}{\log|\zeta|} \geq \frac{M_p^*(\eta)}{M_{p''}^*(\eta)} \geq \frac{M_{p''}^*(p' \cdot \eta)}{M_{p''}^*(\eta)} \geq p'$$

(jer za $M_{p''}^*(\eta)$ važi relacija (4) prve glave) za dovoljno veliko $|\zeta|$ i $\hat{T}(\eta) = 0$. Međutim, iz nejednakosti (20) neposredno sledi

$$(21) \quad \lim_{|\zeta| \rightarrow \infty} \frac{M_p^*(\eta)}{\log|\zeta|} = \infty \quad \text{kada } |\zeta| \rightarrow \infty \text{ na površi } \hat{T}(\zeta) = 0. \Delta$$

Pokažimo sada da ovo tvrdjenje povlači implikaciju $(H_1) \Rightarrow (H_2b)$. Neka je $T \in \mathcal{O}_c(H\{M_p\})$ hipoeliptičan u $H\{M_p\}$. Tada za $V := 0$ sledi da je svako rešenje U iz prostora $EH\{M_p\}$, tj. važi relacija (7) za neko p_0 . To međutim znači da je uslov tvrdjenja 5.4 ispunjen, te sledi da važi uslov (H_2b) .

5.3 IMPLIKACIJA $(H_2) \Rightarrow (H_3)$

Glavnu ulogu u dokazu ove implikacije igra lema 5.3, koja je modifikovana lema 1 data u radu [15]. Da bi lemu 5.3 mogli dokazati, potrebno je niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ zameniti sa ekvivalentnim, ali ovoga puta sa nizom funkcija koji se "bolje" ponaša u okolini nule. To će nam omogućiti da dokažemo nejed-

nakost koja se pojavljuje u uslovu (H_3) za celu analitičku funkciju $T(\zeta) := FT$.

Primedba. Od interesa bi bio direktan dokaz implikacije $(H_2) \Rightarrow (H_1)$, dakle bez korišćenja uslova (H_3) .

Obeležimo sa $\{m_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ niz neprekidnih funkcija nad \mathbb{R}_0^+ definisanih na sledeći način :

$$m_p(x) := \begin{cases} m_p(x) & , k_p \leq x \\ \frac{m_p(k_p) \cdot x}{k_p} & , 0 \leq x \leq k_p \end{cases}$$

gde je $\{m_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ niz funkcija definisan u poglavlju 2.1. a $\{k_p\}_{p \in \mathbb{N}}$ proizvoljan, ali fiksiran niz pozitivnih brojeva koji monotono konvergira ka nuli. Obeležimo sa $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ odgovarajući niz konveksnih funkcija (videti relaciju (3) druge glave). Jasno je da se funkcije $M_p(x)$ i $\underline{M}_p(x)$ jednako ponašaju u beskonačnosti, a ako sa $\underline{M}_p^*(x)$ obeležimo dualnu funkciju po Jungu za $\underline{M}_p(x)$ ($p \in \mathbb{N}$), i funkcije $M_p^*(x)$ i $\underline{M}_p^*(x)$ se jednako ponašaju u beskonačnosti. (Ova dva tvrdjenja se neposredno dobijaju iz reprezentacije dualne funkcije po Jungu pomoću integrala inverzne funkcije za $m_p(x)$, odnosno za $\underline{m}_p(x)$ - videti glavu 1.) Štaviše, uslov (A) važi za niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ ako važi za polazni niz $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$. Glavni razlog uvođenja niza $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ je sledeća lema, čiji očevidan dokaz izostavljamo.

Lema 5.2. $\lim_{y \rightarrow 0^+} \frac{M_p^*(xy)}{M_p^*(y)} = x^2/2$ za sve $x \in \mathbb{R}$.

Sada možemo preći na najavljenju lemu koja je analogna lemi Hermandera iz [13].

Lema 5.3. Za date konstante $A, \bar{B}, b > 0$ i dat prirodan broj p postoji $N > 0$ tako da za funkciju $u = u(x, y)$ koja je harmonijska u krugu sa centrom u nuli poluprečnika ρ i zadovoljava nejednakosti

$$(21) \quad u(x, 0) \leq 0 \quad \text{za} \quad x^2 + y^2 \leq \rho^2 \quad \text{i}$$

$$(22) \quad u(x, y) \geq -a \cdot \underline{M}_p^*(y) - \bar{B} \cdot \underline{M}_p^*(R) \quad \text{za} \quad x^2 + y^2 \leq \rho^2$$

važi nejednakost

$$(23) \quad u(x, y) \leq a \cdot \underline{M}_p^*(y) + (\bar{B} + b) \cdot \underline{M}_p^*(R) \quad \text{za} \quad x^2 + y^2 < R^2$$

pod uslovom da je $0 < a < A$ i $0 < R < \rho/N$.

Dokaz. Ako lema nije tačna, rezonujući na isti način kao u [16] postoje nizovi $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$, $\{\rho_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ i $\{R_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ tako da je $0 < a_n < A$, $\rho_n > n \cdot R_n$ i niz harmonijskih funkcija $\{u_n(x, y)\}_{n \in \mathbb{N}}$ sa osobinom

$$u_n(x, 0) \leq 0, \quad u_n(x, y) \geq -a_n \cdot \underline{M}_p^*(y) - \bar{B} \cdot \underline{M}_p^*(R_n)$$

$$\text{za} \quad x^2 + y^2 < R_n^2 \quad \text{i} \quad u_n(x_n, y_n) \geq a_n \cdot \underline{M}_p^*(y) + (\bar{B} + b) \cdot \underline{M}_p^*(R_n)$$

$$\text{za neko} \quad (x_n, y_n) \in R^2, \quad x_n^2 + y_n^2 \leq R_n^2.$$

Ako definišemo $v_n(x, y)$, x'_n i y'_n na sledeći način

$$v_n(x, y) := \frac{u_n(R_n x, R_n y)}{\underline{M}_p^*(R_n)}, \quad x'_n := x_n / R_n, \quad y'_n := y_n / R_n$$

$$\text{dobijamo} \quad v_n(x, 0) \leq 0, \quad v_n(x, y) \geq -a_n \cdot \underline{M}_p^*(y \cdot R_n) / \underline{M}_p^*(R_n) - \bar{B}$$

$$\text{za} \quad x_n^2 + y_n^2 < n^2 \quad \text{i} \quad v_n(x, y) \geq a_n \cdot \underline{M}_p^*(y'_n \cdot R_n) / \underline{M}_p^*(R_n) + (\bar{B} + b)$$

$$\text{za} \quad x_n'^2 + y_n'^2 < 1.$$

Korišćenjem prethodne leme i metode Hermandera iz spomenutog rada pokazujemo da postoji harmonijska funkcija $v(x, y)$ i realni brojevi x_0, y_0 i a_0 za koje važi

$$(24) \quad \begin{aligned} v(x,0) &\leq 0, \quad v(x,y) \geq -a_0 \cdot y^2/2 - \bar{b}, \\ v(x_0, y_0) &\geq a_0 \cdot y_0^2/2 + (\bar{b} + b) \end{aligned}$$

Harnakova nejednakost (npr. [3], str. 46) povlači da je $v(x,y) = cy + d$ za neke realne brojeve c, d ; prva nejednakost u (24) pokazuje da mora biti $d < 0$. Ako u drugu nejednakost u (24) stavimo $y := y_0$, dobijamo $c \cdot y_0 + d \geq -a_0 \cdot y_0^2/2 - \bar{b}$, dok treća nejednakost u (24) daje $2d \geq b > 0$, što je kontradikcija. Δ

Sada možemo dokazati implikaciju $(H_2) \Rightarrow (H_3)$ teoreme 5.5. Neka su $p, m \in \mathbb{N}$, $k > 0$ dati. Izaberimo najveće $p_1 \in \mathbb{N}$ sa osobinom $r(p_1) + N \leq p$; za svako p , sem možda za konačno mnogo, takvo p_1 postoji. Neka je $\zeta = \xi + i\eta$ kompleksan broj takav da je $0 < \underline{M}_{p_1}^{\#}(\eta) < m \cdot \log|\zeta|$ i neka je $L > 0$ konstanta koju ćemo kasnije odrediti. Funkcija

$$F_{\zeta}(z) := \hat{T}\left(\xi + z \cdot \frac{\eta}{|n|}\right) \quad \text{je analitička funkcija kompleksne promjenljive } z \text{ u oblasti } \underline{M}_p^{\#}(|z|) \leq L \cdot \log|\xi|.$$

Ako za funkciju $\hat{T}(\zeta)$ važi uslov (H_2, a) , tj:

(H_2, a) Postoje konstante $B, M > 0$ tako da važi

$$|T(\xi)| \geq |\xi|^{-B} \quad \text{za } |\xi| \geq M, \quad \xi \in \mathbb{R}$$

tada za funkciju $F_{\zeta}(z)$ važi

$$(25) \quad |F_{\zeta}(x)| \geq \left| \xi + x \frac{\eta}{|n|} \right|^{-B} \geq (2 \cdot |\xi|)^{-B} \quad \text{za } \underline{M}_p^{\#}(x) \leq L \cdot \log|\xi|$$

Vratimo se sada na momenat na teoremu 3.2. U dokazu relacije (15) treće glave, koja govori o ponašanju Furijeove transformacije konvolutora T došli smo do relacije (20) treće glave, koju možemo formulirati kao tvrdjenje:

Tvrđenje 5.5. Za dato $p \in \mathbb{N}$ i $d > 0$ postoji $\bar{N} > 0$ tako da važi

$$(26) \quad |\hat{T}(\zeta)| \leq |\xi|^{\bar{N}} \cdot \exp(d \cdot \underline{M}_p^*(\eta)) \quad \text{za dovoljno veliko } |\zeta|$$

(videti relaciju (26) treće glave).

Ako analiziramo dokaz spomenute teoreme 3.2, vidimo da se konstanta \bar{N} u relaciji (26) može izabrati nezavisno od d .

Posledica relacije (26) je nejednakost

$$(27) \quad |F_\zeta(z)| \leq (2 \cdot |\xi|)^{\bar{N}} \cdot \exp(d \cdot \underline{M}_p^*(\eta))$$

za dovoljno veliko $|\zeta|$ i $\underline{M}_p^*(|z|) < L \cdot \log|\xi|$. Posmatrajmo funkciju

$$u_\zeta(z) := -\log((2 \cdot |\xi|)^{\bar{N}} \cdot |F_\zeta(z)|)$$

Ako za $\hat{T}(\zeta)$ važi uslov (H_2b) , tj.

$$(H_2b) \quad \lim (M_p^*(\eta)/\log|\zeta|) = \infty \quad \text{kada } |\zeta| \rightarrow \infty \text{ na površi } \hat{T}(\zeta) = 0, \quad \text{za } p=1,2,\dots$$

tada je funkcija $u_\zeta(z)$ harmonijska za $\underline{M}_p^*(|z|) \leq L \cdot \log|\xi|$ i dovoljno veliko $|\zeta|$. Prema (25) i (27) je $u_\zeta(x) \leq 0$ za $\underline{M}_p^*(x) < L \cdot \log|\xi|$ i $u_\zeta(z) \geq -d \cdot \underline{M}_p^*(y) - (B + \bar{N}) \cdot \log|\xi| \geq -d \cdot \underline{M}_p^*(y) - (B + \bar{N} + 1) \cdot \log|\xi|$ za $\underline{M}_p^*(|z|) < L \cdot \log|\xi|$ i dovoljno veliko $|\zeta|$. To znači da možemo primeniti lemu 5.3 sa $A := 1+d$, $\bar{B} := (B+\bar{N}+1)/(m+1)$ i $b := 1/(m+1)$. Lema 5.3 daje egzistenciju broja $N > 0$ sa osobinom da za $|z| \leq \leq M_p^{*-1}(L \cdot \log|\xi|)/N$ važi nejednakost

$$(28) \quad u_\zeta(z) \leq d \cdot \underline{M}_p^*(y) + (B + \bar{N} + 2) \cdot \log|\xi|$$

Uvedimo sada pozitivne konstante L i \hat{P} na sledeći način:

$$L := \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(N) \cdot (m+1) \quad \text{i} \quad \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(R) := (m+1) \cdot \log|\xi|$$

Pokažimo prvo da je

$$(29) \quad R \leq \underline{M}_p^{\hat{N}-1}(L \cdot \log|\xi|) / N$$

Za veliko y je $\underline{M}_p(Ny) \geq \underline{M}_{p_1}(y)$, pa je $\underline{M}_p^{\hat{N}}(Ny) \leq \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(y)$

Ako stavimo $y := \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|)$ dobijamo

$$\begin{aligned} \underline{M}_p^{\hat{N}}(N \cdot \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|)) &\leq \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(\underline{M}_{p_1}^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|)) \quad \text{ili} \\ N \cdot \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|) &\leq \underline{M}_p^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|) \end{aligned}$$

To znači da je $N \cdot R \leq \underline{M}_p^{\hat{N}-1}((m+1) \cdot \log|\xi|) =$

$$= \underline{M}_p^{\hat{N}-1}(L \cdot \log|\xi| / \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(N)) \leq \underline{M}_p^{\hat{N}-1}(L \cdot \log|\xi|) \quad \text{ako je}$$

$\underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(N) \geq 1$, što sa eventualnim povećanjem N uvek možemo postići. Time smo dokazali relaciju (29).

Za veliko $|\zeta|$ je

$$\underline{M}_p^{\hat{N}}(n) \leq \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(n) \leq m \cdot \log|\zeta| \leq (m+1) \cdot \log|\xi| = \underline{M}_{p_1}^{\hat{N}}(R)$$

tj. zbog monotonosti funkcije $\underline{M}_p^{\hat{N}}(n)$ je

$$|n| \leq R \leq \underline{M}_p^{\hat{N}-1}(L \cdot \log|\xi|) / N \quad . \quad \text{To znači da u (28) možemo}$$

staviti $z := in$ što daje

$$\begin{aligned} u_{\zeta}(i|n|) &\leq d \cdot \underline{M}_p^{\hat{N}}(n) + (B + \hat{N} + 2) \cdot \log|\xi| \quad \text{ili} \\ -\log((2|\xi|)^{\hat{N}} \cdot |\hat{T}(\xi + in)|) &\leq d \cdot \underline{M}_p^{\hat{N}}(n) + (B + \hat{N} + 2) \log|\xi| \end{aligned}$$

Posle sredjivanja dobijamo

$$(1/|\hat{T}(\xi + in)|) \leq |\xi|^{2B + 2\hat{N} + 6} \cdot \exp(d \cdot \underline{M}_p^{\hat{N}}(n))$$

za dovoljno veliko $|\zeta|$, što je u stvari uslov (H_3) .

U ovom poglavlju ćemo prvo definisati funkcije $\tilde{N}_p^*(x)$ koje su glatke i ponašaju se u beskonačnosti kao funkcije $M_p^*(x)$, tj. dualne funkcije po Jungu za $M_p(x)$. To će nam omogućiti da preformulišemo uslov (H_3) teoreme 5.5; radi preglednosti napisaćemo ga ponovo :

(H_3) Za svako $p \in \mathbb{N}$ i $d > 0$ postoji konstanta $B > 0$ (koja zavisi samo od p), tako da za svako $m \in \mathbb{N}$ postoji konstanta $C_m > 0$ tako da važi

$$|1/\hat{T}(\zeta)| \leq |\zeta|^B \cdot \exp(d \cdot M_p^*(\eta)) \quad \text{za } M_p^*(\eta) \leq m \cdot \log|\zeta|$$

$$|\zeta| \geq C_m, \quad \zeta = \xi + i\eta \in \mathbb{C}.$$

Iz uslova (H_3') , dakle preformulisanoog uslova (H_3) slediće postojanje parametriksa P za konvolutor T (zadanog tipa (p, q)), a u poglavlju 5.5 ćemo bez teškoća pokazati da iz postojanja parametriksa sledi hipoeliptičnost konvolutora T .

Da bi dobili novi uslov (H_3') , moramo se vratiti na funkcije $N_p(x)$, $p=1, 2, \dots$, definisane u poglavlju 2.2. Prema tvrdjenju 2.2, nizovi funkcija $\{M_p(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ su ekvivalentni. Uvedimo funkcije

$$\tilde{N}_p^*(x) := \int_R M_p^*(t) \cdot w(x-t) \cdot dt, \quad p=1, 2, \dots, x \geq 1$$

gde je $w(x)$ nenegativna glatka funkcija nad R sa nosačem u $[0, 1]$; osim toga je $\int_R w(t) \cdot dt = 1$. Kao i u sluča-

ju funkcija $N_p(x)$ (p - fiksirano), sa $\tilde{N}_p^*(x)$ označićemo parnu funkciju koja se poklapa sa $\tilde{N}_p^*(x)$ za $x > 1$, a za $|x| \leq 1$ je definisana tako da je glatka, nenegativna i, najzad rastuća za $x > 0$.

Naravno, $N_p^*(x)$ nije nužno i dualna funkcija po Jungu za $M_p^*(x)$. Međutim, pokazaćemo da su nizovi $\{M_p^*(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ i $\{N_p^*(x)\}_{p \in \mathbb{N}}$ ekvivalentni u smislu definicije 2.2.

Lema 5.4. a) $N_p^*(x) \leq M_p^*(x)$ za $|x| \geq 1$;
 b) Ako je $p > r(1)$, tada postoji $p' = p'(p) < p$ tako da važi $M_p^*(x) \leq M_{p'}^*(x) + K_{pp'}$ za sve $x \in \mathbb{R}$ i neko $K_{pp'} > 0$.

Pokaz. a) Poklapa se sa dokazom prve nejednakosti u lemi 2.3 (relacija (9)).

b) Neka je dato $p \in \mathbb{N}$ i neka je $p' > 1$ najveći prirodan broj sa osobinom $r(p') \leq p$. Prema pretpostavci, takvo p' postoji. Pokažimo da je

$$(30) \quad M_p^*(x) \leq M_{p'}^*(x-1) \quad \text{za dovoljno veliko } x > 1.$$

Prema uslovu (A) je $M_{p'}^*(p' \cdot x) \leq M_p^*(x)$ ili $M_p^*(x) \leq M_{p'}^*(x/p')$ za dovoljno veliko $|x|$. Pošto funkcija $M_{p'}^*(x)$ raste za $x > 0$ to je za dovoljno veliko $x > 0$ desna strana ove nejednakosti manja od $M_{p'}^*(x-1)$, što i dokazuje relaciju (30). Sada je za dovoljno veliko $x > 1$

$$M_p^*(x) \leq M_{p'}^*(x-1) \cdot \int_0^1 w(t) dt \leq \int_{\mathbb{R}} M_{p'}^*(x-t) \cdot w(t) \cdot dt = N_{p'}^*(x)$$

i lema 3.b) sledi jer su funkcije $M_p^*(x)$ i $N_p^*(x)$ neprekidne. Δ

Neposredna posledica ove leme da u uslovu (H_3) možemo funkciju $M_p^*(x)$ zameniti sa glatkom funkcijom $N_p^*(x)$. Napišimo to eksplicitno.

(H_3') Za svako $p \in \mathbb{N}$ i $d > 0$ postoji konstanta $\bar{E} > 0$ koja zavisi samo od p , tako da za svako $m \in \mathbb{N}$ postoji konstanta C_m tako da važi

$$|1/\hat{T}(\zeta)| \leq |\zeta|^{\bar{E}} \cdot \exp(d \cdot N_p^*(n)) \quad \text{za } N_p^*(n) \leq m \log |\zeta|$$

$$|\zeta| \geq C_m \quad \text{i} \quad \zeta = \xi + i\eta \in \mathbb{C}.$$

Sada možemo definisati parametrik tipa (p, q) za konvolutor T nad prostorom $H^{\infty}(M_p)$.

Definicija 5.3. Neka je $T \in O_c^{\infty}(H^{\infty}(M_p))$ i $p, q \in \mathbb{N}$. Distribucija $P \in H^{\infty}(M_p)$ je (p, q) -parametrik za T ako zadovoljava sledeća dva uslova:

(p_1) Postoji $n \in \mathbb{N}$ tako da je $P(x) = D^n F(x)$ za neku neprekidnu funkciju $F(x)$ nad \mathbb{R} sa osobinom

$$(31) \quad F(x) = O(\exp(-N_p(x))) \quad \text{kada} \quad |x| \rightarrow \infty$$

(p_2) Ako je $W(x) := \delta(x) - (T*P)(x)$, tada je $W \in C^q$ i zadovoljava sledeći uslov

$$W^{(j)}(x) = O(\exp(-N_p(x))) \quad \text{kada} \quad |x| \rightarrow \infty$$

za sve j , $0 \leq j \leq q$.

Tvrđenje 5.6. Neka za $T \in O_c^{\infty}(H^{\infty}(M_p))$ važi uslov (H_3^{∞}) . Tada za svako $(p, q) \in \mathbb{N}^2$ postoji (p, q) -parametrik $P \in H^{\infty}(M_p)$ za T .

Dokaz. Posledica uslova (H_3^{∞}) je da za dato $p \in \mathbb{N}$ i $d > 0$ postoji $B > 0$, tako da za dato $m \in \mathbb{N}$ (koje ćemo utvrditi kasnije) postoji $C_m > 1$ tako da je funkcija

$$(32) \quad F(x, \zeta) := \frac{1}{2 \cdot \pi} \frac{\exp(ix\zeta)}{T(\zeta) \cdot \zeta^{2\mu}}$$

analitička u oblasti $N_p^{\#}(\eta) \leq m \cdot \log|\zeta|$ i $|\zeta| \geq C_m^{-1}$; μ je prirodan broj. Ako je još μ paran broj za koji važi

$\mu > (B+1)/2$, tada je $F(x, \xi)$ integrabilna po ξ za svako $x \in \mathbb{R}$ nad skupom

$$I_m := \{\xi \in \mathbb{R}, |\xi| \geq C_m\}. \quad \text{Ako stavimo}$$

$$(33) \quad h(x) := \int_{I_m} F(x, \xi) \cdot d\xi \quad \text{i} \quad g(x) := D^{2u} h(x)$$

tada važi jednakost

$$T * g = \delta - \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) \cdot d\xi$$

Dokažimo je :

$$\begin{aligned} (T * g)(x) &= (T * D^{2u} h)(x) = (T * D_x^{2u} \left(\frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{I_m} \frac{\exp(ix\xi)}{T(\xi) \xi^{2u}} d\xi \right))(x) \\ &= (T * \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{I_m} \frac{\exp(ix\xi) (-1)^u}{T(\xi)} d\xi)(x) = \\ &= (F^{-1} \hat{T} * F^{-1} \left(\frac{\chi_{I_m}(\xi)}{T(\xi)} \right))(x) = F^{-1}(\chi_{I_m}(\xi))(x) = F^{-1}(1 - \chi_{R \setminus I_m}) = \\ &= \delta - F^{-1}(\chi_{R \setminus I_m}) = \delta - \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) \cdot d\xi \end{aligned}$$

gde je $\chi_E(x)$ karakteristična funkcija skupa E . Četvrta jednakost u prethodnom nizu jednakosti se pokazuje kao formula (23) u trećoj glavi (tvrdjenje 3.4).

Pokažimo da za dato $p \in \mathbb{N}$ i $k > 1$ postoji $p_1 \in \mathbb{N}$ tako da za dovoljno veliko $|x|$ važi

$$(34) \quad \frac{N_{-p_1}^*(kx)}{N_{-p_1}^*(x)} \leq k \cdot \frac{N_p^*(x)}{N_p^*(x)}$$

U stvari, na osnovu leme 5.4, dovoljno je dokazati nejednakost

$$(35) \quad M_{p_1}^*(kx) \leq k \cdot M_p^*(x)$$

Neka je

$$(36) \quad p_1 := r(p + [k] + 1)$$

Tada je $k \cdot M_P(x) \leq M_{P_1}(x)$ ili $k \cdot M_P^*(x/k) \geq M_{P_1}^*(x)$

za dovoljno veliko $|x|$, a to je ekvivalentno sa (35).

Neka je sada $a > 0$, $k := m \cdot a/2$ i P_1 kao u (36).
Neka je $\sigma(t)$ glatka funkcija nad R takva da je

$$\sigma(t) = C_m \text{ za } 0 < t < C_m \text{ i } \sigma(t) = C_m \cdot \exp(a \cdot N_{P_1}(t)) \text{ za}$$

$t \geq 2 \cdot C_m$; osim toga, neka je $\sigma(t)$ neparna funkcija koja raste za $t > C_m$. Dalje, neka je $\sigma^*(t)$ glatka funkcija nad R koja je rastuća i važi $\sigma^*(t) = \sigma(t)$ za $|t| \geq C_m$; osim toga neka je $\sigma^{(j)}(0) = 0$ za $j=0,1,2,\dots$. Sa $\tau(t)$ označićemo parnu glatku funkciju nad R sa osobinom

$$\tau(t) = 0 \text{ za } |t| \leq C_m, \quad \tau(t) = c \cdot N_{P_1}^{*-1}(N_{P_1}(t)) \text{ za } |t| \geq 2C_m$$

osim toga neka $\tau(t)$ raste za $t > C_m$. Konstantu $c > 0$ određujemo tako da važi

$$(37) \quad c \leq m \cdot a/2 \quad ; \quad \text{u tom slučaju je}$$

$$(38) \quad N_{P_1}^*(2 \cdot \tau(t)) \leq m \cdot \log|\sigma(t)| \quad \text{za } |t| \geq C_m.$$

U stvari, ako je $2c \leq m \cdot a$, tada je

$$\begin{aligned} N_{P_1}^*(2 \cdot \tau(t)) &= N_{P_1}^*(2c \cdot N_{P_1}^{*-1}(N_{P_1}(t))) \leq \\ &\leq 2c \cdot N_{P_1}^*(N_{P_1}^{*-1}(N_{P_1}(t))) \leq 2c \cdot N_{P_1}(t) \leq 2c \cdot \frac{1}{a} \cdot \log(\exp(a \cdot N_{P_1}(t))) \leq \\ &\leq m \cdot \log|\sigma(t)| \end{aligned}$$

(imajući u vidu definiciju funkcije $\sigma(t)$), što dokazuje relaciju (38).

Pomotrajmo krivu $L(x) \equiv \zeta(t) := \sigma(t) + i \cdot \tau(t) \cdot \operatorname{sgn} x$ gde $t \in I_m$. Zbog uslova (37) integral u (33) se može zamjeniti integralom po krivoj $L(x)$, tj.

$$h(x) = \int_{L(x)} F(x, \zeta) \cdot d\zeta = \int_{|t| \geq C_m} F(x, \zeta(t)) \cdot \zeta'(t) \cdot dt.$$

Stavimo sada

$$(39) \quad h_1(x) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{L_1(x)} \frac{\exp(ix\zeta) d\zeta}{\hat{T}(\zeta) \cdot \zeta^{2\mu}} \quad \text{za } |x| \geq C_m \text{ i}$$

$$(40) \quad h_2(x) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{L_2(x)} \frac{\exp(ix\zeta) d\zeta}{\hat{T}(\zeta) \cdot \zeta^{2\mu}} \quad \text{za } |x| \geq C_m.$$

gde su $L_1(x)$ i $L_2(x)$ delovi krive $L(x)$ za vrednosti parametra t sa osobinom $|t| \geq |x|$, odnosno $C_m \leq |t| \leq |x|$.

Neka je dalje

$$(41) \quad W(x) := (T * D^{2\mu} h_2)(x) + \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) \cdot d\xi \quad \text{i}$$

$P(x) := D^{2\mu} h_1(x)$. Pretpostavimo da za μ važi

$$(42) \quad \mu > 1 + \frac{B + \frac{d \cdot m}{2} + 1}{2}.$$

Distribucija P i jeste traženi (p, q) - parametrik za konvolutor T . To će slediti iz sledeće dve leme: iz leme 5.5 sledi uslov (p_1) (videti relaciju (31)), a iz leme 5.6 uslov (p_2) iz definicije 5.3 (parametriksa).

Lema 5.5. Funkcija $h_1(x)$ je $O(\exp(-c \cdot N_p(x)))$ kada $|x| \rightarrow +\infty$ ($h_1(x)$ je definisano u (39)).

Dokaz. Funkcija $h_1(x)$ se može napisati kao

$$(43) \quad h_1(x) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_E \frac{\exp(ix\zeta(t)) \cdot \zeta'(t) \cdot dt}{\hat{T}(\zeta(t)) \cdot (\zeta(t))^{2\mu}}$$

gde je $E := \{t, |t| \geq |x|\}$. Majoriraćemo sve četiri funkcije koje se pojavljuju u (43). Pokažimo prvo

$$(44) \quad |\exp(ix\zeta(t))| \leq \exp(-c \cdot N_{P_1}(x)) \quad \text{za dovoljno veli-}$$

ko $|x|$ i $|t| \geq |x|$ (p_1 je iz (36)). Iz nejednakosti

$$M_P^{*-1}(x) \geq \frac{|x|}{M_P^{-1}(x)} \quad (\text{videti lemu 1.4) i leme 5.4 sledi}$$

$$\underline{N}_P^{*-1}(x) \geq \frac{|x|}{N_P^{-1}(x)} \quad \text{za dovoljno veliko } |x|. \text{ Odavde sledi da to}$$

$$c \cdot N_{P_1}^{*-1}(N_{P_1}(t)) \geq c \cdot N_P^{*-1}(N_P(t)) \geq \frac{c \cdot N_P(t)}{N_P^{-1}(N_P(t))} = \frac{c \cdot N_P(t)}{t}$$

Funkcija $N_P(t)/t$ je monotono rastuća za $t > 0$ (videti glavu 2), pa je za $|t| \geq |x|$ njen minimum baš $N_P(x)/|x|$, tj.

$$c \cdot N_{P_1}^{*-1}(N_{P_1}(t)) \geq \frac{c \cdot N_P(x)}{|x|}, \quad \text{što neposredno daje (44).}$$

Sledeća nejednakost

$$(45) \quad \frac{1}{|\zeta(t)|^{2\mu}} \leq \exp(-2a\mu \cdot N_{P_1}(t))$$

sledi iz $|\zeta(t)| \geq |\sigma(t)| \geq \exp(a \cdot N_{P_1}(t))$.

Ocenimo sada $|\tau'(t)|$. Pre svega je

$$(46) \quad |\tau'(t)| = \frac{c \cdot N_{P_1}'(t)}{N_{P_1}^*(\tau(t)/c)} \leq c \cdot N_{P_1}'(t), \quad t > 0.$$

U dokazu leme 2.4 pokazano je da je $|N_{P_1}'(t)| \leq \bar{C}_1 \cdot N_{P_1}(t)$

pa je $|N_{P_1}'(t)| \leq \bar{C}_1 \cdot (a \cdot N_{P_1}(t))/a \leq \bar{C}_2 \cdot \exp(a \cdot N_{P_1}(t))$.

Iz ovih nejednakosti i (46) za dovoljno veliko $|t|$ sledi

$$|\tau'(t)| \leq \bar{C}_3 \cdot \exp(a \cdot N_{P_1}(t)).$$

Iz poslednje nejednakosti sledi

$$|\zeta'(t)|^2 \leq C_m^2 \cdot \exp(2(1+d)a \cdot N_{p_1}(t)) + \bar{C}_3^2 \cdot (\exp(2a \cdot N_{p_1}(t))) , \text{ tj.}$$

$$(47) \quad |\zeta'(t)| \leq \bar{C}_4 \cdot \exp(a(1+d) \cdot N_{p_1}(t)) \quad \text{za neko } \bar{C}_4 > 0 .$$

Lako je videti da je

$$(48) \quad |\zeta(t)| \leq \bar{C}_5 \cdot \exp(a \cdot N_{p_1}(t)) \quad \text{za dovoljno veliko } |t| .$$

Na osnovu uslova (H_3^*), relacija (44), (45), (47) i (48) je

$$|h_1(x)| \leq \bar{C}_6 \cdot \exp(-c \cdot N_p(x)) \times$$

$$\times \int_{|t| \geq |x|} \exp((a \cdot B + \frac{d \cdot a \cdot m}{2} + a(1+d) - 2a\mu) N_{p_1}(t) dt .$$

i imajući u vidu uslov (42) za $0 < d < 1$ zadnji integral se majorira sa integralom po R koji konvergira. To daje

$$|h_1(x)| \leq \bar{C}_7 \cdot \exp(-c \cdot N_p(x)) \quad \text{za sve } x \in R \text{ i neko } \bar{C}_7 =$$

$$= \bar{C}_7(a, c, d, p, p_1) > 0 . \quad \Delta$$

Lema 5,6. Za dato $(p, q) \in N^2$ postoje konstante d, a (dovoljno male) i konstante m, c (dovoljno velike) tako da važi

$$W^{(j)}(x) = O(\exp(-N_p(x))) \quad \text{kada } |x| \rightarrow \infty$$

za sve j , $0 \leq j \leq q$ ($W(x)$ iz (41)).

Dokaz. Funkcija $h_2(x)$ definisana relacijom (40) je glatka i očitno jednaka nuli za $|x| \leq C_m$. Uzmimo da je $x > 0$ (slučaj $x < 0$ je analogan). Pokažimo prvo relaciju

$$(49) \quad |h_2^{(j)}(x)| \leq C_{j,d} \cdot \exp(a(j+1+d) \cdot N_{p_1}(x)) , \quad j=0,1,\dots$$

za veliko x i svako $d > 0$. Pre svega je

$$(50) \quad h_2^{(j)}(x) = \left(\int_{-x}^{-C_m} + \int_{C_m}^x \right) \frac{\exp(i\zeta(t)x)(i\zeta(t))^j}{\hat{T}(\zeta(t)) \cdot (\zeta(t))^{2\mu}} \cdot \zeta'(t) dt + R_j(x)$$

gde je $P_0(x) = 0$, $R_1(x) = \lambda(x) \cdot \exp(ix(\sigma(x) + i\tau(x))) - \lambda(-x) \cdot \exp(ix(\sigma(-x) + i\tau(-x)))$, $\lambda(x) := 1/(\hat{T}(\zeta(x)) \cdot (\zeta(x))^{2\mu})$
 i $R_j(x) = R_{j-1}^{(j)}(x) + \lambda(x) \cdot (\exp(ix(\sigma(x) + i\tau(x))) (i\sigma(x) - \tau(x))^j - \lambda(-x) (\exp(ix(\sigma(-x) + i\tau(-x))) (i\sigma(-x) - \tau(-x))^j)$ $j=2,3,\dots,q$.

Integrali u (50) se mogu majorirati sa

$$2x \cdot \exp(a(j+1) \cdot N_{P_1}(x)) \leq K_{j,d} \cdot \exp(a(j+1+d) \cdot N_{P_1}(x))$$

za neke $K_{j,d} > 0$, $j=0,1,\dots,q$. Ovde je korišćena činjenica da je funkcija $\lambda(z)$ integrabilna nad $C \setminus \{z \in C, |Re z| \leq C_m\}$ pa je ona (zajedno sa svojim izvodima do reda q) ograničena nad $\{z, |Re z| \geq C_m\}$.

Poslednja nejednakost pokazuje da će relacija (49) biti dokazana ako pokažemo nejednakost

$$|R_j(x)| \leq L_{j,d} \cdot \exp(a(j+1+d) \cdot N_{P_1}(x)) \quad \text{za } x > C_m.$$

Imajući u vidu ograničenost funkcije $\lambda^{(j)}(x)$ za sve $j=0,1,2,\dots,q$, to se dobija neposrednom proverom.

U lemi je implicitno rešeno da je $W(x)$ u stvari funkcija klase C^q , što je zbog glatkosti funkcije $h_2(x)$ i relacije (49) očitito ispunjeno. U stvari je

$$W^{(j)}(x) = (T * h_2^{(j+2\mu)})(x) + \left(\frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) d\xi \right)_x^{(j)}.$$

Pošto je T konvolutor, postoji neprekidna funkcija $G(x)$ sa osobinom $G(x) = O(\exp(-\rho \cdot N_{P_1}(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ tako da je

$D^1 G(x) = T(x)$ za neko $l \in N_0$ i $\rho = \rho(l) > 0$. Prema tome je

$$W^{(j)}(x) = (D^1 G * h_2^{(j+2\mu)})(x) + \left(\frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) d\xi \right)_x^{(j)} =$$

$$= \langle D^j G(y), \frac{\partial^{j+2\mu}}{\partial y^{j+2\mu}} \left(\int_{C_m \leq |t| \leq |x-y|} F(x-y, \zeta(t)) \zeta'(t) dt \right) \rangle + \\ + \left(\frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) d\xi \right)_x^{(j)}.$$

Primetimo da je za dovoljno veliko x

$$\int_{C_m \leq |t| \leq |x-y|} \frac{\partial^{2\mu} F(x-y, \zeta(t))}{\partial y^{2\mu}} \zeta'(t) dt + \frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{-C_m}^{C_m} \exp(ix\xi) d\xi \\ = \int_{x \leq |t| \leq |x-y|} + \int_{C_m \leq |t| \leq x} + \frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{-C_m}^{C_m} \\ = \int_{x \leq |t| \leq |x-y|} + \frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{L^*(x)} \frac{\exp(i(x-y)\zeta) \cdot d\zeta}{T(\zeta)}$$

gde je $L^*(x)$ putanja koja se dobija spajanjem duži $[-C_m, C_m]$ sa krivom $\zeta^*(t) := \sigma^*(t) + ir(t)$ (uzeto je $\operatorname{sgn} x = 1$ jer je $x > 0$), gde je $C_m \leq |t| \leq x$. Sada je na osnovu definicije $\sigma^*(t)$

$$(51) \quad W^{(j)}(x) = \langle D^j G(y), \int_{x \leq |t| \leq |x-y|} \frac{\partial^{j+2\mu} F(x-y, \zeta(t)) \zeta'(t) dt}{\partial y^{j+2\mu}} \\ + \frac{1}{2 \cdot \pi} \left(\int_{L^*(x)} \exp(ix\xi) d\xi \right)_x^{(j)}$$

Ako je a izabrano tako da je

$$(52) \quad a(2\mu+q+1+3) < \rho \quad \text{tada je}^M$$

$$(53) \quad \left| \langle D^j G(y), \int_{x \leq |t| \leq |x-y|} \right| \leq$$

$$\leq \int_R |G(y)| dy \cdot \left| \frac{\partial^{j+2\mu+1}}{\partial y^{j+2\mu+1}} \left(\int_{x \leq |t| \leq |x-y|} F(x-y, \zeta(t)) \zeta'(t) dt \right) \right|.$$

Diferenciranjem pod znakom integrala (po y) dobija se

$$\int_{x \leq |t| \leq |x-y|} \lambda(t)(i\zeta(t))^{j+2\mu+1} \exp(i(x-y)\zeta(t))\zeta'(t)dt + S_{j+2\mu+1}(x-y)$$

Pokazaćemo samo da je poslednji integral

$$(54) \quad O(\exp((a(2\mu+q+1+3)-c)N_{p_1}(x))) \quad \text{kada } x \rightarrow \infty \text{ za } j \leq q$$

za "ostatke" $S_{j+2\mu+1}(x-y)$ se to pokazuje još lakše. U stvari, ako primenimo nejednakosti (44), (47), (48) i iskoristimo ograničenost funkcije $\lambda(x)$ sledi relacija (54).

Pošto je $G \in L_1$, to skalarni proizvod u (51) zadovoljava (54). Naš sledeći zadatak je da pokažemo

$$(55) \quad \frac{1}{2\pi} \int_{L_1^*(x)} \exp(ix\zeta) d\zeta^{(j)} = O(\exp(a(q+3)-c)N_{p_1}(x)) \text{ kada } x \rightarrow \infty$$

za $j \leq q$. Na osnovu Košijeve teoreme o razmeni putanja je

$$\begin{aligned} \left(\frac{1}{2\pi} \int_{L_1^*(x)} \exp(ix\zeta) d\zeta \right)^{(j)} &= \frac{1}{2\pi} \int_{L_1^*(x)} (i\zeta)^j \exp(ix\zeta) d\zeta + S_j^*(x) \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{L_1^*(x)} (i\zeta)^j \exp(ix\zeta) \cdot d\zeta + S_j^*(x) \end{aligned}$$

gde je $L_1^*(x)$ putanja koja se dobija kao komplementarna putanji $L^*(x)$, tj. njena jednačina je $\zeta^*(t) := \sigma^*(t) + i\tau(t) \cdot \operatorname{sgn} x$ za $|t| \geq x$. Poslednji integral se može majorirati na sledeći način (ponavljamo da je $0 < j \leq q$ i $x > 0$):

$$\begin{aligned} \frac{1}{2\pi} \left| \int_{L_1^*(x)} (i\zeta)^j \exp(ix\zeta) \cdot d\zeta \right| &\leq \\ &\leq K \cdot \int_{|t| \geq x} \exp(-x\tau(t) + aq \cdot N_{p_1}(t) + 3a \cdot N_{p_1}(t) - a \cdot N_{p_1}(t)) \cdot dt \end{aligned}$$

Za dovoljno veliko x , dovoljno veliko c i $|t| \geq x$ je

$$-x\tau(t) + a(q+3)N_{P_1}(t) \leq (a(q+3) - c) \cdot N_{P_1}(x) \text{ što daje}$$

$$\frac{1}{2 \cdot \pi} \cdot \int_{L^*(x)} (i\zeta)^j \cdot \exp(ix\zeta) \cdot d\zeta = O(\exp(a(q+3)-c)N_{P_1}(x))$$

kada $x \rightarrow \infty$. Ostatak $S_j^*(x)$, $j=0,1,\dots,q$ se procenjuje na isti način i to dokazuje relaciju (55).

Na osnovu (54) i (55) sada sledi

$$(56) \quad W^{(j)}(x) = O(\exp(a(2\mu+q+1+3)-c)N_{P_1}(x))$$

kada $x \rightarrow \infty$ i $j \leq q$.

Uzmimo sada $c := 2p$ i eventualnim povećanjem $p \in \mathbb{N}$ (i, naravno $l \in \mathbb{N}_0$) možemo postići da je $p \geq c$. Uzmimo sada $\mu > 2+B/2$ (B je iz uslova (H_3)), $a > 0$ dovoljno malo da važi $a < (p/(2\mu+1+q+3))$ i najzad $m \in \mathbb{N}$ tako da važi $m > 2c/a$. Ako $d > 0$ zadamo tako da je $d < 2/m$ vidimo da je lema 5.6 dokazana. Δ

Kao što smo već rekli, leme 5.5 i 5.6 završavaju dokaz tvrdjenja 5.6. To znači da iz uslova (H_3) sledi postojanje parametriksa tipa (p,q) za svaki par prirodnih brojeva p,q .

5.5 USLOV (H_3) JE DOVOLJAN ZA HIPOELIPTIČNOST

U ovom poglavlju ćemo završiti dokaz teoreme 5.5. Vide li smo da se uslov (H_3) može zameniti sa uslovom (H_3') , u kome su funkcije $M_p^*(x)$ zamenjene sa ekvivalentnim glatkim

funkcijama $\underline{N}_p^{\#}(x)$. Ponovo napominjemo da ovde $\underline{M}_p^{\#}(x)$ ne označava dualnu funkciju po Jungu za $N_p(x)$ definisanu u drugoj glavi.

U sledećem tvrdjenju ćemo dokazati da je egzistencija parametriksa zadanog tipa dovoljna za hipoeliptičnost tog konvolutora.

Tvrdjenje 5.7. Ako za svako $(\bar{p}, \bar{q}) \in N^2$ postoji (\bar{p}, \bar{q}) -parametriks P za $T \in \mathcal{O}_c^{\#}(H^{\#}(M_p))$, tada je T hipoeliptičan u prostoru $H^{\#}(M_p)$.

Dokaz. Neka je data jednačina

$$(1) \quad T * U = V, \quad V \in H^{\#}(M_p)$$

i pretpostavimo da postoji rešenje $U \in H^{\#}(M_p)$. Treba pokazati da je $U \in EH^{\#}(M_p)$.

Na osnovu teoreme 5.6 je za neko $p_1 \in N$

$$|V^{(j)}(x)| \leq C_j \cdot \exp(M_{p_1}(x)) \quad \text{za } j=0,1,\dots$$

a na osnovu teoreme 2.2 je

$$U(x) = D^{k_1}(G(x)) \quad \text{za neko } k_1 \in N_0 \text{ i neprekidnu}$$

funkciju $G(x)$ nad R za koju važi $|G(x)| \leq C_G \cdot \exp(M_{p_2}(x))$ za neko $p_2 \in N$.

Neka je $j \in N_0$ dato, i neka je $\bar{p} := r(r(r(p_1 + p_2)))$ i $\bar{q} := j + k_1$. Za taj par (\bar{p}, \bar{q}) postoji po pretpostavci parametriks P za konvolutor T , tako da važe uslovi $(p_1), (p_2)$ iz definicije 5.3. To znači da je

$$(57) \quad \begin{aligned} U &= U * \delta = U * (T * P + W) = U * (T * P) + U * W = \\ &= (U * T) * P + U * W = V * P + U * W \end{aligned}$$

Primetimo da asocijativnost konvolucije sledi iz ponašanja distribucija U i P , a samo postojanje tih konvolucija na osnovu ponašanja U, P, W i činjenice da je T konvolutor. (Rekli smo već da pod ponašanjem jedne distribucije u beskonačnosti podrazumevamo ponašanje neprekidne funkcije čiji je konačan distribucionni izvod baš ta distribucija.)

Ostaje da se dokaže da su oba sabirka na kraju (57) u stvari glatke funkcije za koje važi da su $O(\exp(M_{P_0}(x)))$ kada $|x| \rightarrow \infty$ zajedno sa svojim izvodima. Drugim rečima P_0 da važi

$$(58) \quad U^{(j)}(x) = O(\exp(M_{P_0}(x))) \quad \text{kada } |x| \rightarrow \infty \text{ za sve } j \in \mathbb{N}_0$$

za neko $p_0 \in \mathbb{N}$ koje ne zavisi od j .

Pre svega je $V * P$ glatka funkcija, jer je

$$\begin{aligned} (V * P)(x) &= (V * D^n F)(x) = (V^{(n)} * F)(x) = \\ &= \int_R V^{(n)}(x-y) \cdot F(y) \cdot dy \quad \text{i uopšte} \\ (V * P)^{(j)}(x) &= \int_R V^{(n+j)}(x-y) \cdot F(y) \cdot dy \quad \text{za } j \in \mathbb{N}_0. \end{aligned}$$

Ocenimo zadnji integral :

$$\begin{aligned} \left| \int_R V^{(n+j)}(x-y) \cdot F(y) \cdot dy \right| &\leq c(n, j) \times \\ &\times \int_R \exp(M_{P_1}(x-y)) \cdot \exp(-N_p(y)) \cdot dy. \end{aligned}$$

Imajući u vidu da važi

$$(59) \quad M_{P_1}(x-y) - N_p(y) \leq M_{r(p_1)}(x) + M_{r(p_1)} + K - M_{r(r(p_1))}(y)$$

za neko $K = K(p_1) > 0$ dobijamo

$$(60) \quad |(V * P)^{(j)}(x)| \leq c \cdot \exp(M_{r(p_1)}(x))$$

za neko $c = c(j, n, p, p_1) > 0$.

Drugi sabirak koji čini U prema (57) je $U*W$. Prema pretpostavci, W je funkcija klase $c^{\bar{j}}$ i na osnovu izbora broja \bar{p} sledi da to važi i za $U*W$. Dalje je

$$(U*W)^{(j)}(x) = (G*W^{(j+k_1)})(x) \quad \text{pa je}$$

$$|(U*W)^{(j)}(x)| \leq c' \cdot \int_R \exp(M_{p_2}(y)) \cdot \exp(-N_p(x-y)) \cdot dy$$

za neko $c' = c'(j, k, p_2, p) > 0$, i na osnovu nejednakosti kao u (59) dobijamo

$$(61) \quad |(U*W)^{(j)}(x)| \leq c'' \cdot \exp(M_{r(p_2)}(x)) .$$

Relacije (57), (60) i (61) pokazuju da za $p_0 := r(p_1) + r(p_2)$ važi relacija (58); važno je primetiti da p_0 ne zavisi od j . Δ

D O D A T A K

U ovom dodatku ćemo prikazati kako se rezultati druge do pete glave mogu primeniti na rešavanje jedne diferencijalno-diferentne jednačine u prostoru H_{∞}^{\wedge} . Kao što je rečeno u uvodu, takve jednačine se mogu posmatrati kao konvolucione.

Neka je data jednačina

$$(1) \quad U''(x) + U(x-1) = V(x) \quad , \quad V \in H_{\infty}^{\wedge} \quad (\text{videti primer 3}$$

poglavlja 2.6) , gde rešenje tražimo u prostoru H_{∞}^{\wedge} .

Jednačina (1) se može napisati u obliku

$$(2) \quad T * U = V \quad , \quad \text{gde je}$$

$$(3) \quad T(x) = D^2(\delta(x)) + \delta_1(x)$$

distribucija kompaktnog nosača i prema tome konvolutor na prostoru H_{∞}^{\wedge} . Na osnovu (3) je

$$(4) \quad \hat{T}(\zeta) := (FT)(\zeta) = -\zeta^2 + \exp(-i\zeta)$$

gde je $\zeta := \xi + i\eta$ kompleksna promenljiva.

Za jednačinu (1) ćemo ispitati egzistenciju i hipoeliptičnost rešenja u prostoru H_{∞}^{\wedge} .

1. REŠIVOST JEDNAČINE (1)

Prema teoremi 4.3 primenjene na prostor H_{∞}^{\wedge} rešivost jednačine (1) je ekvivalentna sa postojanjem fundamentalnog

rešenja u prostoru H_{∞}' . Prema definiciji distribucije E i relacije (4) je

$$\hat{E}(\xi) = \exp(i\xi)/(1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)) \quad , \quad \hat{E} := FE \quad , \quad i \text{ prema}$$

tome

$$(5) \quad E(x) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{\mathbb{R}} \frac{\exp(i\xi(x+1))}{1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)} \cdot d\xi \quad , \quad x \in \mathbb{R}$$

Primetimo da integral u (5) konvergira za svako $x \in \mathbb{R}$ i da u stvari definiše ograničenu neprekidnu funkciju , jer je

$$\int_{\mathbb{R}} \left| \frac{\exp(i\xi(x+1))}{1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)} \right| d\xi \leq \int_{\mathbb{R}} \left| \frac{1}{1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)} \right| d\xi < \infty$$

To znači da fundamentalno rešenje E konvolutora T pripada prostoru H_{∞}' i prema teoremi 3.2 jednačina (1) ima rešenje u H_{∞}' za svako $V \in H_{\infty}'$. To rešenje se može predstaviti u obliku

$$U(x) = (E * V)(x) = \left(\frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{\mathbb{R}} \frac{\exp(i\xi(x+1)) d\xi}{1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)} \right) * D^m(F(x) \exp(|x|^p))$$

ako je $V(x) = D^m(F(x) \exp(|x|^p))$, $F(x)$ ograničena neprekidna funkcija (na osnovu teoreme 2.3 znamo da takvi m, p i F postoje) . Prema tome

$$U(x) = \frac{1}{2 \cdot \pi} \int_{\mathbb{R}_t} \int_{\mathbb{R}_{\xi}} \frac{(i\xi)^m \exp(i\xi(t+1))}{1 - \xi^2 \cdot \exp(i\xi)} \cdot F(x-t) \cdot \exp(|x-t|^p) d\xi dt$$

i konvergencija ovog dvostrukog integrala se uzima u smislu H_{∞}' .

2. HIPOELIPTIČNOST JEDNAČINE (1)

Ispitaćemo uslove teoreme 5.5 za celu analitičku funkciju $\hat{T}(\zeta)$ iz (4) . Pre svega je

$$\hat{T}(\xi) = -\xi^2 + \exp(-i\xi) \quad , \xi \in \mathbb{R}, i$$

$$(6) \quad |\hat{T}(\xi)| \geq \xi^2 - 1 \geq |\xi|$$

za $|\xi|$ dovoljno veliko. Uslov $\hat{T}(\zeta)=0$ je ekvivalentan sa

$$(7) \quad \exp(\eta) = \xi^2 + \eta^2 \quad , \quad \zeta = \eta + i\xi \in \mathbb{C}$$

Ako sada $|\zeta| \rightarrow \infty$ ostajući na površi $\hat{T}(\zeta) = 0$, to je

$$(8) \quad \lim_{|\zeta| \rightarrow \infty} \frac{|\eta|^q}{\log|\zeta|} = \lim_{|\zeta| \rightarrow \infty} \frac{(\log|\zeta|^2)^q}{\log|\zeta|} = \infty$$

za svako $q > 1$.

Relacije (6) i (8) pokazuju da je jednačina (1) hipoeliptična u H_{∞}^1 , tj. svako rešenje (1) je glatka funkcija ako je $V(x)$ na desnoj strani (1) glatka funkcija.

3. PRIMEDBE

U radu [6] ispitivan je primer sličan jednačini (1) sa gledišta operatora J.Mikusinskog. U tom radu data je efektivna konstrukcija rešenja odgovarajuće algebarske jednačine u polju operatora J.Mikusinskog.

U radu [35] za diferencijalno - diferentni operator

$$(10) \quad T(x) := \sum_{k=1}^m P_k(D) \cdot \delta_{c_k}(x)$$

gde su $P_k(D)$ polinomi po operatoru distribucionog izvoda D za $k=1,2,\dots,m$, a c_k realni brojevi, data je reprezentacija rešenja homogene jednačine

$$T * U = 0$$

u jednom prostoru uopštenih funkcija. (Taj prostor se dobija kao dualni za projektivnu granicu niza prostora osnovnih funkcija, dakle slično kao prostor $H^s(M_p)$.) U tom radu autor nije ispitivao hipoeliptičnost jednačine (10). Jednačina (1) je za $V(x)=0$ poseban slučaj jednačine (10), pa prethodna razmatranja daju odgovor na to pitanje u jednom specijalnom slučaju.

VI GLAVA

ASIMPTOTOSKO PONAŠANJE DISTRIBUCIJA IZ κ_1'

U ovoj glavi ćemo se vratiti na prostor κ_1' ([12], [38]; videti primer 2 druge glave). Težište je na asimptotskom ponašanju rešenja konvolucione jednačine na prostoru κ_1' . U prvom poglavlju ćemo dati definiciju μ -asimptotike distribucija (koja je uvedena u radu [30]), a njen poseban slučaj ispitan u radu [31]. U drugom poglavlju ćemo izložiti kakva je reprezentacija funkcionala nad κ_1' i konvolutora na κ_1' . To će omogućiti da μ -asimptotiku u spomenutom posebnom slučaju primenimo na one elemente prostora κ_1' koji imaju nosače sadržane u $[0, \infty)$. U trećem poglavlju ćemo dati jedan dovoljan uslov, na osnovu koga i ponašanja konvolutora i distribucije V na desnoj strani konvolucione jednačine

$$(1) \quad T * U = V$$

može da se odredi ponašanje rešenja U . (Taj rezultat je posledica tvrdjenja 1,§3 iz [4]). Takođe je dato ponašanje Laplasove transformacije rešenja jednačine (1) na osnovu ponašanja konvolutora T i distribucije V . Ovo je posledica teoreme 2.2 u [31].

6.1. NEKI POJMOVI I REZULTATI IZ [30]

Neka je $\mu : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ glatka funkcija koja zadovoljava sledeće uslove

- (P₁) $\mu(x) \neq 0$ za sve $x \in R$;
- (P₂) Za svako $p \in \mathbb{N}_0$ postoji $C_p > 0$ tako da je
 $|\mu^{(p)}(x)| \leq C_p |\mu(x)|$ za sve $x \in R$.

Definicija 6.1. Vektorski prostor glatkih funkcija $\phi(x)$ nad R sa osobinom

$$\kappa_p(\phi) := \sup \{ (1+|x|)^p \cdot |\mu(x)| \cdot |\phi^{(j)}(x)| ; 0 \leq j \leq p, x \in R \} < \infty$$

za svako $p=0,1,2,\dots$ u kome je topologija data preko prebrojive familije seminormi $\{\kappa_p\}_{p \in \mathbb{N}_0}$ obeležićemo sa \mathcal{X}_μ .

Prostor \mathcal{X}_μ je kompletan lokalno konveksan prostor, čiji je pravi svuda gust potprostor \mathcal{D} . Važno je

Tvrđenje 6.1. (Theorem 1.1. u [30]) Linearno preslikavanje

$$(2) \quad M : \phi(x) \rightarrow \mu(x) \cdot \phi(x)$$

je topološki izomorfizam prostora \mathcal{X}_μ na prostor brzo opadajućih funkcija \mathcal{S} .

Posledica tog tvrdjenja je

Teorema 6.1. (Theorem 1.2 u [30]) Linearno preslikavanje M^* , adjungovano preslikavanju M iz (2), je topološki izomorfizam prostora \mathcal{S}' na prostor \mathcal{X}'_μ , ako su ova snabdevena sa jakim topologijom.

Ispitajmo malo bliže preslikavanje M^* i njegovo inverzno preslikavanje M^{*-1} . Ako je $S(x) \in \mathcal{S}'$ neprekidna funkcija, tada je $M^*(S(x)) = \mu(x) \cdot S(x)$ takodje neprekidna funkcija, koja definiše regularni element iz \mathcal{X}'_μ . Sa druge strane, ako je $T(x) \in C^0 \cap \mathcal{X}'_\mu$, tada je

$$(3) \quad M^{\mu-1}(T(x)) = T(x)/\mu(x)$$

takodje regularan element prostora \mathcal{M}_μ^+ . Ovo nas navodi da pridružimo u opštem slučaju funkcionali $T \in \mathcal{M}_\mu^+$ funkcionalu S nad \mathcal{S} relacijom

$$(4) \quad \langle S(x), \psi(x) \rangle := \langle T(x), \psi(x)/\mu(x) \rangle, \quad \psi \in \mathcal{S}$$

Prema tvrdjenju 6.1 izraz na desnoj strani (4) ima smisla a prema teoremi 6.1 funkcionala $S(x)$ je neprekidna. Pošto je linearnost očevidna, to je $S(x) \in \mathcal{S}'$. I u tom slučaju pišaćemo u skladu sa (4)

$$(5) \quad S(x) = T(x)/\mu(x)$$

ako važi (4) za sve $\psi \in \mathcal{S}'$.

Kvaziasimptotiku (k.a.) temperiranih distribucija sa nosačem u $[0, \infty)$ definisali su sovjetski autori Drožinov i Zavisjalov u [4].

Definicija 6.2. Neka je $S(x) \in \mathcal{S}'_+$ (tj. $S \in \mathcal{S}'$ i $\text{supp } S \subset [0, \infty)$) i neka postoji $\alpha \in \mathbb{R}$ tako da je $t^{-\alpha} \cdot S(tx) \rightarrow \gamma(x)$ u smislu \mathcal{S}' kada $t \rightarrow \infty$. Ako je $\gamma(x) \equiv \neq 0$, kaže se da $S(x)$ ima k.a. reda α .

U tom radu je pokazano da da je $\gamma(x) = C \cdot f_{\alpha+1}(x)$, gde je $C \neq 0$ konstanta, a $f_\alpha(x)$ su distribucije iz \mathcal{S}'_+ koje su definisane na sledeći način:

$$f_\alpha(x) = H(x) \cdot x^{\alpha-1} / \Gamma(\alpha) \quad \text{za } \alpha > 0 \text{ i induktivno}$$

$f_{\alpha+1}(x) = D(f_\alpha(x))$ za negativne vrednosti α . (H je Hevisajdova funkcija, a Γ je gama funkcija.)

Sada možemo definisati μ -asimptotiku uopštenih funkcija (μ -a.):

Definicija 6.1. Distribucija $T(x) \in \mathcal{D}'_{\mu}$ (tj. $\text{supp } f \subset [0, +\infty)$) ima μ -a. reda α ako i samo ako funkcionala $S(x)$ iz (4) i (5) ima k.a. reda α . U tom slučaju pišemo

$$(6) \quad T(x) \sim C \cdot \mu(x) \cdot f_{\alpha+1}(x) \quad \text{kada } x \rightarrow \infty, \quad C \neq 0.$$

Glavna teorema koja daje karakterizaciju μ -a. je

Teorema 6.2. Distribucija $T(x) \in \mathcal{D}'_{\mu}$ ima μ -a. reda α kad $x \rightarrow \infty$ (tj. važi (6)) u smislu \mathcal{D}'_{μ} ako i samo ako postoji $n \in \mathbb{N}_0$, $\alpha+n > 0$, i neprekidna funkcija $F(x)$ nad \mathbb{R} tako da važi

$$(7) \quad T(x) = D^n(F(x)) - \sum_{k=1}^n \binom{n}{k} \cdot \mu^{(k)}(x) \cdot D^{n-k}(F(x)/\mu(x))$$

gde je $F(x) \sim C \cdot \mu(x) \cdot f_{\alpha+n+1}(x)$ kada $x \rightarrow \infty$ u običnom smislu.

6.2. PROSTOR \mathcal{K}'_1

Prostor $\mathcal{K}'_1 (= \mathcal{A}'_{\infty})$ uveo je M. Hasumi u [12] 1960. godine. Dajemo njegovu definiciju.

Definicija 6.4. \mathcal{K}'_1 je vektorski prostor glatkih funkcija $\phi(x)$ nad \mathbb{R} sa osobinom da je funkcija $\exp(k \cdot |x|) |\phi^{(j)}(x)|$ ograničena za sve $(k, j) \in \mathbb{N}_0^2$. Topologija na \mathcal{K}'_1 definisana je familijom seminormi

$$(8) \quad \lambda_p(\phi) := \sup \{ \exp(p|x|) \cdot |\phi^{(j)}(x)|, \quad 0 \leq j \leq p, \quad x \in \mathbb{R} \},$$

$p=0, 1, \dots$

Prostor K_1 je prostor tipa \mathcal{M}_p za $M_p(x) := px$. Na slobod, uslov (B) druge glave nije ispunjen, pa dualna funkcija po Jungu za $M_p(x)$ nije konačna za sve vrednosti promenljive. To znači da rezultate treće glave (o Furijeovoj transformaciji) ne možemo direktno primeniti. Ipak, K_1 je Frašev nulearan prostor.

Kao obično, neka je K_1' dualan prostor za K_1 snabdeven jakom topologijom. K_1' sadrži prostor temperiranih distribucija, i izomorfan je sa jednim pravim podskupom prostora \mathcal{D}' . Važi sledeće tvrdjenje ([1], [2]):

Tvrđenje 6.2. Ako je $T(x) \in K_1'$, tada je distribucija $T(x)/\text{ch}(x)$ ograničena distribucija, tj. neprekidna funkcionala nad prostorom funkcija koje su ograničene zajedno sa svojim izvodima proizvoljnog reda snabdevenog sa familijom L_∞ normi na uobičajen način.

Posledica ovog tvrdjenja je da ako $T \in K_1'^+$, tj. $T \in K_1'$ i $\text{supp } T \subset [0, \infty)$, tada postoji $a \in \mathbb{R}$ tako da je $\exp(-ax) \cdot T(x) \in S_4'$.

Karakterizaciju konvolutora na K_1' daje

Tvrđenje 6.3. Distribucija $T(x) \in K_1'$ je konvolutor na prostoru K_1' ako i samo ako važi jedan od dva ekvivalentna uslova:

- (k_1) Za svako $a \in \mathbb{R}$ distribucija $\exp(-ax) \cdot T(x)$ je ograničena;
- (k_2) Za svako $p \in \mathbb{N}$ postoji $m \in \mathbb{N}_0$ i neprekidne funkcije $F_j(x)$ $0 \leq j \leq m$, sa osobinom $F_j(x) = O(\exp(-p|x|))$ kada $x \rightarrow \infty$

$$\text{tako da je } T(x) = \sum_{j=0}^m D^j(F_j(x)).$$

Iz uslova (k_2) sledi da je distribucija $\exp(-ax) \cdot T(x) \in S_4'$ ako je $T \in O_c'(K_1')$ i proizvoljno $a \in \mathbb{R}$; naravno, mora biti $\text{supp } T \subset [0, \infty)$.

Sada ćemo definisati tzv. "a - eksponencijalnu asimptotiku", aza (ili skraćeno "a - e.a. "). Stavimo $\mu(x) = \exp(ax)$; uslovi (P_1) i (P_2) su očitó zadovoljeni. Odgovarajući prostor \mathcal{K}_1 ćemo obeležiti sa $\Lambda(a)$. Na osnovu teoreme 6.1 prostor $\exp(-ax)\Lambda'(a)$ je izomorfan prostoru \mathcal{S}' . Sa druge strane, iz $T(x) \in \mathcal{K}_1^{*+}$ sledi da je $T(x) \in \Lambda_+^1(a)$ za neko $a \in \mathbb{R}$ i prema tome za $\exp(-ax) \cdot T(x)$ se može definisati μ -asimptotika (definicija 6.3) koju ćemo zvatí "a - eksponencijalna asimptotika". Za kraj ovog poglavlja ostavili smo rezultat Abelovog tipa za uopštenu Laplasovu transformaciju (u oznaci L) u smislu [16]

Teorema 6.3. (Theorem 2.2 u [34]) Neka je $T(x) \in \Lambda_+^1(a)$, tj. $T(x) \in \Lambda'(a)$ i $\text{supp } T \subset [0, \infty)$. Ako $T(x)$ ima "a - e.a." reda α , $a \in \mathbb{R}$: $T(x) \sim C \cdot f_{\alpha+1}^+(x) \cdot \exp(ax)$ kada $x \rightarrow \infty$ u smislu $\Lambda'(a)$, tada važi sledeće

$$L\{T(x)\}(s) \sim C/(s-a)^{\alpha+1}$$

kada $s \rightarrow a$ ostajući na pravoj

$$L_{\psi, a} := \{s \in \mathbb{C}, \arg(s-a) = \psi, \text{Re } s > a\},$$

gde je $\psi \in (-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2})$.

8.1. ASIMPTOTSKO PONAŠANJE REŠENJA KONVOLUCIJSKE
JEDNAČINE U K_1'

Neka je data konvolucijska jednačina

$$(8) \quad T * U = V$$

gde je $T \in O'(K_1')$, $U, V \in K_1'$. Pretpostavimo da su nosači ovih distribucija sadržani u $[0, \infty)$.

Pretpostavimo da $U(x)$ ima a -e.a. reda β . To, izmeđju ostalog, znači da je distribucija $\exp(-ax) \cdot T(x)$ temperirana. Pošto je $T(x)$ konvolutor na K_1' , prema tvrdjenju 5.3 sledi da je $\exp(-ax) \cdot T(x) \in S_+^1$. Dokažimo prvo jedno tvrdjenje o ponašanju distribucije V .

Tvrdjenje 6.4. Ako $T(x)$ ima a -e.a. reda α , a $U(x)$ a -e.a. reda β , tada $V(x)$ data sa (8) ima a -e.a. reda $\alpha + \beta + 1$, a $\beta \in \mathbb{R}$.

Dokaz. Pre svega, distribucija $\exp(-ax) \cdot V(x) \in S_+^1$, jer je konvolucija unutrašnja operacija u S_+^1 , pa ima smisla ispitivati a -e.a. distribucije $V(x)$. Dokažimo prvo

$$(10) \quad \exp(-ax) \cdot T(x) * \exp(-ax) \cdot U(x) = \exp(-ax) \cdot V(x).$$

U stvari, za $\phi(x) \in S$ je

$$\begin{aligned} & \langle \exp(-ax) \cdot T(x) * \exp(-ax) \cdot U(x), \phi(x) \rangle = \\ & = \langle \exp(-ax) \cdot T(x), \langle \exp(-ay) \cdot U(y), \phi(x+y) \rangle \rangle = \\ & = \langle T(x) * U(y), \langle \exp(-a(x+y)), \phi(x+y) \rangle \rangle = \\ & = \langle T(x) * U(x), \exp(-ax) \phi(x) \rangle = \end{aligned}$$

$$= \langle \exp(-ax) \cdot (T(x) * U(x)), \phi(x) \rangle = \langle \exp(-ax) \cdot V(x), \phi(x) \rangle .$$

Izraz $T(x) * U(x)$ označava direktan proizvod distribucija T i U . Primitimo da svi "skalarni" proizvodi imaju smisla zbog pretpostavke o nosačima T, U .

Na osnovu (9) i (10) sledi da ako je

$T(x) \sim C_1 \cdot \exp(ax) \cdot f_{\alpha+1}(x)$, $x \rightarrow \infty$, $C_1 \neq 0$ u smislu $\Lambda'(a)$
i $U(x) \sim C_2 \cdot \exp(ax) \cdot f_{\beta+1}(x)$ $x \rightarrow \infty$, $C_2 \neq 0$ u smislu $\Lambda'(a)$
moramo imati $V(x) \sim C_1 \cdot C_2 \cdot \exp(ax) \cdot f_{\alpha+\beta+2}(x)$ kada $x \rightarrow \infty$ u smislu $\Lambda'(a)$ zbog poznate osobine funkcija $f_\alpha(x)$. To i znači da $V(x)$ ima $a - e.a.$ reda $\alpha+\beta+1$. Δ

Na osnovu tvrdjenja 6.4 sledi

Tvrđenje 6.5. Ako su T, U, V kao u tvrdjenju 6.4, tada je

$$L\{V(x)\} \sim C_1 \cdot C_2 / (s-a)^{\alpha+\beta+2}$$

kada $s \rightarrow a$ ostajući na pravoj $L_{\psi, a}$. ($L_{\psi, a}$ kao u teoremi 6.3.)

Naravno, nas više interesuje ponašanje rešenja U jednačine (9), ako je poznato ponašanje distribucija T i V . Za to su potrebni rezultati Tauberovog tipa za uopštenu Laplasovu (ili Furijeovu transformaciju). Bez naknadnih uslova ne može se dokazati tvrdjenje analogno prethodnom čak ni za $a=0$. U radu [4], tvrdjenje 1., §3 dat je jedan takav dovoljan uslov, naime ograničenost argumenta u gornjoj poluravnini Furijeove transformacije konvolutora T . Navešćemo to tvrdjenje.

Tvrđenje 6.6. Neka su $T, U, V \in S'_+$ vezani jednačinom (9). Ako $T := FT$ ima ograničen argument u gornjoj polu-

oni, tj. postoji realna konstanta M takva da je

$$\operatorname{arg} \hat{T}(z) \leq M \text{ za } \operatorname{Im}(z) > 0,$$

tada, ako $T(x)$ ima k.a. reda α , $V(x)$ k.a. reda β ,
 $U(x)$ ima k.a. reda $\alpha - \beta - 1$.

Na osnovu ovog tvrdjenja, lako se dolija

Teorema 6.4. Neka su T, U, V vezani relacijom (9) i neka su to elementi K_1^+ . Ako T ima a. e. a. reda α , V a. e. a. reda β , i $f(\exp(-ax) \cdot T(x))(z)$ je cela funkcija sa ograničenim argumentom u gornjoj poluravni, tada rešenje ima a. e. a. reda $\alpha - \beta - 1$.

Ako je dovoljno poznavati ponašanje Laplasove transformacije rešenja U , tada možemo koristiti sledeće

Tvrdjenje 6.7. Neka su $T, U, V \in K_1^+$ iz (9) i neka $T(V)$ ima a. e. a. reda $\alpha(\beta)$, tj.

$T(x) \sim C_1 \cdot \exp(ax) \cdot f_{\alpha+1}(x)$ kada $x \rightarrow \infty$ ($C_1 \neq 0$)
 $V(x) \sim C_2 \cdot \exp(ax) \cdot f_{\beta+1}(x)$ kada $x \rightarrow \infty$. Tada važi asimptotska relacija

$$L\{U(x)\}(s) \sim (C_2/C_1) \cdot (s-a)^{\beta-\alpha} \text{ kada } s \rightarrow a$$

ostajući na pravnoj liniji $L_{\psi, a}$ za svako $0 \leq |\psi| < \pi/2$.

Dokaz. Na osnovu teoreme 6.3 važi

$$L\{T(x)\}(s) \sim C_1 (s-a)^{-(\alpha+1)} \text{ kada } s \rightarrow a \text{ ostajući na}$$

pravnoj liniji $L_{\psi, a}$ i $L\{V(x)\}(s) \sim C_2 / (s-a)^{-(\beta+1)}$

kada $s \rightarrow a$ ostajući na pravnoj $L_{\psi, a}$. Pošto je

$$L\{T\} \cdot L\{U\} = L\{V\} \text{ to neposredno sledi tvrdjenje. } \Delta$$

L I T E R A T U R A

- [1] Björck, G.: *Linear Partial Differential Operators and Generalized Distributions*, Ark.Mat., 8(1968), 351-407
- [2] Cioreanescu, J.: *Sur les solutions fondamentales d'ordre fini de croissance*, Math. Ann., 211(1974), 37-46
- [3] Donoghue, W.H. jr.: *Distributions and Fourier Transforms*, Acad. Press, New York & London 1969
- [4] Дрожжинов, Ю.Н. и Завьялов, Б.И.: *Квазиасимптотика обобщенных функций и тауберовы теоремы в комплексной области*, Мат.Сборник т. 102(144), 3, 372-390 (1977)
- [5] Ehrenpreis, L.: *Solutions of Some Problems of Division, IV* Amer. J. Math., 82, (1960), 522-588
- [6] Fényes, T.: *Anwendung der Operatorenrechnung von Mikusinski zur Lösung gewonlichen Differential - differenzen Gleichungen*, Publ. Math. Inst. Hung. Acad. Sci., ser. A4, (1959), 191-196
- [7] Гельфанд, И.М. и Шиллов, Г.Е.: *Пространства основных и обобщенных функций*, Физматгиз, Москва 1958, в.2
- [8] Гельфанд, И.М. и Шиллов, Г.Е.: *Пространства основных и обобщенных функций*, Физматгиз, Москва 1958, в.3
- [9] Grudzinski, O.v.: *Über Fundamentallösungen von Convolutoren und von Differential-Differenzen-Operatoren mit konstanten Koeffizienten*, Dissertation, Kiel 1974
- [10] Grudzinski, O.v.: *Examples of Solvable and Non-Solvable Convolution Equations in K'_p* , p. 1, Pac. J. Math, 80, (1979), 561-574
- [11] Grudzinski, O.v.: *Convolutionen Gleichungen in Räumen von Beurling-Distributionen endlicher Ordnung*, Habilitationsschrift, Kiel 1980
- [12] Hasumi, M.: *Note on the n - dimensional Tempered Ultra-distributions*, Tohoku Math. J., 13 (1961), 94-104

- [13] Hörváth, J.: *Topological Vector Spaces and Distributions*, Addison Wesley Publ. Comp., Reading, Mass. 1966
- [14] Hörmander, L.: *On the Theory of General Partial Differential Operators*, Acta Math., 94(1955), 182-248
- [15] Hörmander, L.: *Hypoelliptic Convolution Equations*, Math. Scand., 9 (1961), 178-184
- [16] Hörmander, L.: *On the Range of Convolution Operators*, Ann. Math., 76(1962), 148-169
- [17] Hörmander, L.: *Linear Partial Differential Operators*, Springer Verlag, Berlin 1963
- [18] Lighthill, M.J.: *Fourier Analysis and Generalized Functions*, Cambridge 1960
- [19] Malgrange, B.: *Existence et approximation des solutions des équations aux dérivées partielles et des équations de convolution*, Ann.Inst.Fourier, Grenoble, 6 (1955-56), 271-355
- [20] Pilipović, S. and Takači, A.: *Convolution Equations in a Countable Union of Exponential Distributions*, Zbornik PMF 10, Novi Sad, 1980 (in print)
- [21] Pilipović, S. and Takači, A.: *The Space $H' \{M_p\}$ and Convolution Equations*, Proc. of the Moscow Conference on Gen. Functions 1980, 415-426
- [22] Pilipović, S. and Takači, A.: *Solvability of Convolution Equations in $H' \{M_p\}$* , (to appear)
- [23] Pilipović, S. and Takači, A.: *Hypoelliptic Convolution Equations in $H' \{M_p\}$* (to appear)
- [24] Sampson, G. and Zielezny, E.: *Hypoelliptic Convolution Equations in K'_p , $p > 1$* , Trans. Amer. Math. Soc., 223(1976), 133-154
- [25] Schaefer, H.H.: *Topological Vector Spaces*, Mc Millan Co., New York 1966
- [26] Schwartz, L.: *Théorie des distributions*, I, II, Herman, Paris 1951 - 1958

- [77] Sznajder, S. and Zielezny, Z.: Solvability of Convolution Equations in K'_1 , Proc. Amer. Math. Soc., 57(1976), 103-106
- [78] Sznajder, S. and Zielezny, Z.: Solvability of Convolution Equations in K'_p , $p > 1$, Pac. J. Math., 53(1976), 539-544
- [79] Sznajder, S. and Zielezny, Z.: On some Properties of Convolution Operators in K'_1 and S' , J. of Math. An. and Appl., 65(1978), 543-554
- [80] Takači, A.: On a Class of Distributions and Asymptotic Behavior, Zbornik PMF Novi Sad br. 9 (1979), 75-81
- [81] Takači, A.: On the Abelian Theorems for the Distributional Laplace Transformation, Zbornik PMF Novi Sad br. 9 83-90
- [82] Trèves, F.: Locally Convex Spaces and Linear Partial Differential Equations, Springer Verlag, Berlin 1967
- [83] Trèves, F.: Basic Linear Partial Differential Equations, Academic Press, New York 1975
- [84] Wloka, J.: Über die Gurewič-Hörmanderschen Distributionsräume, Math. Ann., 160(1965), 321-362
- [85] Wloka, J.: Über das Fundamentalprinzip für Differenzial-differenzen Operatoren, Oberwolfach 1976
- [86] Земанян, А.Х.: Интегральные преобразования обобщенных функций, Наука, Москва 1974
- [87] Zielezny, Z.: Hypoelliptic and Entire Elliptic Convolution Equations in Subspaces of the Space of Distributions, I St. math., 28(1967), 317-332
- [88] Zielezny, Z.: Hypoelliptic and Entire Elliptic Convolution Equations in Subspaces of the Space of Distributions, II St. math., 32(1969), 47-59
- [89] Маринов, В.В.: Компактные семейства ЛВП и пространства $\mathcal{F}\mathcal{E}$ и $\mathcal{D}\mathcal{F}\mathcal{S}$, Успехи мат. наук, 34, в.4(208), 1979, 97-131